

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 474 / Hezîran 2021

Gladionun Türkiye’de oluşumu, aşamaları ve Kürt Stratejisi

Xebat Andok

TC’nin kuruluşundan günümüze kadar Kürtlere ilişkin oluşturduğu tek strateji soykırımdır. Yumuşaksert tüm taktikler, uygulanan tüm yöntemler bu soykırım stratejisini başarmak üzere geliştirilmiştir. Açık-tır ki, cumhuriyet olması gerektiği gibi demokratikleşmeye ve Türkiye’nin en büyük sorunu olan Kürt sorunu özgür-eşit yurttaşlık temelinde çözülme kadar da bu kötülüklerin, çirkinliklerin sonu gelmeyecektir.

>21-25

Demokratik Modernite Gerillası, Temel Özellikleri ve Kürdistan’daki Savaş Etkisi

Bawer Dersim

Özgürlük bilinci, Demokratik Modernite gerillacılığında askeri kültür, yüksek bir tempo, devrimci bir disiplin ve yaratıcı bir tarz biçiminde ete ve kemiğe bürünür. Derin gizlilik ve ince kamuffajı yaşam tarzı haline getiren, sürekli düşman üzerine yoğunlaşan, çalışma, hareket ve eylem tarzı denetime girmeyen gerilla, yenilmez bir gerilladır. Gizlilik gerillanın en temel ilkesi ve en büyük silahıdır.

>11-13

Dersim’in onurlu evladı, özgürlük aşığı bir militan: SİNAN DERSİM

Şerda Mazlum Gabar

Yaşam bir anlam biriktirme ve bu anlamı insana, topluma, doğaya dağıtma durumudur. Sinan Dersim Yoldaş da mücadeleye katıldığı ilk günden itibaren kendi olmayı başarabilen, enerjisiyle etrafa ışık saçan, her yaştan, her sınıftan arkadaş etrafında toplayabilen, biriktirdiği anlamları tüm arkadaşlara taşıyan, tarihin ve anın bilincinde olarak özgürlük öğretisinin izinde ve zamanın ruhuna denk bir yaklaşım gösteren bir yoldaşı.

>26-27

Gerilla Direnişi Kürt halkını birleştiriyor Türk devletini ve ihaneti çökertiyor

■ Gerillanın 2 aydan fazladır süren kahramanca direnişi doğru ne, yanlış ne ortaya çıkarmıştır. Hiçbir kirli ilişkinin örtülmesine imkan vermeyen bir direniş ortaya konulmuştur. Direnişin gerçekleri daha net ortaya çıkardığı; yanlış olanla doğru olanı netleştirdiği bir daha görülmüştür. Gerilla 40 yıla yakındır büyük bir mücadele yürütmüştür; tarihi direnişler ortaya koymuştur. Metîna, Zap ve Avaşın işgaline karşı gösterilen direniş, tüm bu direnişler üzerinde yükselmiş ve Rêber Apo’nun yeni paradigmasının verdiği ruhla bu tarihi direniş halkımızı ve tüm halkları heyecanlandıran bir düzey kazanmıştır.

■ Rêber Apo’nun, ‘En büyük teknik insandır’ sözü, gerillanın iradeli yaratıcılığı ve direnişiyle bir daha doğrulanmıştır. TC’nin kapsamlı saldırısı

karşısında birçok devlet dayanamaz teslim olurdu; ancak TC, gerilla karşısında bir çıkmaz içine girmiştir. KDP, gerillayı kuşatarak kendisiyle uğraştırmıyorsa, şu anda bu direnişin sonuçları çok daha büyük olurdu.

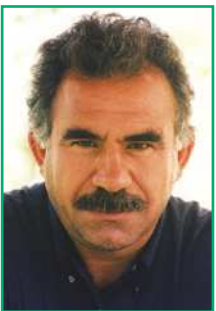
■ Gerilla direnişi sadece askeri bir direniş değildir. Bu direnişin sadece Kürdistan’da değil, tüm Ortadoğu’da önemli siyasi ve toplumsal sonuçları olmaktadır. HPG, 2 aylık bilanço veriyor. Her gün savaşın durumunu rapor etmektedir. Bu direniş sonuçlarını verecektir, vermektedir. Bu konuda tabii ki demokrasi ve özgürlük güçlerine, halka, tüm yurtseverlere ve Kürt dostlarına önemli görevler düşmektedir. Bu direniş sadece, iyidir, denilerek ve alkışlanarak karşılanamaz. Her yerde halk hareketini, gençlik ve kadın eylemlerini geliştirmek önemlidir.

Mustafa Karasu >2-6

Bu rejim bir halkın imhasını amaçlıyor

Rêber Apo’nun ‘Sömürgeci Cumhuriyet Kirli ve Suçludur’ kitabından derlenmiştir

PKK’yi ortadan kaldırmak eşittir Kürt halkını ortadan kaldırmak ve yine eşittir Türkiye’deki demokratik seçeneği ortadan kaldırmaktır. Bu durumda iktidara kim gelir? Dört dörtlük olarak Türkiye mi gelir? Zaten şu anda hazırlanıyor, onların demokrasi dediği şeye bugün en çok Türkiye sahip çıkıyor. Yani o, sözümona 12 Eylül rejimi sonrasının en ideal adayı oluyor. Ecevit kendisine nasyonal sosyalist adını taktı. Türkiye de zaten aynıydı. Şimdi bunlara, ‘yükselen değerler’ diyorlar. Yükselen değerler faşist değerler oluyor.

>14-16

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi ve kadın mücadelesi

Ekin Nudem

Partileşmeye gidildiği dönemle eşzamanlı gelişen Hilvan Direnişi, Devrimci Halk Savaşını açısından ilk ciddi deneyim olmuştur ve kadının bu direnişe katılımı, zaferde etkili olmuştur. Silahlı mücadelenin tüm aşamalarında; propaganda, ajitasyon, örgütlenme, koordine etme ve silahlı direnişte, şehit cenaze törenlerinin serhildanlara dönüşmesinde yer alan kadın, Durre Ana şahsında, işbirlikçi çetelerden özgürleştirilen Hilvan’ın inşasında da rolünü oynamıştır. Hanım Yaverkaya ve Sultan Yavuz arkadaşlar bu direniş içerisinde yetişirler. Riha (Urfa) toplumsal gerçekliği içerisinde bu devrim niteliğinde bir gelişmedir ve toplumsal sorunların çözümünde gösterilen başarı, kadının irade olarak görülmesini sağlamıştır. Bunun etkisi hızla tüm Kürdistan’a yayılmıştır.

>17-20

Artık faşizmin yıkılma anı gelmiştir

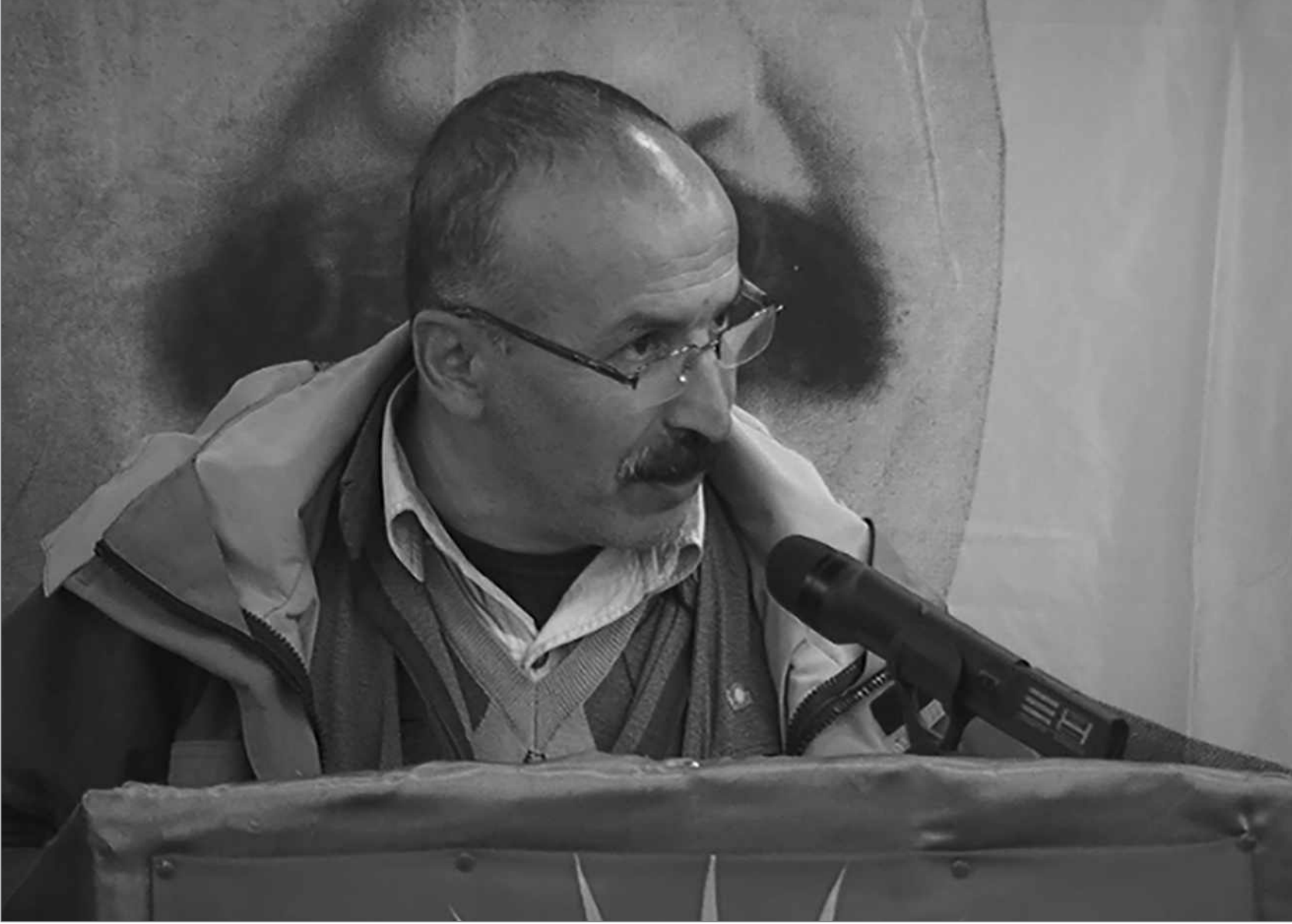
Duran Kalkan

Artık faşizmin yıkılma anı gelmiştir. HDP’nin kapatılmasından çok, HDP çizgisinin yöneteceği bir Türkiye’nin yaratılması en yakın hedefidir. Başka da Türkiye’nin yolu-yöntemi kalmamıştır. Dünyanın da başka çözüm yolu yok. Türkiye’nin sorunları başka türlü çözülmez. Aslında biz öyle de ilan ettik. HDP’yi kapatmak yerine yönetimi HDP’ye devretme tartışılmalı, Türkiye’de bu gündem yapılmalı. En azından HDP çizgisinin de içinde olduğu yeni bir yönetim hedeflenmeli. Doğru tutum, tartışma böyle olabilir. Yakın dönemde yeni bir süreci yaratacak gelişme ancak böyle ortaya çıkartılabilir.

Tabii Hareket olarak biz de böyle bir gelişmeyi destekleriz. Onu da ilan ediyoruz. Faşizmi yıkacak, Türkiye’nin sorunlarını Kürt özgürlüğü temelinde çözmeyi öngörecektir her türlü siyasi oluşuma, yaklaşıma, siyasi yapılanmaya ön açarız, destek veririz. Fırsat ve zaman tanırız.

>7-10

Gerilla Direnişi Kürt halkını birleştirerek Türk devletini çökertmektedir

Mustafa Karasu

Trump Çin'le kavga içine girmişti. Çin'in yükselişini frenlemek için birçok yol ve yöntem deniyordu. Ekonomik yöntemler yanında; sert siyasi tutum ve baskılar da yapmaya çalışıyordu. Öte yandan siyasi ve askeri olarak ABD'nin dışa yönelimlerinde belli kısıtlamalar da öngörüyordu. Cumhuriyetçiler tarihsel olarak içe dönük, demokratlar ise politikalarında dışa yönelik karakterde bilinir. Tarihsel olarak bu gerçeklik olsa da kapitalizmin küreselleştiği günümüzde bu farklılıklar da aza inmiştir. Trump söylenildiği gibi çok fazla içe kapanamazdı ya da Biden iç siyasette kimi farklılıklar dışında dış politikada önceki dönemden çok fazla değişiklikler yapamaz.

Trump'ın yerine Biden'in gelmesiyle birlikte küresel kapitalist güçlerin, özellikle ABD'nin politikalarının ne olacağı tartışılmaktadır. Bu konuda birçok görüş ileri sürülmektedir. Kuşkusuz kapitalist ülke liderlerinin, iktidarlarının politikalarının belli farklılıkları olabilir. Ekonomi, yönetim anlayışı, diplomasi, savaş ve barış konularında farklı görüşleri bulunabilir. Ancak bunlar kapitalist modernitenin karakterini değiştirmez. Tüm politikaları esas olarak kapitalizm ve modernitesinin geldiği aşama belirler. Eğer dönem politikalarını anlayacak, değerlendirecek ve ona göre tutum belirleyeceksek, kapitalizmin bugünkü karakterini ortaya koymak gerekir.

Çin de, Rusya da küresel kapitalizmin içindedir

Şu anda 19. ve 20. yüzyıllardaki gibi kapitalist ülkeler arasında Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarında olduğu gibi keskin ve sert bir kamplaşma yoktur. İkinci Dünya Savaşı sonrası olduğu gibi kapitalizmin karşısında alternatif sistem olduğunu iddia eden farklı bir siyasi, ekonomik, toplumsal, kültürel sistem de yoktur. Şu anda birçok tekelin iç içe geçtiği bir sistem söz konusudur. ABD ve Avrupa merkezli birçok şirket, başka devletlere ait birçok şirket ve tekellerle ortak iş yapmaktadır. Kapitalizmin küreselliğinden ve uluslararası tekelin hakim ekonomik güç olduklarından söz edilmektedir. Ülkelerin, bölgelerin, alanların tek bir devletin ya da şirketin, tekelin hakimiyetinde olduğu bir ekonomik sistem ve düzenden söz etmek

mümkün değildir. Sovyetlerin dağılması ve kapitalist ekonomik sistem ve modernitesine dahil olmasından sonra tüm dünyada sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını sağlayan anlaşmalar ve bu çerçevede oluşan bir ekonomik düzen oluştu. Bunun öncülüğünü en başta da neoliberalizmin savunuculuğunu üstlenen ABD yaptı. Yani artık hiçbir devlet ya da tekel, şurası benim ekonomik alanım, buraya kimse giremez, diyebileceği bir ekonomik düzen yoktur. Kuşkusuz hala bazı ülke ve alanlarda bazı devletlerin ve tekelin ekonomik ağırlığı ve hakimiyet sağladığı alanlar vardır. Ancak küreselleşen kapitalist sistemin genel olarak böyle olduğu söylenemez.

Şimdi birçok tekel, fabrikalarını ucuz iş gücü, az vergi ve başka avantajlar nedeniyle mallarını Çin'de üretmektedir. Çin, uluslararası tekelere daha fazla kâr edebilecekleri imkanlar sunmuştur. Böylelikle Çin, kapitalizmin ana ülkelerinden biri haline gelmiştir. 21. yüzyılın ikinci yarısına ulaşmadan dünyanın en büyük ekonomik gücü olacağından da söz edilmektedir. Rusya da kapitalist sisteme entegre olmuştur. Bu açıdan Çin de, Rusya da küresel kapitalizmin içindedir. Küreselleşen kapitalizmi 20. ya da 19. yüzyıl gibi bir siyasi, ekonomik, toplumsal, kültürel sisteme geri döndürmek mümkün değildir.

Küreselleşen kapitalizm demek, aynı gemide olmak gibi bir şeydir. Kapitalizmin bütünlüğü ve iç içe geçmişliği azalmayacaktır. Ancak kapitalizmin doğası gereği tekelin arası, dolayısıyla da devletlerarası ilişkiler son bulmayacaktır. Kapitalizm azami kâra dayalı sömürü düzeni olduğu için çelişkileri bitmeyecek bir ekonomik sistemdir. Dolayısıyla siyasi

çelişkileri de hiç bitmeyecektir. Öte yandan tekeller ve devletler arasındaki güç farklılıkları da her zaman olacaktır.

Kapitalist ülkelerin 19. ve 20. yüzyıllardaki gibi kamplara bölünmesi, keskin çatışmalara girmesi söz konusu olmayacağı gibi aralarındaki rekabet ve çelişki de son bulmayacaktır. Küresel kapitalist düzen içinde olacaktırlar ancak piramidin basamaklarında yer değiştireceklerdir. Ekonomik ve siyasi mücadeleler sonucu bugün piramidin tepesinde olanlar aşağılara, daha aşağı da olanlar ise en tepeye çıkabilirler.

Kapitalist dünyadaki siyasi ve ekonomik mücadeleyi anlamak için bugünkü küresel kapitalizm gerçeği ve onun tüketim 'toplumu' aşamasının özelliklerini çok iyi bilmek gereklidir. Ancak herhangi bir zamandaki siyasal sistem gerçeği ve dengeler bir kalıptır, hiç değişmez gibi bir durum da söz konusu değildir. Aksine çok dinamik bir küresel kapitalizm gerçeği ve tüketim 'toplumu' aşaması söz konusudur.

Biden, Çin konusunda Trump'tan farklı bir politika ortaya koyamamıştır

Reel sosyalizmin yıkılıp kapitalizmin tüm dünyada hakimiyetini sağladığı 1990'lı yıllarda neoliberalizm ideolojik ve teorik etkinlik ve hakimiyet kurdu. Hatta buna Fukuyama'nın belirttiği gibi 'tarihin sonu geldi' diyenler oldu. O dönemde ABD, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını dayattı ve bu temelde birçok uluslararası anlaşma ortaya çıkardı. Kapitalizmin anayasasından söz edildi. Sermayenin serbest ve güvenli dolaşımının gerçekleşeceği

bir dünya hedeflendi. Tüm ülkeler buna uymaya zorlandı. Bunun öncülüğünü yapan ve dayatan ABD ve müttefikleri oldu. Bundan yola çıkılarak tek kutuplu dünya tanımlamaları da yapıldı. Böyle bir küresel kapitalist dünyayı öngören, dayatan ABD olduğu için böyle ifadeler kullanıldı.

20 yıl geçtikten sonra sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını isteyen kapitalizmin en büyük gücü ABD, Trump'la birlikte sermayenin serbest ve güvenli dolaşımından dolayı Çin karşısında dezavantajlı duruma düşüklerini söyleyerek, sermayenin ve malların serbest ve güvenli dolaşımı konusunda engeller çıkarmaya yöneldi. Küresel kapitalizmin en büyük gücü olma konumunu kaybetme korkusuyla kendi sisteminin özüne ters politikalarla yöneldi. Bu gerçeklik, kapitalizm ve modernitesinin nasıl çelişkiler ve çıkmazlar içinde olduğunun da kanıtıdır.

Trump Çin'le kavga içine girmişti. Çin'in yükselişini frenlemek için birçok yol ve yöntem deniyordu. Ekonomik yöntemler yanında; sert siyasi tutum ve baskılar da yapmaya çalışıyordu. Öte yandan siyasi ve askeri olarak ABD'nin dışa yönelimlerinde belli kısıtlamalar da öngörüyordu. Cumhuriyetçiler tarihsel olarak içe dönük, demokratlar ise politikalarında dışa yönelik karakterde bilinir. Tarihsel olarak bu gerçeklik olsa da kapitalizmin küreselleştiği günümüzde bu farklılıklar da aza inmiştir. Trump söylenildiği gibi çok fazla içe kapanamazdı ya da Biden iç siyasette kimi farklılıklar dışında dış politikada önceki dönemden çok fazla değişiklikler yapamaz. Nitekim Biden, Çin konusunda Trump'tan çok farklı bir politika ortaya koyamamıştır ancak farklı yol ve yöntemlerle Çin'e karşı bir tutum ve mücadele içinde olacağı da açıktır.

NATO zirvesiyle birlikte yeni bir soğuk savaştan, hatta post modern bir soğuk savaştan söz edilmeye başlandı. Küresel kapitalist güçler arasında mücadele olacaktır. Bu mücadele süreklilik de kazanacaktır. Ancak mücadelenin eski biçimde olmayacağı açıktır. Sürekliliği ise doğasında bulunmaktadır. Kuşkusuz küresel kapitalizmin karakteri dikkate alındığında eskisi gibi bir soğuk savaştan söz edilemez. Zaten bu fark edildiğinden post modern soğuk savaş kavramını kullananlar da bulunmaktadır. Bunun da kullanılması küresel kapitalizm içindeki mücadeleyi karşılar mı, o da tartışmalıdır. Önemli olan sistem içi mücadelenin nasıl olduğunu ve olacağını ortaya koymaktır. Bu ortaya konulursa hangi kavramla ifade edilmiş ve tanımlanmış o kadar önemli değildir. Kuşkusuz kavramlar ve tanımlar gerçekliği daha iyi anlamak için ifade edilir. İyi bir kavram ve tanımlama anlamayı kolaylaştırır. Bu da önemlidir. Sosyal bilimlerde kavramlar önemli rol oynarlar. Hatta, 'bilim kavramlarla yapılır' söylemi de kullanılmaktadır. Küresel kapitalist güçler arasındaki mücadelenin karakteri ve özellikleri iyi ortaya konulursa zamanla en iyi karşılayan kavramı bulmak da mümkündür.

Trump Çin'le kavgayı açık hale getirmişti. Bunu Biden de sürdürecekti. Yine ABD ve Avrupa ile Rusya arasında

mücadele olduğu, olacağı açıktır. Sistem güçleri arasında olan mücadelenin yarattığı sorunlar yanında bizzat sistemin kendi doğasının yarattığı sorunlar bulunmaktadır. Kapitalist sistemin toplumsal yaşamın her alanında yarattığı sorunlar; sistem içi güçler arasındaki sorunlardan daha ağır sonuçlar yaratmaktadır. Bu açıdan kapitalist sistem ve modernitesinin kriz ve kaos hali çok boyutludur ve sürekli. Eskiden kapitalizmin bunalım dönemlerinden söz edilirdi. Aslında devletçi, sömürücü sistemin kendisi sürekli bunalım üretir, krizler yaratır. Kapitalizmle birlikte bu daha da derinleşmiş ve sürekleşmiştir. Kapitalist sistem için sürekli kriz halindeki sistem denilmesi yanlış olmaz. Ancak kapitalizmin küresel ve 'tüketim toplumu' aşaması daha fazla derinleşmiş ve kapsamlılaşmış kriz halidir. Önceki krizli dönemlerden farklıdır. İlk toplumsal sorunlar erkek egemenliği, iktidar ve sömürüyle başlamıştır. Doğal toplumdaki, komünal toplumdaki bu sapmalarla başlamıştır. Derinleşip kapsamlılaşarak bugünkü halini almıştır. Erkek egemenlikli, iktidarcı, sömürücü sistemin son aşaması olan kapitalizm, bu nedenle her alanda bir kriz sistemidir. Bu gerçekliği anlamadan ne doğru toplumsal çözümler ne de siyasal değerlendirmeler yapılabilir.

Bu açıdan kapitalizmin bugünkü aşamasının karakterini ve temel özelliklerini iyi anlamamız gerekir. Rêber Apo kapitalizmi çok boyutlu yarattığı toplumsal, kültürel, ekonomik ve siyasal sorunlardan dolayı kanserojen sistem olarak tanımladı. Yani yarattığı sorunlar artık tedavi edilecek düzeyde değildir, öldürücüdür. Toplumu da, doğayı da, insanlığın tarih boyu yarattığı tüm değerleri de bitiren bir sistemdir. Nasıl ki, kanserli hücre sağlam hücreleri de hasta edip bitirerek ölüme yol açıyorsa mevcut kapitalist sistem de böyledir. Bu açıdan bu sistem kurtarılamaz, ancak aşılır. İlerici Enternasyonal gibi sistem içi çözüm arayışları kapitalizmi katlanılabilir hale getirmeye çalışsa da, bunu başarması mümkün değildir. Çünkü; bu sistem altında herkese belli bir refah düzeyi sağlayarak ya da kapitalist sistem altında yönetime halkın katılımını artırarak sistemi kurtarmak mümkün değildir. Kanserojen hal, ancak bu sistem aşılırsa ortadan kalkabilir. Erkek egemenlikli-iktidarcı-sömürücü sistem ortadan kalkmadan da bu gerçekleşemez.

ABD ile Çin ya da Batı arasında sıcak bir savaş beklenemez

Şu anda Ortadoğu merkezli Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Kuşkusuz bu dünya savaşı Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından farklıdır. Birinci ve İkinci Dünya Savaşları dörder yıl sürmüştür. Üçüncü Dünya Savaşı ise 1991 Birinci Körfez Savaşından bugüne sürmektedir. On yıllara yayılan bir dünya savaşıdır. Bunun nedeni de, bu savaşın küresel-leşen kapitalizm ortamında gerçekleşmiş olmasıdır. Kapitalist modernitenin öncü güçlerinin esas amacı da, Ortadoğu'yu tamamen sistem içine almak ve sistem güçlerini tamamen belirlenen sistem kuralları içine almaktır. Ortadoğu zaten kapitalist moderniteye karşı direnmektedir. Çin ve Rusya gibi ülkeler de kapitalist modernist sistemin geline aşamadaki kurallarına tam riayet etmemektedir. Hem sistem içindedirler, küresel kapitalizmin parçasıdır hem de sistemin kurallarına tam uymuyorlar. Kendi kurallarını dayatarak hem uyumsuzluk hem de kendilerine avantaj yaratmaya çalışmaktadırlar. Örneğin; Çin, siyasal, toplumsal ve kültürel yapıyla diğer kapitalist ülkelere karşı rekabet içindedir.

ABD ve Batı'dan daha fazla otoriter olması ve ucuz iş gücünü esas alması temelinde sermaye birikimini artırması ve bu temelde Batı'nın, kapitalist ülkelerin önüne geçmek istemesi bir gerilim yaratmaktadır. Bu nedenle ABD ve Avrupa kendi siyasal sistemini dayatarak Çin kapitalizminin hızlı gelişmesinin önüne geçmek istemektedirler.

Küresel kapitalizmin kendi içindeki mücadele biçimlerini eski dönemdeki savaş ve mücadele biçimlerine göre ele almak yanlıştır. Eski bakış açılarının bırakılması lazım. Sistem içi mücadeleyi, sistemin geline aşamadaki karakterini bilerek değerlendirmek önemlidir. ABD ile Çin ya da Batı arasında sıcak bir savaş beklenemez. Ancak Çin'in birçok bölgedeki etkinliğini azaltma müdahaleleri olacaktır. Bazen askeri araçlar da kullanılabilir. Ancak bunlar yerel ve mevzii olur. Esas olarak başka araçlarla, yöntemlerle Çin'e dünyanın birçok yerinde sorun çıkaracak, engeller konacaktır. Çünkü; Çin de, küresel ekonomik sistemin parçasıdır; birçok tüketim maddesini dünyanın her yerine ulaştırmaya çalışmaktadır. Küresel kapitalizmin tüketim 'topumu' sistemi içine giren bir güç eğer ürettiklerini serbestçe satamazsa, engeller çıkarılırsa, yine siyasal güçler yoluyla bu engeller artırılırsa o ekonomik sistemde ciddi sorunlar yaşanır. ABD ve Batı, Çin'e karşı bunu yapacaktır. Özellikle insan hakları ve demokrasi sorununu önemli bir siyasal baskı haline getirerek bu temelde birçok alanda etkisini sınırlama ve geriletme yoluna gidecektir. Bir dönem reel sosyalizmdeki demokrasi ve özgürlükler konusunda yaşanan sorunları öne çıkarıp proletarya diktatörlüğü adı altında otoriter-merkezi sisteme karşı nasıl bir siyasal mücadele verilmiş ve bunda etkili olunmuşsa önümüzdeki dönem bu yönlü kampanyasını Çin ve benzeri ülkelere karşı artıracaktır.

Kuşkusuz ABD ve Avrupa'daki demokrasi gerçek bir demokrasi değildir. Çünkü demokrasi, halk yönetimidir. Ancak ABD ve Avrupa'da egemen sınıfların iktidarı vardır. Halk yönetimi yoktur. Bu yönüyle demokrasi söylemi aldatmacadır. Ancak halkın ve toplulukların yüzyıllara dayalı mücadelesinin yarattığı demokratik değerler vardır. Halk bazı demokratik mevziler kazanmıştır. Ancak hala iktidar, sömürü vardır. Devlet, egemenlerin koruyucusudur. Yönetim de egemenlik de esas olarak egemen sınıflara aittir. Ancak devlet+demokrasi arasında devletlerin, yani egemenlerin etkin olduğu bir denge oluşmuştur. Kuşkusuz bu denge içinde mücadele sürekli vardır. Halk güçleri bu dengede kendi etkinliklerini sürekli artırmaya çalışmaktadır. Egemen sınıflar da varlıklarını bu dengeyi dikkate alarak sürdürmektedir. ABD ve Avrupa gibi ülkelerde halkın belli mevziler kazanması, Çin gibi ülkelerin yaptığı yoğun sömürüyü belli düzeyde engellemektedir. İşte, Avrupa ve ABD, bizde halkın bu yönlü yoğun sömürüye imkan vermeyen durumu var, bu durum Çin gibi ülkelere avantaj sağlıyor, diyerek demokrasi ve özgürlüklere inandıkları için değil, Çin'i bu yolla frenlemek, sistem içi rekabette avantaj elde etmesini engellemek için Çin'deki demokrasi ve insan hakları konularını önümüzdeki dönemde daha fazla gündemde tutacaklardır.

Demokrasi ve özgürlük alanındaki kazanımların insanlık içindeki meşruiyetini ve etkisini kullanarak Çin'i baskı altında tutacak ve geriletmeye çalışacaklardır. Önceden reel sosyalist sisteme karşı bir argüman olarak kullanılan demokrasi ve özgürlükler konusu, bu defa sistem içi güçlere karşı kullanılacaktır. Ancak bu konudaki tutarsızlıkları soğuk savaş döneminde de vardı, bugün de var olacaktır. Nasıl ki o zaman kendi politikaları

ve çıkarları doğrultusunda otoriter rejimleri destekledilerse, şimdi de benzer bir tutum içinde olacaklardır. Buna en somut örnek ise, dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen soykırımcı sömürgeci Türk devletini desteklemeleridir. Ne Çin'de ne Rusya'da ne de dünyanın başka bir yerinde Türkiye'nin yaptığı gibi Kürt inkarcılığı ve soykırım yoktur. Buna rağmen Türkiye'deki bu soykırımcı sömürgeci faşist sistemin destekçisi olmaya devam etmektedirler.

NATO, Sovyetler Birliğine ve reel sosyalist sisteme karşı kurulmuş bir askeri pakttır. Ancak reel sosyalizm dağıldı. NATO, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra konsept değiştirdi. Terörizm ve bazı devletleri hedef alan bir konsept benimsedi. Bu konsept, küresel kapitalizmi dünyaya hakim kılmayı hedefliyordu. Çin ve Rusya da sistemin parçası olmuşlardı. NATO'ya geline aşamada kapitalist moderniteyi koruma paktı diyebiliriz. Şu bu devleti hedeflemekten öte sistemi hakim kılma konsepti bulunmaktadır.

ABD ve Avrupa politikaları hem objektif hem de subjektif olarak Türk devletinin soykırım politikalarını cesaretlendirmekte ve sürdürülmesini sağlamaktadır. Türkiye'nin politikaları kapitalist modernist güçlerin bazı politikalarıyla tam uyumlu olmasa da, bir NATO üyesi ve kapitalist modernist sistemin parçası olarak Ortadoğu'da kullanmak istedikleri bir güç konumundadır. Zaten Türk devleti de kendini pazarlayarak, Afganistan'da, şurada burada sizlerin gücü olurum, diyerek temel amacı olan Kürt soykırımı için ABD ve Avrupa'dan destek almak istemektedir.

NATO'ya kapitalist moderniteyi koruma paktı diyebiliriz

ABD ve Avrupa'nın Çin'le birlikte Rusya ile de sistem içi güç mücadelesi içine gireceği açıktır. Bu mücadele karmaşık olacaktır. Bir yönüyle sistem içi güçler olarak her yerde karşı karşıya gelmemeye dikkat edecek, bazı alanlarda birbirlerini gözeteceklerdir. Her yerde karşı karşıya gelmemeye dikkat

edeceklerdir. Ancak bazı alanlarda ise birbirlerine karşı mücadele içinde olacaklardır. Bu açıdan soğuk savaş dönemi ya da sistem içi Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarındaki gibi düşmanlık ve dostlukları genel değil, bölgesel olarak ele almak daha doğru olacaktır.

NATO, Sovyetler Birliğine ve reel sosyalist sisteme karşı kurulmuş bir askeri pakttır. Ancak reel sosyalizm dağıldı. NATO, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra konsept değiştirdi. Terörizm ve bazı devletleri hedef alan bir konsept benimsedi. Bu konsept, küresel kapitalizmi dünyaya hakim kılmayı hedefliyordu. Çin ve Rusya da sistemin parçası olmuşlardı. NATO'ya geline aşamada kapitalist moderniteyi koruma paktı diyebiliriz. Şu bu devleti hedeflemekten öte sistemi hakim kılma konsepti bulunmaktadır. Bu genel hedef doğrultusunda karşı olacağı ve mücadele edeceği güçler de zaman zaman değişecektir. Şimdi karşıt güçleri ve hedefleri belirlemekten çok kendi amaçlarını ortaya koymayı esas almaktadırlar. Kuşkusuz NATO'nun hakimi ABD olduğu için dönemsel hedefler de ABD politikalarına göre değişiklik gösterecektir. Bu yıl Çin öne çıkabilir; başka bir yıl başka güçler ve hedefler önceliğe oturabilir. Bu açıdan bazı devletler ve örgütler dışında hedefler daha esnek olacaktır. Çünkü; küresel kapitalizm ve sistem içi güçler mücadelesi bunu gerektirmektedir. Özcesi; NATO'nun durumunu geçmişteki gibi NATO-Varşova Paktı mücadelesi gibi ele almak, sistem içi mücadelenin karakteri ve o andaki duruma göre konseptler belirleyeceğini söylemek daha doğru olacaktır.

ABD, yeni başkanıyla demokrasi ve özgürlük söylemlerini öne çıkaracak derken, bunu esas olarak da sistem içi güçleri terbiye etme ve kendi politikalarının parçası yapma yöntemi olarak görmek gerekir. Öte yandan bu söylemi halkların, ezilenlerin, kadınların, emekçilerin mücadelesini törpüleme ve kendi sistemlerine entegre etme yolu ve yöntemi olarak da görmek gerekir. Aslında bir yönüyle de gelecek dönem mücadeleleri, farklı özgürlük ve demokrasi programları ve söylemleri arasındaki mücadele olarak geçecektir. Çünkü; yükselen değerler bunlardır. Kapitalizm ve modernitesi kendi yıkımını engellemek için de bu tür program ve söylemlere başvuracaktır. Nitekim Biden'in seçimdeki rakibi Sanders'ın İlerici Enternasyonal programı ile sistem içi çözümlerle sistemi kabul edilebilir hale getirme çabasını da bu eksende görmek gerekmektedir.

Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı ile Ortadoğu küresel kapitalist sistem ve modernitesi içine alınmak istenmektedir. Ancak Birinci Körfez Savaşından itibaren yürütülen müdahale ve savaşla istenilen sonuç alınamamıştır. Kapitalist modernist güçler Ortadoğu'daki savaşta kısa sürede sonuç alamayacaklarını görmüşlerdir. Bu açıdan ne Ortadoğu bırakılacak ne de kısa sürede sonuç alma gibi bir politika yürütülecektir. ABD'nin, Irak ve Suriye'deki mevzileri ve Ortadoğu'daki ilişkileri çerçevesinde zamana yayılmış bir hakim olma politikası yürüteceği görülmektedir. Bu açıdan mücadelenin tonunda bazı yumuşamaları sağlamayı amaçlasalar da, sürekliliği olan bir mücadelenin olacağı açıktır. Bu açıdan süreçleri iyi takip ederek, bu politikalara karşı sürekli mücadele içinde olarak sonuç alıcı yol ve yöntemleri devreye koymak önemli olacaktır. Bu açıdan mücadeleyi gevşetmemek, hatta devrimci dönüşümü esas alan güçlerin bu avantajdan yararlanarak mücadeleyi geliştirmeleri daha büyük kazanma imkanlarını ortaya çıkaracaktır.

Suriye'de tek uzlaşma Rojava Devrimi'nin yarattığı siyasi ve toplumsal yaşam ekseninde olabilir

ABD ve Batı'nın kendi amaçlarını gerçekleştirmek için zamana yayılmış bir politika izlemeleri, kendi çıkarları için rasyonel görülebilir. Ancak Ortadoğu halklarının acil olarak demokrasiye ihtiyaçları olduğu gibi, Kürtler üzerinde soykırım politikaları yürütülmektedir. Kürtlerin şu an en acil görevi bu soykırım politikalarına karşı mücadele etmektir. Çünkü; ABD ve Batı'nın politikaları Türk devletinin bu politikalarını engellemek yerine teşvik edici olmaktadır. ABD ve Avrupa politikaları hem objektif hem de subjektif olarak Türk devletinin soykırım politikalarını cesaretlendirmekte ve sürdürülmesini sağlamaktadır. Türkiye'nin politikaları kapitalist modernist güçlerin bazı politikalarıyla tam uyumlu olmasa da bir NATO üyesi ve kapitalist modernist sistemin parçası olarak Ortadoğu'da kullanmak istedikleri bir güç konumundadır. Zaten Türk devleti de kendini pazarlayarak, Afganistan'da, şurada burada sizlerin gücü olurum, diyerek temel amacı olan Kürt soykırımı için ABD ve Avrupa'dan destek almak istemektedir. Ya da kendisinin izlediği Kürt soykırım politikasına sessiz kalmalarını sağlamaya çalışmaktadır. Aslında tüm devletler ve siyasal güçler de Türk devletinin bu politikasını bilmektedir. Bu nedenle çok çirkin ve ahlaksız bir politika ile Kürtlerin sırtından Türkiye'den taviz almaktadırlar. Ancak mücadelemiz hem uluslararası güçlerin hem de Türkiye'nin bu kirli politikasını önemli oranda boşa çıkarmaktadır. Hatta bu kirli pazarlık ve birbirlerini kullanma politikasını boşa çıkarıp birbiriyle karşı karşıya gelme durumu yaratmaktadır.

Avrupa ve Batı'nın TC ile ilişkileri, günümüz dünyasındaki bütünlüklü olmayan politika ve ittifaklar çerçevesinde gelişmeler yaşanmaktadır. Bazı alanlarda TC'yi desteklerken bazı alanlarda ise Türkiye'nin politikalarına destek vermemektedirler.

Şu anda ABD ve Avrupa, Suriye politikasında kendi etkinliklerini korumaya çalışırken, bu alanda yürütülen savaş ve mücadeleyi politik mücadele zemininde yürütmeyi esas alan bir yaklaşım göstermektedirler. Mevcut muhaliflerle istedikleri Suriye'nin oluşmayacağını görüyorlar; öte yandan mevcut Suriye rejimini de kabul etmiyorlar. Kendilerinin kabul edebileceği bir uzlaşma yaratana kadar hem askeri varlıklarını sürdürecekler hem de politik mücadele yürüteceklerdir. Türkiye'nin işgali de Suriye'deki en temel sorunlu alanlardandır. Belki siyasal konumu en güçlü olan Rojava Devrimi ve Kuzey-Doğu Suriye olsa da, rejimin de muhaliflerin de hala Rojava Devrimi'ni sindirme ve uzlaşma yaklaşımları görülmemektedir. Ancak şu bir gerçektir ki; Suriye'de tek uzlaşma Rojava Devrimi ve Kuzey-Doğu Suriye'nin yarattığı siyasi ve toplumsal yaşam ekseninde olabilir.

Suriye'de cumhurbaşkanlığı seçiminin sonra Esad'ın ve mevcut rejimin konumunun güçlendiği söylenmektedir. Kuşkusuz Suriye rejimi birçok çelişkiyi kullanarak ayakta kaldı. Ancak seçimle güçlendiği ve Suriye genelinde etkisinin artacağı değerlendirilmeleri doğru değildir. Mevcut muhalefetle uzlaşması söz konusu değildir. Bu durumda sadece Rojava Devrimi ve Kuzey-Doğu Suriye ile uzlaşarak güçlenebilir. Ancak böyle bir politika, zihniyete ve ufka sahip değildir. Aksine tehdit ve güçle Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye'ye hakim olmak istiyor. Bu nedenle Rojava Devrimi ve Kuzey-Doğu Suriye'yle uzlaşma yerine provokasyonlar peşindedir.

Rejim yanında Türkiye ve ona bağlı

çeteler ve DAİŞ de Rojava Devrimi'ne ve Kuzey-Dogu Suriye'ye yönelik provokasyonlar yapsalar da başarılı olamamaktadırlar. Çünkü; Kürt-Arap ittifakı ve ortak yaşam bazı yetersizliklerine rağmen yaratılmıştır. Farklı etnik ve dinsel topluluklar da bu demokratik sistem içinde kendilerine yer bulduklarından Demokratik Ulus anlayışı tutmuştur ve demokratik Suriye'nin temeli olacak bir zemin ortaya çıkarılmıştır.

İran'a yönelik zamana yayılmış bir çökertme politikası izlenmektedir

Suriye'deki savaşın bir parçası olan İran da Ortadoğu'daki siyasetin önemli bir aktörü olarak tüm gelişmeleri etkilemekte ve etkilenmektedir. İran mevcut politikalarıyla Ortadoğu'da siyasi bir aktör olsa da, gelecekte büyük sorunlarla karşı karşıya gelecek bir iç ve dış politika yürütmektedir. ABD'yle yaşadığı sorunların süreceğinin anlaşılması, İran'ın siyasi istikrarını bozacak ve Ortadoğu'daki etkisinin tersine dönmesini sağlayacak bir zeminin sürmesi anlamına gelmektedir. Kuşkusuz İran, Rusya ve Çin desteğiyle bazı sorunlarını gidermeye çalışmaktadır. Ancak mevcut politikası, içeride ve dışarda bir çözüm yaratmaktan uzaktır. Hala Ortadoğu'nun istikrarsızlığına dayalı varlığını sürdürmek istemesi İran açısından çok riskli bir politika olmaktadır. Belki devrimin ilk dönemlerinde bu gerçeklik yararlanacağı bir durumken, şimdi riskleri olan bir politika haline gelmiştir. ABD ve Avrupa doğrudan İran'la yaşanacak bir çatışmayı kendi çıkarlarına görmüyorlar. İran da bu gerçeği gördüğünden bu güçlere karşı bir politik duruş ortaya koyuyor. Ancak İran'a yönelik zamana yayılmış bir çökertme politikası izlendiği anlaşılmaktadır.

Her ne kadar İran radikal bir cumhurbaşkanı seçerek ABD ve Avrupa'ya karşı bir tutum ortaya koymuş olsa da, bunun iç ve dış sorunları çözmede fazla bir etkisi olmayacağı açıktır. İran bu tutumuyla kendi gücünü göstermek istemiştir. Eğer İran içeride kendini güçlendirecek adımlar atmaz, Kürtlerin ve çeşitli halkların taleplerini belli düzeyde karşılayamazsa her zaman belli bir istikrarsızlıkla karşı karşıya gelecektir. Ancak Ortadoğu'daki siyasal gelişmeleri değerlendirirken İran hala Türkiye gibi dikkate alınması gereken bir güç konumundadır. Herhangi bir devlet gibi kısa sürede etkisizleştirilecek bir devlet olarak görülmemelidir. Çünkü; dünyada devlet geleneği en güçlü olan bir ülke söz konusudur. Bu yönüyle dış müdahalelerden çok iç sorunlarından dolayı istikrarsızlık yaşaması ve sorunlarla karşılaşması kaçınılmazdır.

Şu anda Irak da Suriye kadar karışık ve iç mücadelenin sürdüğü bir alandır. Irak'a birçok gücün müdahalesi vardır. ABD ve İran arasında siyasi mücadele alanına dönüşmüştür. Zaman zaman ABD karşıtı askeri eylemlilikler de yapılmaktadır. Mevcut Kazimi hükümetinin bir toplumsal desteği yoktur. ABD ve İran uzlaşmasının ya da çatışmasının ortaya çıkardığı bir figürdür. Daha çok da ABD'ye dayanmakta ancak İran'ı da dikkate almaktadır. Siyasi istikrarsızlığı yaratan taraf da Türkiye ve KDP'dir. Türkiye, KDP ve Sünni bir kesimi kullanarak Irak üzerinde tehdit ve şantajlar yapıyor. KDP de TC'yi, Irak üzerinde tehdit ve şantaj aracı olarak kullanıyor. Kuşkusuz Sünni Arap ülkeleri de Irak'ta etkili olmak istiyor. Bu müdahaleler ve siyasi ortamda Irak bir tür rehin durumdadır.

Başûr'daki parçalılığı yaratan KDP'nin politik zihniyetidir

Başûrê Kurdistan'da da siyasi bir is-

tikrar yoktur. YNK, Goran ve KDP'nin içinde yer aldığı bir hükümet vardır. Burada da hükümet, KDP'nin ipoteği altında rehin durumdadır. Hükümet adına yapılan tasarrufların büyük bölümü KDP'ye aittir. Önemli konu ve kararlarda diğer hükümet üyelerinin bilgisi dahi yoktur. Başûr'un ve Irak'ın demokratikleşmesi temelinde Irak'ın bütünlüğü içinde Kürtler çok etkili bir güç olabilecekken KDP'nin TC ile ilişkileri ve otoriter sistemi bırakmak istememesi nedeniyle böyle bir politika izlemiyor. Çünkü; Başûr ve Irak demokratikleşirse kurduğu otoriter aile oligarşisini sürdürmesi mümkün değildir. Nasıl ki, Türk egemenleri, Türkiye ve Ortadoğu demokratikleşirse bunu kendi soykırımcı-sömürgeci düzenlerinin sonu olarak görüyorsa, KDP de Başûr ve Irak'ın demokratikleşmesini kendisi açısından böyle görüyor.

KDP ve ufkü dar milliyetçilik şu gerçeği göremiyor: Dünyada giderek sınırların anlamsızlaştığı, sınır geçirgenliklerinin kaçınılmaz olduğu dünya gerçekliği içinde Ortadoğu'da Kürtlere en fazla kazandıracak politika ve strateji, bölge ülkelerinin demokratikleşmesi olacaktır. Ortadoğu demokratikleştiğinde Kürtler yüzyılın yükselen halkı haline gelecektir. Soykırım tehdidinden kurtulacaktır. Kürtler şu anda

Ortadoğu'nun demokratik karakterli en güçlü halkıdır. Demokratikleşme çağı haline gelecek 21. yüzyılda Kürtlerin en büyük gücü, kadın özgürlükçü demokratik ekolojik toplum zihniyetidir. Bu muazzam bir güç kaynağıdır. Nitekim daha şimdiden tüm Ortadoğu'yu derinden etkilemektedir. Ancak KDP, birkaç şehirde aileci oligarşik iktidarını elde tutmak için Kürtlerin önüne gelen bu tarih fırsatı tekmelemektedir. KDP mevcut karakteriyle Kürt demokratikleşmesinin önündeki en büyük engeldir. Demokratikleşme demek halkın, yani Kürtlerin güç olması demektir. Otoriter güçlerin var olduğu yerde halklar ve topluluklar güç olamazlar. KDP demokratik olmayan karakteriyle Kürt halkının güç olmasının önüne geçiyor. Dış güçlere ve bölge gericiğine dayanarak kendi oligarşik yapısını ve iktidarını ayakta tutmaya çalışıyor. Böylece Kürt'ü çağdaş demokratik gelişmenin dışında tutuyor.

Başûr'daki sorunların kaynağı KDP'nin bu politikalarıdır. Bu politikalar Başûr'da demokratik ilişki ve birlik yaratamıyor. Eğer bugün Başûr'da büyük bir parçalılık varsa bunu yaratan KDP'nin politik zihniyetidir. Şimdi peshmerge güçlerinin birleştirilmesinden söz ediliyor. Tabii ki bizler de, tüm Kürtler de böyle bir birlik ister.

Kürtler şu anda Ortadoğu'nun demokratik karakterli en güçlü halkıdır. Demokratikleşme çağı haline gelecek 21. yüzyılda Kürtlerin en büyük gücü, kadın özgürlükçü demokratik ekolojik toplum zihniyetidir. Bu muazzam bir güç kaynağıdır. Nitekim daha şimdiden tüm Ortadoğu'yu derinden etkilemektedir. Ancak KDP, birkaç şehirde aileci oligarşik iktidarını elde tutmak için Kürtlerin önüne gelen bu tarih fırsatı tekmelemektedir. KDP mevcut karakteriyle Kürt demokratikleşmesinin önündeki en büyük engeldir.

Eğer bugün Başûr'da büyük bir parçalılık varsa bunu yaratan KDP'nin politik zihniyetidir. Şimdi peshmerge güçlerinin birleştirilmesinden söz ediliyor. Tabii ki bizler de, tüm Kürtler de böyle bir birlik ister. Hatta biz, YNK ve KDP peshmergeleriyle birlikte ortak bir Kürt savunma gücünün oluşturulmasını da önerdik. Ancak KDP'nin demokratik olmayan anlayışı bunun önünde de engeldir. Başûr'da demokratikleşme olmazsa, yerel demokrasi olmazsa ve KDP'nin oligarşik hakimiyet anlayışı sürerse peshmerge güçleri birleştirilemez.

Hatta biz, YNK ve KDP peshmergeleriyle birlikte ortak bir Kürt savunma gücünün oluşturulmasını da önerdik. Ancak KDP'nin demokratik olmayan anlayışı bunun önünde de engeldir. Başûr'da demokratikleşme olmazsa, yerel demokrasi olmazsa ve KDP'nin oligarşik hakimiyet anlayışı sürerse peshmerge güçleri birleştirilemez. Şu anda hükümetin alması gereken kararları KDP kendisi alıyor. Bu zihniyet yarın orduyu da kendi parti çıkarları için kullanır. Nitekim Başûr'da, birçok yerde ortak peshmerge gücü var. Ancak KDP gerillaya karşı savaşı dayatıyor. YNK ise, biz bu savaşta yer almayacağız, diyor. Tabii ki ortak peshmerge gücü bir Kürt gücüne, güncelde ve somutta görüldüğü gibi gerillaya karşı kullanılamaz. Öte yandan KDP, şimdi YNK'nin hakim olduğu alanlara yeterince bütçe ayırmıyor. Var olan gelirlerin büyük çoğunluğu Barzani ailesine ve onların yakınlarına peşkeş çekiliyor. Başûr demokratikleşmez; Başûr'da yerel demokrasi uygulanmazsa peshmerge nasıl birleştirilecek? ABD ya da şu bu gücün dayatması ile olmaz. Peshmerge gücünü birleştirip YNK'yi de gerillaya karşı savaşın içine çekme anlayışıyla bu birleşme sağlanamaz. Özcesi; Başûr'daki siyasi birliğin de, peshmergenin bütünlüklü bir sisteme kavuşmasının önünde de KDP zihniyeti ve politikaları engel durumdadır.

ve belirttiğimiz yolsuzluk düzenlerinin sonuna gelindiği de açıktır. Çünkü toplumlar, ancak yeni rıza ve iktidar yöntemleriyle yönetilebilir ve kontrol altına alınabilirler.

Türk devleti çekiç KDP de örs rolüne soyunmuştur

Şu anda Ortadoğu'daki siyasi gelişmelerde en önemli durum, Türk devletinin soykırım ve işgal politikaları ile Kürtlerin ve demokrasi güçlerinin bu soykırımcı sömürgeci siteme karşı gösterdiği direniştir. Bu direniş sadece Kürtleri ve soykırımcı-sömürgeci güçleri ilgilendirmiyor. Tüm bölge halklarını ve bölge gericiğini ilgilendiren bir mücadele söz konusudur. Türkiye'deki mevcut iktidar yıkılıp Türkiye demokratikleşme sürecine girdiğinde sadece Türkiye'nin değil tüm Ortadoğu'nun çehresi değişecektir. Türkiye demokratikleşmeden Ortadoğu'da demokratikleşmenin önünün açılması mümkün değildir. Çünkü; gericiğin merkezi ve demokratikleşmenin önündeki temel engel Türkiye'dir. Bu açıdan Kürtler soykırımcı sömürgeciğe karşı varlık yokluk mücadelesi verdiği gibi bu aynı zamanda tüm halklar adına yürütülen demokrasi mücadelesidir de.

AKP-MHP faşist iktidarı hem iktidarını kalıcılaştırmak hem de Kürtleri soykırıma uğratarak Ortadoğu'yu yeni Osmanlıcılıkla fethetme önündeki engeli ortadan kaldırmak istiyor. PKK Kürt'ün direnç merkezi ve varlığının kalkını durumundadır. PKK tasfiye edilirse tüm Kürtleri sindirmek, ezmek ve soykırıma uğrutmak zor olmayacaktır. Bunu KDP ve yandaşları dışında Kürtlerin büyük çoğunluğu derinden hissetmektedir. Türk devletinin karakteri anlaşıldıkça PKK'nin Kürtler için ne anlam ifade ettiği daha iyi anlaşılmaktadır.

Türk devleti 'beka' sorunu diyerek bu amaçlarına şiddet, zor, baskı, katliam ve işgallerle ulaşmaya çalışmaktadır. 6 yıldır PKK öncülüğündeki Kürt Özgürlük Mücadelesine saldırılarını artırmıştır. Kendine göre konjonktür uygun görüp PKK'yi tasfiye etmeyi önüne koymuştur. Şam'da başlatılan Uluslararası Komplö, Medya Savunma Alanları'nda işgal, ezme ve tasfiye etme harekâtıyla tamamlanmak ve sonuca götürülmek istenmektedir. Bu konuda da KDP'yi bu saldırıların meşrulaştırıcısı ve arkadan hançerleyicisi olarak kullanmak istemektedir. Medya Savunma Alanları'na Xakûrkê ve Heftanîn saldırılarıyla başlattığı işgal harekâtını Garê'de gerillaya darbe vurarak önemli bir zafere dönüştürmek istemiştir. Eğer Garê'de amacına ulaşsaydı zafer ilan edecek ve erken bir seçime gidecekti. Çünkü; AKP-MHP iktidarının seçime gitmeden önce böyle zaferlere ihtiyacı vardır. PKK'yi etkisizleştirdi, deyip yeniden iktidar olacaklar ve düşündükleri Türkiye'yi tam anlamıyla hakim kılacaklardı. Ancak Garê'de yaşanan bozgun, bu iktidarı kıç üstü oturtmuş ve büyük bir sarsıntıya uğratmıştır. 23 Haziran'daki yerel seçimlerde aldığı yenilginin bir benzerini, hatta daha ağırını Garê'de almıştır.

Soykırımcı sömürgecilik AKP-MHP faşist iktidarı altında PKK'yi tasfiye edip Kürt soykırımını tamamlamak için Medya Savunma Alanları'na ABD ve Avrupa ülkelerinin icazetini alarak kapsamlı bir saldırı içine girmiştir. KDP'nin de bu saldırının aktif bir taraf haline gelmesi ABD ve Avrupa'nın onayını göstermektedir. Bu onayın çerçevesinin ne olduğu tam bilinmemekle birlikte Türk devletinin bu icazeti, PKK'yi tasfiye etmede değerlendirmek istediği anlaşılmaktadır. PKK tasfiye edildikten sonra hiçbir Kürdistan parçasının ve Kürt siyasi hareketinin karşısında duramayacağı dü-

şüncesiyle ağırlığını Medya Savunma Alanları'ndaki saldırıya vermiştir. KDP ise çok sığ ve dar bir hesaplama, PKK tasfiye olursa kendisinin Kürdistan'da tek hakim güç olacağını sanmaktadır. TC gerçeğini anlamayan derin bir gafletin varlığıyla karşı karşıyız. Bu gafletin, kendisini tarihsel olarak bir ihanet durumuna düşüreceğini görmeyecek kadar ufkunu daralmış, gözleri kör olmuştur. Hangi güç, hangi hesaplarla KDP'yi böyle bir duruma sürüklemektedir bu tam bilinmese de, bazılarının desteği ve verdiği sözlerle böyle bir kirliliğe içine girdiği görülmektedir. Açıkça Türk devleti çekiç, KDP de örs rolüne oynamışlardır.

KDP, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki soykırım karşılığında, kendisine Başûr'da, birkaç şehirde iktidar alanı tanıdığını sanmaktadır. KDP'nin tutumunu en iyimser yaklaşımla böyle ifade edebiliriz. KDP Bakur'u feda ederek Türk devletinin birkaç şehirde iktidarını kabul etmesini ummaktadır. Bunun kadar sığ ve Kürtlükle bağdaşmayan bir yaklaşım olamaz. Lozan'da, Bakurê Kurdistan'daki soykırıma karşı Musil ve Kerkûk Irak'a bırakılmıştı; belki de şimdi uluslararası güçler Bakurê Kurdistan'daki soykırım karşılığında, Başûr'da KDP'ye iktidar alanı sağlamaya çalışıyorlar. KDP de bu temelde Türkiye'nin PKK'yi tasfiye etmesine destek sunuyor. Bu yaklaşım TC'yi tanımamadır. TC'nin, Musil ve Kerkûk bizindir, Kuzey Irak'ta hata yaptık, söyleminin güncel politik sözler olarak görüldüğü anlaşılıyor.

KDP, ben iktidarım, her yere giderim, argümanını kullanıyor. Bunun yanında, PKK gitsin Bakur'da savaşın, söylemlerinde bulunuyor. Sanki PKK Bakur'da savaşmamış, hala TC ile en büyük mücadele eden güç PKK değilmiş gibi bu tür demagojiler yapmaktadır. Bir çocuk bile, 35 yıldır KDP askeri güçlerinin bulunmadığı alana, TC, Medya Savunma Alanları'na işgal harekâtı yaparken neden silahlı güç gönderiyorsun, diye sorar. Bu açıkça, TC işgaline yardımcı olmak, hatta TC ile birlikte gerillaya karşı savaş içine girmektir.

Kürt özgürlük savaşçıları için Kürdistan'ın coğrafyası bütündür. Gerilla Zagros'ların bir yüzünde savaşırken diğer yüzünde de kalır ve savaşır. Kürt savaşçıları, Kürt dağlarının bütünlüğünü kullanır. Bu tür durumları engelleyen sömürgeci güçlerdir. Ağrı Direnişi döneminde, bu direnişi bastırmak için İran ile TC anlaşmış, İran'a başka bir yerde toprak verme karşılığında Küçük Ağrı dağı, Türkiye sınırları içine alınmıştır. Şimdi de KDP, TC ile benzer bir ilişki

'Kürdistan'ı Savunma İnisiyatifi' hem TC işgaline karşı çıkmak hem de KDP askeri güçleriyle gerilla arasında çıkabilecek savaşı önlemek için harekete geçmiştir. Bu tutumla birçok gerçeğin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Kürt halkı ve Kürt kamuoyu bu girişimi desteklerken KDP ve Almanya'nın tutumu çok öğretici olmuştur. Bu girişim Kürt kamuoyunun, KDP'nin tutumuna karşı olduğunu çok boyutlu açığa çıkarmıştır. Öte yandan KDP'nin TC ile işbirliğini gizleme politikasını yıkmıştır. İşgal ve KDP'nin tutumu daha fazla gündem olmuş; KDP'nin gerçekleri örtme çabaları boşa çıkarılmıştır.

ve pratiği, farklı biçimde gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

Aslında Kürt kamuoyu duyarlı olduğu için KDP adım adım planlarını devreye sokmaktadır. Son olarak Şeladizê'ye güç yığılması ve güneyden Zagros alanına girerek gerillaları kuşatmak istemesi bu gerçekliği gösteriyor. KDP de biliyor ki; Şeladizê'den Çemço'ya doğru hareket etmek gerillaya açık savaş açmaktır. Anlaşıyor ki, bu tür güç yığılma ve hareketlerle Avaşin'de saldıran ve sıkışan Türk ordusu rahatlatılmak isteniyor. Çünkü; Çemço'ya doğru hareket etmek hem Avaşin'i hem de Zap'ı kuşatmaya almaktır. Türk devletinin buralara girmesini sağlamaktır. KDP'nin nasıl bir plan ve amaç içinde olduğu Şeladizê'ye yığıldığı güçlerle daha iyi anlaşılabilir. KDP Zîne Wertê'ye güç yığıldığında, Kürt Özgürlük Hareketi bu tür tutumları bazı dış güçlerin desteğiyle TC ve KDP'nin gerillayı kuşatıp PKK'yi tasfiye konseptinin adımı olarak değerlendirmişti. Bu değerlendirilmenin ne kadar isabetli ve doğru olduğu, şimdi daha iyi anlaşılabilir.

KDP'nin savaş kararı aldığı netleşmiştir

Türk devleti işgal saldırısını başlattığı süreçte, KDP ile PKK yetkilileri arasında görüşmeler yapıyordu. Hatta KDP, Metîna'ya güç göndermeden önce yeni görüşmeler olacaktı. Hiç beklenmedik bi-

çimde KDP'nin doğrudan savaşa girme adımları ortaya çıktı. Aslında Zîne Wertê, Xîrê ve Heftanîn'de de benzer girişimler olmuştu. PKK sağduyulu yaklaşarak KDP ile bir çatışmaya girmekten kaçınmıştı. Ancak KDP, Metîna, Zap ve Avaşin'e yönelik saldırılardan sonra attığı adımlarla, PKK'nin KDP ile savaştan kaçınma tutumunu boşa çıkarmaya ve PKK'yi bizzat kendisi ile savaş içine çekmeye çalışmaktadır. KDP'nin mevcut politikası ve tutumu bu yöndedir.

Anlaşıyor ki KDP, Metîna'ya güç yığarak, gerilla ile çatışma yaratacak; bu temelde, Türkiye ile birlikte 'gerilla, peshmergeye saldırıyor' diyerek, uluslararası güçlerden ve NATO'dan doğrudan destek almayı planlanmış. KDP ile PKK savaş içine girdiğinde TC'nin, biz Kürtlere değil, PKK'yle, teröristlerle savaşıyoruz, tezi zemin bulmuş olacak ve böylece işgal harekâtını meşrulaştıracaktı. KDP'nin NATO toplantısı öncesi böyle bir provokasyonun içinde olduğu anlaşılıyor. Ancak gerillanın sağduyulu yaklaşımı ve Kürt kamuoyunun KDP'nin bu girişimini kabul etmemesi, bu provokasyonu boşa düşürmüştür.

PKK'nin 50 yıla yakın süren özgürlük mücadelesi ve gerilla savaşının coğrafisi, siyasi ve toplumsal bir diyalektiği ve bütünlüğü vardır. PKK, yürüttüğü savaş ve binlerce şehidi ile Medya Savunma Alanları'nı bu savaşın diyalektik bütünlüğünün bir parçası yapmıştır. Gerillaya,

buradan çıksın gitsin, demek, bu tarihsel diyalektiği ve bütünlüğü ortadan kaldırıp PKK'ye, direnişi bırak teslim ol, dayatmasıdır. TC'ye karşı 50 yıldır en büyük mücadeleyi ve savaşı Kürdistan'ın bütün coğrafyasında; dağında, ovasında, şehrinde, kasabasında veren PKK'ye, neden TC ile savaşmıyorsun, demek bir demagojidir; gerillaya yönelik TC ile birlikte yürütülen savaşı gerçekleştirmek, bu kirliliğin üstünü örtmek ve gerçekleri çarpıtmaya çalışmaktır.

Bir Kürt siyasi gücün ve hareketinin PKK'nin soykırımcı sömürgeci Türk devletine karşı yürüttüğü savaşa tutumu şöyle olmalıdır: Türk devletine; 'Tüm sorunların kaynağı Kürt'ün inkarı ve Kürt sorununun çözümsüzlüğüdür. Kürt sorununun çözümü, Kürtlerin temel hakkıdır. Bu hak ve talep haklıdır ve karşılanmalıdır. Kürt sorunu demokratik temelde çözümlenmelidir. O zaman bu tür sorunlar ortaya çıkmaz, yaşanan sorunlar çözülür. Demek ki, sorunun kaynağı çözümsüzlüktür. O zaman Kürt sorununun çözümü konusunda adım at' deme olmalıdır. KDP'nin de, tüm Kürt siyasi güçlerinin de TC'ye söylemesi gereken budur. Bunu demek yerine, gerilla bu alanları bıraksın, demek, bir Kürt siyasi hareketinin tutumu olamaz. Bu yaklaşım TC'nin tezlerini kabul etmek, yani sömürgeci soykırım politikasını desteklemek anlamına gelir. Niyet ne olursa olsun yaklaşım bunu ifade eder.

KDP-TC ile anlaşmalı, Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme saldırısı başlatmışlardır. KDP'nin savaş kararı aldığı netleşmiştir. Zaten Fazıl Miranî ve Babekîr Zebârî'nin, PKK ile savaş olur, demeleri, bu savaşın zeminini hazırlamak içinmiş. Tüm belirtiler KDP'nin bir savaş kararı aldığını göstermektedir. Ancak Kürt halkının, Kürt kamuoyunun, başta YNK olmak üzere Kürt siyasi güçlerinin böyle bir savaşın içinde olmayacaklarını söylemeleri, KDP'nin planlarını bozmuştur. Artık eskisi gibi Kürt halkını ve kamuoyunu dikkate almazsa zor durumlara düşeceğini görmüştür. Bu nedenle önceden planladığı adımların bir kısmını atmamıştır. Ancak bu politika-sından vazgeçmiş de değildir. Çünkü; planlamasını zamana yayılmış biçimde adım adım gerçekleştirmeye çalışarak Kürt halkının ve Kürt kamuoyunun duyarlılığını aşmaya çalışacaktır.

İşgale karşı çıkmak ve KDP'nin TC'ye hizmet eden tutumunu engellemek için Kürt halkı, kamuoyu ve siyasi güçlerin daha etkili bir duruş içine girmesi gerekir. 'Kürdistan'ı Savunma İnisiyatifi' bu konuda önemli rol oynadı. Ancak bununla yetinmemek, özellikle halkın tutumunu ve eylemini daha etkili biçimde açığa çıkarmak gerekir. Bakur, Başûr, Rojava, Rojhilat ve Avrupa başta olmak üzere Kürtler bulunduğu alanlarda işgale karşı mücadele içine girmeli; KDP'nin gerillayı kuşatarak Türk devletinin işgaline hizmet etmesinin önüne geçilebilir.

'Kürdistan'ı Savunma İnisiyatifi' hem TC işgaline karşı çıkmak hem de KDP askeri güçleriyle gerilla arasında çıkabilecek savaşı önlemek için harekete geçmiştir. Bu tutumla birçok gerçeğin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Kürt halkı ve Kürt kamuoyu bu girişimi desteklerken KDP ve Almanya'nın tutumu çok öğretici olmuştur. Bu girişim Kürt kamuoyunun, KDP'nin tutumuna karşı olduğunu çok boyutlu açığa çıkarmıştır. Öte yandan KDP'nin TC ile işbirliğini gizleme politikasını yıkmıştır. İşgal ve KDP'nin tutumu daha fazla gündem olmuş; KDP'nin gerçekleri örtme çabaları boşa çıkarılmıştır. Bu girişimden sonra Kürt kamuoyu ve siyasi güçlerinin tutumu daha da netleşmiştir.

Rêber Apo'ya uygulanan politikalar ile Kürtlere yönelik soykırım saldırıları bir madalyonun iki yüzüdür

Kuşkusuz en başta da gerillanın 2 aydan fazladır süren kahramanca direnişi

Rêber Apo'nun, 'En büyük teknik insandır' sözü, gerillanın iradeli yaratıcılığı ve direnişiyle bir daha doğrulanmıştır. TC'nin kapsamlı saldırısı karşısında birçok devlet dayanamaz teslim olurdu; ancak TC, gerilla karşısında bir çıkmaz içine girmiştir. KDP, gerillayı kuşatarak kendisiyle uğraştırmayı, şu anda bu direnişin sonuçları çok daha büyük olurdu. Gerilla direnişi sadece askeri bir direniş değildir. Bu direnişin sadece Kürdistan'da değil, tüm Ortadoğu'da önemli siyasi ve toplumsal sonuçları olmaktadır.

doğru ne, yanlış ne ortaya çıkarmıştır. Hiçbir kirliliğin örtülmesine imkan vermeyen bir direniş ortaya konulmuştur. Direnişin gerçekleri daha net ortaya çıkardığı; yanlış olanla doğru olanı netleştirdiği bir daha görülmüştür. Gerilla 40 yıla yakındır büyük bir mücadele yürütmüştür; tarihi direnişler ortaya koymuştur. Metîna, Zap ve Avaşin işgaline karşı gösterilen direniş, tüm bu direnişler üzerinde yükselmiş ve Rêber Apo'nun yeni paradigmasının verdiği ruhla bu tarihi direniş halkımızı ve tüm halkları heyecanlandıran bir düzey kazanmıştır.

Rêber Apo'nun, 'En büyük teknik insandır' sözü, gerillanın iradeli yaratıcılığı ve direnişle bir daha doğrulanmıştır. TC'nin kapsamlı saldırısı karşısında birçok devlet dayanamaz teslim olurdu; ancak TC, gerilla karşısında bir çıkmaz içine girmiştir. KDP, gerillayı kuşatarak kendisiyle uğraştırmıyorsa, şu anda bu direnişin sonuçları çok daha büyük olurdu.

Gerilla direnişi sadece askeri bir direniş değildir. Bu direnişin sadece Kürdistan'da değil, tüm Ortadoğu'da önemli siyasi ve toplumsal sonuçları olmaktadır. HPG, 2 aylık bilanço vermiştir. Her gün savaşın durumunu rapor etmektedir. Bu direniş sonuçlarını verecektir, vermek-

halk olduğu için TC'nin baskısına maruz kalmış, köyleri yakılıp yıkılmış, koruculuk dayatılmış ve bunlara karşı koyduğu için de bulunduğu topraklarını terk etmek zorunda kalmışlardır. Tabii ki Kürt halkının özgürlüğünü istemekte, Özgür Kürdistan için yaşamakta ve Rêber Apo'ya bağlılıkları vardır. Siyasi mültecilerdir. TC politik Kürt, özgürlük isteyen Kürt istemediği ve düşman gördüğü için Mexmûr'a da saldırmaktadır. Bu gerçeklik bile bu devlete karşı mücadelenin ne kadar zorunlu olduğunu göstermektedir. Ya soykırım politikasına boyun eğilecektir ya da direniyecektir. TC'nin karşısında orta bir yol yoktur ya da orta yol teslim olma. Tüm Kürtlerin gerilla mücadelesine tutum ve direnişleriyle destek vermeleri gerektiği gibi, neredeyse her evde şehidi olan Mexmûr halkının bu onurlu duruşu da desteklenmelidir. Bunun yolu da, mücadeleyi yükseltmektir.

Tüm bu saldırıların Rêber Apo'nun esaretiyle bağı vardır. Rêber Apo üzerinde uygulanan tecrid bir soykırım uygulamasıdır. Rêber Apo'ya yönelik uygulanan politikalarla Kürt halkına yönelik soykırım saldırıları bir madalyonun iki yüzüdür. Rêber Apo üzerindeki tecridi kırmak, özgürlüğünü sağlamak da mü-

Rêber Apo üzerinde uygulanan tecrid bir soykırım uygulamasıdır.

Rêber Apo'ya yönelik uygulanan politikalarla Kürt halkına yönelik soykırım saldırıları bir madalyonun iki yüzüdür. Rêber Apo üzerindeki tecridi kırmak, özgürlüğünü sağlamak da mücadeleyle olur. Tecride

karşı mücadele, özgürlük mücadelesini yükseltmekle olur.

Zaten Rêber Apo, 'Benim için değil, kendiniz için

direnin' diyerek, bu gerçekliği ortaya koymuştur.

geçerler ve ben yıkılıyorum, korkusu yaşamaktadır. İki üç kişinin bir araya gelmesine bu nedenle izin verilmiyor. Eğer bu iktidar güçlü olsaydı bu yollara başvurmazdı. Kendine güvenen iktidarlara halkın yürüyüşüne, gösterilerine böyle zor ve şiddet uygulamaz. Hatta her türlü halk tepkisini ve eylemini korur. Böyle yapan iktidarlara, kendine güvenen iktidarlardır. Zaten o kadar zayıftır ki; daha düne kadar kendi içlerinde olan, kullandıkları bir mafya lideri tarafından ifşa edilmektedir. Öyle ki, her videosu ve tweeti Türkiye'yi sallamaktadır. Hatta, bunlar engellenirse ben dumanla mesajlarımı iletim Türkiye'yi sallayım, demektedir.

Bu iktidar bu kadar zayıflamışken sokaklara ve meydanlara dökülmek gerekir. Eğer sokaklarda ve meydanlarda topluluklar çoğalırsa bu iktidar çaresiz kalır ve yıkılır. Bu nedenle bu iktidara karşı mücadelenin yükseltilmesi gerekir. Seçimleri beklemek yanlış olur. Halkın iktidara karşı tepkisini söndürmek olur. Böylece iktidara hizmet edilmiş olur. Provokasyon olur, eyleme geçmeyin, denilmesi iktidara hizmet etmektir. Sedat Peker, ben şunlara karşıyım ama devlete toz kondurmam, diyor. Bu nedenle halka

tumu Kürt halkının tutumudur. HDP'nin nasıl bir direnme zeminine sahip olduğunu gözler önüne sermiştir. HDP, tüm saldırılara rağmen tasfiye olmuyorsa, Deniz ve ailesi gibi on binlerce, yüzbinlerce Kürt ailesi olduğu içindir. Saldırı ne olursa olsun HDP'ye ve Özgürlük Hareketi'ne sahip çıkacak bir halk gerçekliği bulunmaktadır. Herkesin Deniz Poyraz'ın şehadetini ve bu şehadete halkın verdiği cevabı görmesi ve buna göre tutumunu gözden geçirmesi gerekir.

Deniz Poyraz'ın şehadeti bir durumu da ortaya çıkardı. Farklı siyasi partilerden halklar ve demokratik güçler Deniz'e sahip çıktı. AKP-MHP faşizmine karşı olan tüm siyasi kesimler Deniz Poyraz'a ve HDP'ye sahip çıktı. Faşizme karşı Türkiye halklarının ve demokrasi güçlerinin ortak tutumu gelişti. Demokrasi güçlerinin, halkların ve siyasi güçlerin bu ortak tutumu faşizmi korkuttu ve öfkelenirdi. MHP lideri Devlet Bahçeli Kürt halkı ile Türkiye halklarının bu ortak tutumu karşısında çılgına döndü. Deniz Poyraz'ı ölümü hak etmiş militan olarak gösterdi. Bir daha HDP'yi ve HDP'lileri hedefledi. Devlet Bahçeli'nin bu öfkesi baskı ve zulümlerinin başarısız kalmasına duyulan öfkeydi. Deniz'in şehadeti ve sonrası halkın ve halkların tutumu, bu iktidarın sonunun yakın olduğunu gözler önüne serdi.

Soykırımcı sömürgeci faşizmin ölümünün halkların birlikte mücadelesinden geçeceği çok iyi görüldü. Zaten faşizm, Kürt halkının mücadelesi ile Türkiye halklarının mücadelesinin birleşmesini temel politika haline getirmişti. Yürüttüğü özel savaşın, psikolojik savaşın en temel amacı bu birleşmeyi engellemektir. Ancak Deniz Poyraz'ın şehadeti, soykırımcı sömürgecilerin bu politikasının önemli oranda boşa çıktığını gösterdi. Özellikle HDP'nin 31 Mart ve 23 Haziran yerel seçimlerinde izlediği AKP'ye kaybettirme politikası bu konuda önemli rol oynamıştır. Türkiye tarihinin en önemli politik hamlesinin, HDP'nin bu taktiği izlemesi olduğu, ortaya çıkan sonuçlarıyla görülmüştür. Bu taktiğin esas amacının halklara kazandırmak olduğu anlaşılmıştır. Sonuçlarına bakıldığında, bu taktikten en fazla kazançlı çıkan da Kürt halkının olduğu görülecektir. Çünkü Kürt halkı ile Türkiye halkları arasında örölmek istenen duvarların yıkılması, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin en temel sorunu ve bu duvar yıkılarak bu sorun önemli oranda aşılmıştır. Artık soykırımcı sömürgeciliğin eski politikaları sürdürmesi zordur. Türkiye halklarının bu ortak tutumu, mücadelesi ile Türkiye mutlaka demokratikleşecek, Kürdistan mutlaka özgürleşecektir.

Şu açıya çıkmıştır ki; gerilla mücadelesinin sürdüğü ortamda halkın, halkların demokrasi mücadelesi geliştirilirse AKP-MHP iktidarının ömrü uzun olmayacaktır. AKP-MHP iktidarı içerde ve dışarda en zayıf dönemini yaşamaktadır. İçerde ve dışarda hala bu iktidarı ayakta tutan güçler bulunsun da, bunlar bu iktidarı yıkılmasını engelleyecek düzeyde değildir. AKP-MHP iktidarı döneminde devlet tüm kurumlarıyla çürümüştür. Devleti ayakta tutacak hiçbir kurum ve moral değer kalmamıştır. Sadece çıkar sebeplerinin birbiriyle mücadele ettiği bir rant devleti kalmıştır. AKP etrafında oluşan ittifak da birbirlerini kurtarma ittifakıdır. Kuşkusuz tüm bu gerçekleri ortaya çıkaran da halkımızın özgürlük mücadelesi ve gerillanın son yıllarda her türlü tasfiye saldırısına karşı gösterdiği tarihi direniştir. Bu birleşik direniş, bu iktidarı çökme noktasına getirmiştir. Şimdi yapılması gereken, mücadeleyi her alanda yükselterek bu iktidara son tekmenin vurulması olmalıdır.

tedir. Bu konuda tabii ki demokrasi ve özgürlük güçlerine, halka, tüm yurtseverlere ve Kürt dostlarına önemli görevler düşmektedir. Bu direniş sadece, iyidir, denilerek ve alkışlanarak karşılanamaz. Her yerde halk hareketini, gençlik ve kadın eylemlerini geliştirmek önemlidir. Düşmanı bulunduğu her yerde hedeflemek, onu bir karıncanın fili parça parça yemesi ve devirmesi gibi her yerde bir parçasına darbe vurmak önemlidir. Gençlerin, kadınların, halkın bu konuda bir yerden talimat beklemesi ve birilerinin gelip kendilerini örgütlemelerini istemesi olmaz. Kürt gençleri, kadınları, halkı bilinçlidir, tecrübelidir. Kendini bulunduğu her yerde örgütleyebilir. Her mahallede halkı örgütleyecek ve harekete geçirecek doğal önderler vardır. Birbirine güvenen gençler ve kadınlar vardır. Birbirini tanıyanlar bile küçük birimler kurarak birçok eylem gerçekleştirebilirler.

Türk devleti, Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek ve Kürt halkını soykırıma uğratmak için her türlü kirliliği ve yöntemi kullanmaktadır. İnsani, ahlaki, vicdani tüm değerleri çiğnemektedir. Bir mülteci kampı olan Mexmûr da hedef olmaktadır. Mexmûr halkı zaten özgürlük isteyen bir

cadeleyle olur. Tecride karşı mücadele özgürlük mücadelesini yükseltmekle olur. Zaten Rêber Apo, 'Benim için değil, kendiniz için direnin' diyerek, bu gerçekliği ortaya koymuştur. Rêber Apo, 'Dışardakilerin benden daha fazla özgürlüğe ihtiyacı var' diyerek, tutumun ve mücadelenin nasıl olması gerektiğini tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir.

Deniz Poyraz'ın anne ve babasının tutumu bu saldırılara tarihi bir cevap olmuştur

Türkiye'de tam bir mafya düzeni var. Öyle söyledikleri gibi 'cadır devleti' bile değiller. Devletler belli kurallarla kendilerini ayakta tutarlar. Türkiye tam bir çete düzeni haline gelmiştir. Birçok insanın işyerine ve mal varlığına çeteci biçimde el konularak zenginleşmiştir. AKP-MHP iktidarı zorla, şiddetle mal varlıklarının el değiştirmesi düzeni kurmuştur. Aslında AKP-MHP iktidarı siyasi olarak da, toplumsal olarak da, meşruiyet olarak da çok zayıf bir iktidar durumundadır. Bu kadar baskı ve zulüm zayıflığı nedeniyle. Birazcık mücadele bile bu iktidarı götürür. En küçük bir eyleme izin verirse bu örnek alınır, harekete

Deniz'in anne ve babasının tutumu Kürt halkının tutumudur. HDP'nin nasıl bir direnme zeminine sahip

olduğunu gözler önüne sermiştir. HDP, tüm saldırılara rağmen tasfiye olmuyorsa, Deniz ve ailesi gibi on binlerce, yüzbinlerce Kürt ailesi olduğu içindir. Saldırı ne olursa olsun HDP'ye ve Özgürlük Hareketi'ne sahip çıkacak bir halk gerçekliği bulunmaktadır. Herkesin

Deniz Poyraz'ın şehadetini ve bu şehadete halkın verdiği cevabı görmesi ve buna göre tutumunu gözden geçirmesi gerekir.

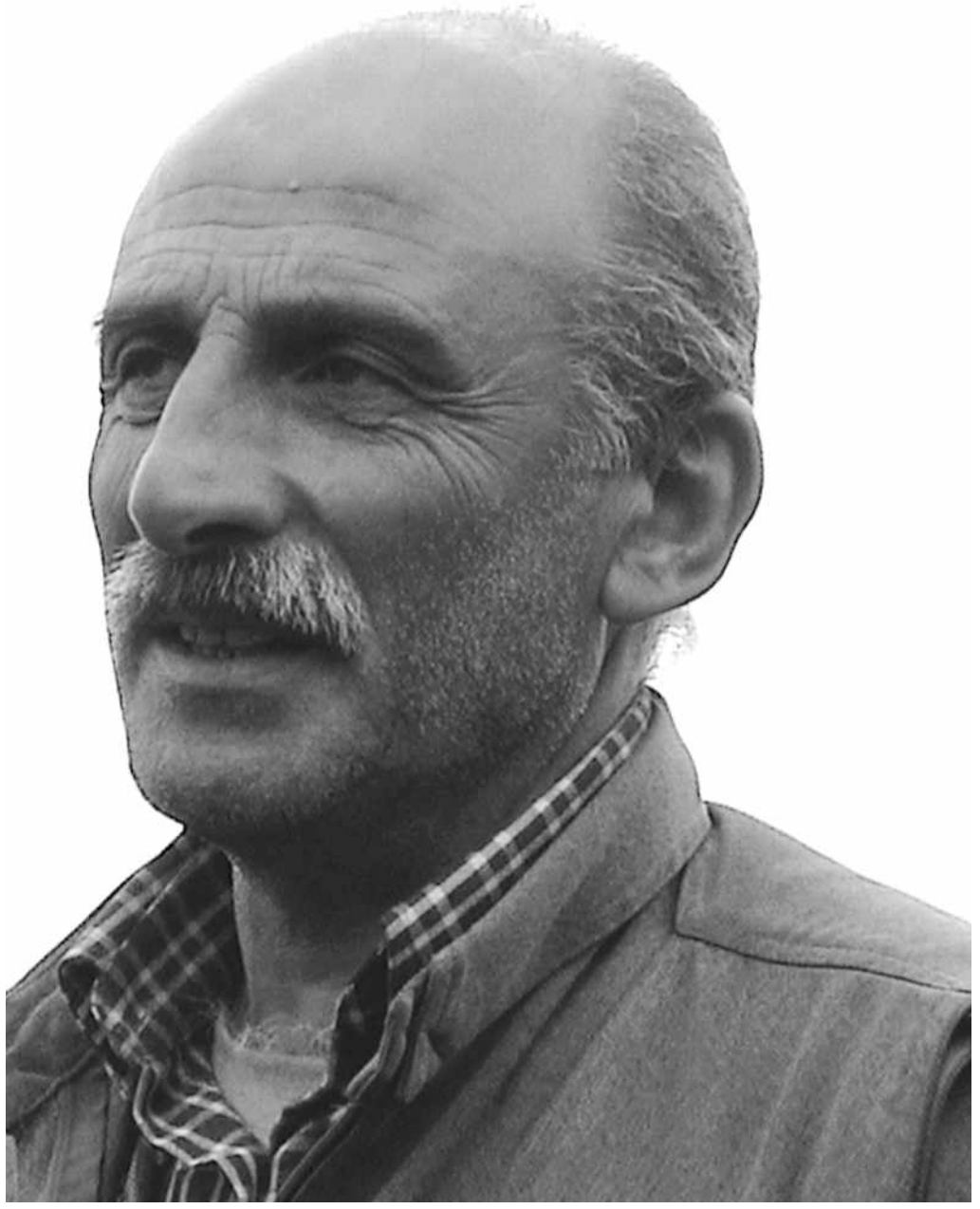
sokağa çıkmama çağrısı yapıyor. Sedat Peker kendince hala devletin hoşgörüsünü kazanmak için böyle söyleyebilir. Ancak siyasi muhalifler böyle söyleyemez. Faşizmin olduğu yerde, provokasyon var, denilemez, direniriz.

Bu iktidar zor, baskı ve tehditle ayakta kalmaya çalışıyor. Muhalefete, bu daha iyi günlerin, diyor. Muhalefeti korkutmak ve sindirmek istiyor. Aslında muhalefet, bu senin iyi günlerin, son sefahterlerin, yıkılman yakındır, deyip bu iktidarı üzerine gitmeli. Yoksa Deniz Poyraz'ı katleden çetelerini daha fazla sokaklara salar. Zaten köşe başlarında gazeteci ve siyasetçilere saldırıyorlardı. Eğer bu saldırılara karşı ayağa kalkılmazsa saldırılar daha da artacaktır.

HDP'nin kapatılması davası da, HDP'ye saldırı da HDP'yi kriminalize etmek içindir. HDP terörizm odağı haline gelmiş, iddiasını güçlendirmek için bu saldırı gerçekleştirilmiştir. Devlet Bahçeli'nin, Deniz Poyraz için, 'O dağın milisiydi' demesi nasıl bir HDP algısı yaratmak istediklerini ve nasıl hedefleyeceklerini gözler önüne sermiştir.

Ancak Deniz'in anne ve babasının tutumu bu saldırılara tarihi bir cevap olmuştur. Deniz'in anne ve babasının tu-

Artık faşizmin yıkılma anı gelmiştir

Duran Kalkan

■ İmralı'da bile uzun süredir nelerin yaşandığını bilmiyoruz. Bu tecridin gerekçesi olarak sözde çeşitli disiplin cezalarından söz ediliyor. Fakat bütün bunların hepsinin uydurma olduğu, esas olanın yaşanan mücadele olduğu bir gerçek. Bu mücadelenin de en yoğunlaştırılmış, kapsamlılaştırılmış halinin İmralı'da yaşandığını biliyoruz. Dolayısıyla tutumumuzu, siyasetimizi, pratiğimizi İmralı'da Önderliksele duruşa bakarak, onu anlamaya çalışarak belirliyoruz.

Günlük olarak önemli bir mücadelenin yaşandığı bir süreçten geçiyoruz. Bu büyük mücadele içerisinde hareket ve halk olarak her gün şehitler vermeye devam ediyoruz. Dün Merkez Karargâh Komutanlığımız Amed Eyalet Komutanı Egîd Yoldaşın şahadetini açıkladı. Yine HDP İzmir il binasına faşist-soykırımcı güçlerin saldırısı oldu. Deniz Poyraz isimli bir yurtsever devrimci Kürt kadını katledildi; bu saldırıda şehit düştü.

Savaş cephelerinde de günlük olarak direniş tüm yoğunluğuyla sürüyor. Meîna'da, Zap'ta, Avaşın'de, Xakûrkê'de, Heftan'in'de, Serhat'tan Mêrdîn'e, Dersim'e kadar yoğun bir mücadele var. Yine Türkiye metropollerinde de dahil tüm kentlerde anti-faşist devrimci-demokratik eylemlilik önemli bir düzey kazanmış durumda. Bu devam ediyor. Kuşkusuz bedeli oluyor. Her gün şehitler veriyoruz. Egîd ve Deniz yoldaşlar şahsında tüm bu şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz.

Mücadele günlük olarak sürüyor. Önemli olaylar, her alanda ciddi bir politik hareketlilik var. Bütün bunlardan kopuk değiliz. Hepsinin bir parçasıyız. Bunu basından sıcak, sıcakına takip etmeye çalışıyoruz. Kuşkusuz bilemediğimiz ayrıntıları çoktur. Onlar da önemli fakat ne olup bittiği konusunda basın üzerinden görülebilenlere anlam verebilmek de belli bir yeterlilik arz ediyor. Öyle yetersiz, zayıf görülmemeli. Yeter

ki takip etmeyi bilelim, anlam yüklemeyi bilelim, değerlendirebilelim. Üzerinde düşünme, yoğunlaşma, tartışma gücü gösterebilelim. Bunlar yapılabilirse bilgiler az değildir.

Onların ötesinde ayrıntıya dair çok bilgimiz yok. Öyle farklı verebileceğimiz, olayları anlamak ve değerlendirebilmek açısından fayda getirebilecek bir bilgimiz yok. O amaçla bunları belirtmek istemedik. Olanları, gördüklerimizi, duyduklarımızı daha doğru anlayabilmek ve sonuçlar çıkartabilmek için bazı hususları değerlendirelim dedik.

Bu temelde Kürdistan'da, Kürt sorununu etrafında tarihin en karmaşık ve yoğun mücadele sürecinin yaşandığı açık. Bu her boyutta böyledir. İdeolojik, siyasi, toplumsal boyutta olduğu kadar askeri boyut itibarıyla da böyledir. Kürdistan'ın dört parçasında olduğu kadar dünyanın dört bir yanında da böyledir.

Faşist-soykırımcı güçlerin imha ve tasfiye amaçlı topyekûn özel savaş saldırıları sürüyor. AKP-MHP faşizmi varlığını, ömrünü böyle bir saldırıya bağlamış durumda. Onun için de Türkiye'nin tüm imkânlarını seferber ediyor. Her türlü yol-yönteme başvuruyor. Her çeşit aracı kullanıyor. Bu saldırılarda hiçbir kural-kaide, ahlaki-hukuki yaklaşım tanımıyor. Sınırının içinde olduğu kadar sınırının dışına da saldırıyor. Normal savaş araçlarını kullandığı kadar suç sayılan kimyasal gazları, silahları da kullanıyor. Her türlü hileye, oyuna, komploya, katliama başvuruyor. Bu temelde herkesi hedefliyor.

Tutumumuzu, siyasetimizi, pratiğimizi İmralı'da Önderliksele duruşa bakarak, onu anlamaya çalışarak belirliyoruz

İmralı işkence ve tecrit sistemi tüm ağırlığıyla devam ediyor. İmralı'da bile uzun süredir nelerin yaşandığını bil-

miyoruz. Bu tecridin gerekçesi olarak sözde çeşitli disiplin cezalarından söz ediliyor. Fakat bütün bunların hepsinin uydurma olduğu, esas olanın yaşanan mücadele olduğu bir gerçek. Bu mücadelenin de en yoğunlaştırılmış, kapsamlılaştırılmış halinin İmralı'da yaşandığını biliyoruz. Dolayısıyla tutu-

mumuzu, siyasetimizi, pratiğimizi İmralı'da Önderliksele duruşa bakarak, onu anlamaya çalışarak belirliyoruz. Hareket ve halk olarak o duruşla bütünleşen, o temelde pratikleşen bir tutum içinde olmaya çalışıyoruz. Somut duruma ilişkin bilgiler olmazsa bile en azından neler yaşandığını az çok tah-

■ **AKP-MHP faşist saldırganlığı geçmişte de katliamlar yaptı. Demokratik siyaset alanına dönük imhacı saldırılarda bulundu. İlk defa böyle bir durum yaşanmıyor. Fakat HDP İzmir il binasına yöneltilen saldırı biraz daha farklı gözüküyor. Yani çok önceden kararlaştırılmış, bütün ayrıntılarıyla planlanmış, en az 40-50 kişiyi öldürmeyi hedefleyen bir katliam girişimi olduğu açığa çıkıyor. Yapılması planlanan toplantının ertelenmiş olması, söz konusu katliam girişimini önemli oranda boşa çıkartmış gözüküyor.**

Deniz Poyraz

min edebilecek, dolayısıyla bilebilecek bir durumdayız.

Dahası, var olan durum; ağır tecrit-işkence durumu, İmralı'da nasıl bir Önderliksel düşünün ve mücadelenin var olduğunu gözlemek ve anlamak için bize yeterince fikir verebiliyor. Bu gerçeğin söz ve yazıdan daha çok anlaşılır olduğu açık. Dolayısıyla biz de bu durumu anlamaya, ona göre günlük, anlık olarak pratik duruşumuzu, tutumumuzu, mücadelemizi örgütlemeye ve yürütmeye çalışıyoruz.

Başta gerilla olmak üzere düşman saldırıları bütün hareketi ve halkı hedefliyor. Aslında dört parça Kürdistan, yurtdışındaki halkımız böyle bir saldırıya, baskıya anlık olarak maruz kalıyor. Her türlü araç-gereç, teknik imkân, istihbarat-bilgi bu saldırıda kullanılıyor. Bu temelde Rojava'daki işgal, özgür Rojava alanlarına dönük günlük saldırılar yaşanıyor. Medya Savunma Alanları'nın bir bölümündeki işgal ve diğer alanlarını da işgal edebilmek için en yoğunlaştırılmış askeri saldırılar devam ediyor. Metîna'da, Zap'ta, Avaşin'de, Xakûrkê'de bunlar yaşanıyor. Bunlara karşı gerillanın tarihi bir direnişi var. Söz konusu alanlar başta olmak üzere Bakurê Kurdistan'ın tüm dağlık alanlarında gerilla mücadelemiz en şiddetli biçimiyle devam ediyor. Bahardan beri hemen hemen bütün eyaletlerde; Serhat'ta, Garzan'da, Dersim'de, Amed'te, Mêrdîn'de eylemler oldu, çatışmalar yaşandı. Zaten Botan-Zagros hattı sürekli bir eylemlilik içinde. Şehitler vererek bu faşist-soykırımcı saldırılara karşı fedai çizgisinde direniyoruz.

Tabii aynı zamanda fedailik ayındayız. Mayıs Şehitler Ayımızda kahraman şehitler gerçeğini doğru anlama ve anılarını doğru pratikleştirme çabası içerisinde olduk. Şimdi Haziran Fedailik Ayının gereklerini yerine getirebilmek için, Zilan Fedai Çizgisinin başaran savaşıları olabilmek için, Hareket olarak, halk olarak tüm gücümüzle direniyoruz. Yeni şehitler vermeye devam ediyoruz. Tüm eyaletlerde de benzer olayları yaşadık. En son Amed'te, büyük bir çatışmada Eyalet Komutanlığında görev yürüten Egîd arkadaşın şahadetini Merkez Karargâh Komutanlığımız açıkladı.

Uzun süredir Amed'teydi. Biz de Egîd arkadaşla uzun süre beraber çalışmıştık. Yakından tanıyoruz. Zaten Uluslararası Komplô'dan hemen önce Amed'ten katılmıştı. Uzun süre Amed pratiğinde yer aldı. Medya Savunma Alanları'nda da çeşitli çalışmalarda bulundu. Garzan'la bağlantılı oldu. Neredeyse çeyrek asır bu şiddetli mücadelenin içerisinde oldu ve her zaman cesaret ve fedakârlığıyla en önde olmayı bildi.

Her türlü saldırıya, zorluğa rağmen Amed'te yürütülen direnişe öncülük etti. Amed gerillasının varlığını koruması, kendini geliştirmesi, mücadelesini sürdürmesinde önemli bir çaba ve emek içerisinde oldu. Dolayısıyla doğru anlamak, anısına doğru ve yeterli düzeyde sahip çıkmayı bilmek gerekiyor.

HDP İzmir il binasına saldırı bir kişinin değil, bir birimin işidir

Yine saldırılar halkımızı hedefliyor. Son olaylar, süreci daha da karmaşık ve yakıcı hale getirdi. AKP-MHP faşist saldırganlığı geçmişte de katliamlar yaptı. Demokratik siyaset alanına dönük imhacı saldırılarda bulundu. İlk defa böyle bir durum yaşanmıyor. Fakat HDP İzmir il binasına yöneltilen saldırı biraz daha farklı gözüküyor. Yani çok önceden kararlaştırılmış, bütün ayrıntılarıyla planlanmış, en az 40-50 kişiyi öldürmeyi hedefleyen bir katliam girişimi

Egîd Şevger

Delal Amed

Amed'te, büyük bir çatışmada Eyalet Komutanlığında görev yürüten Egîd arkadaşın şahadetini, Merkez Karargâh Komutanlığımız açıkladı. Uzun süredir Amed'teydi. Biz de Egîd arkadaşla uzun süre beraber çalışmıştık. Yakından tanıyoruz. Zaten Uluslararası Komplô'dan hemen önce Amed'ten katılmıştı. Uzun süre Amed pratiğinde yer aldı. Medya Savunma Alanları'nda da çeşitli çalışmalarda bulundu. Garzan'la bağlantılı oldu. Neredeyse çeyrek asır bu şiddetli mücadelenin içerisinde oldu ve her zaman cesaret ve fedakârlığıyla en önde olmayı bildi.

olduğu açığa çıkıyor. Binada planlanan, yapılmak istenen bir toplantıya dönük bir saldırı planı olduğu açığa çıkmış durumda. Yapılması planlanan toplantının ertelenmiş olması söz konusu katliam girişimini önemli oranda boşa çıkartmış gözüküyor.

Saldırgan AKP-MHP Türk Gladio-sunun iyi eğitilmiş, sağlam elemanlarından birisi. Uzun süre Suriye'de, Rojava'da söz konusu işlerini yürütmüş. Çeşitli kılıflar; sağlıkçı benzeri adlar altında Suriye halklarına, Rojavayê Kurdistan'a dönük işgalci saldırıların önemli bir elemanı olarak işler görmüş. İnsan bunu anlayabiliyor.

İyi hazırlanmış, iyi eğitilmiş, tecrübe kazandırılmış bir eleman ve birimin işi olduğu net. Yani mevcut durum sadece 'bir elemanın' işi değildir. Şu anda öyle propaganda ediyorlar. Ortaya çıkan sonucu bir kişiyle izah ediyorlar. Zaten saldırı doğrudan devlet tarafından, mevcut iktidar gücü tarafından planlanmış olduğu için diğer saldırganlar kaybedilmiş, gözlerden uzaklaştırılmış durumda. Sadece numunelik olarak biri kişi bırakılmış. Anlaşıyor ki, saldırgan çeşitli kulplar takılmaya da uygun bir aday. Yakında onu adım adım yapacaklar. Belki de deli olduğunu söyleyecekler.

Fakat bu saldırı bir kişinin değil, bir birimin işidir. Anlaşıyor ki saldırı için büyük hazırlık yapılmış, öyle gidilmiş. Zaten büyük silahlar da var. Bu süreçte İzmir'de böyle bir katliam geliştirilmek istenmiş.

Aslında metropollerde hala Kürtlüğünü koruyan ve özgürlük mücadelesine katılan insanlarımız dönük bir gözdağı vermek, yine Türkiye'de Kürtleri destekleyen, Kürt Özgürlük Mücadelesiyle birleşen demokrasi hareketini korkutup sindirmek, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Türkiye demokrasi hareketindeki kadın öncülüğüne, kadın özgürlüğüne bir gözdağı vermek için bu saldırıyı gerçekleştirdiler.

Bu son dönemlerde çeşitli toplantılar yapıldı. O çerçevede bu saldırı başta Yunanistan olmak üzere Avrupa'ya, çeşitli dış güçlere, uluslararası alanda Kürt halkıyla birleşen, Özgürlük Mücadelemize destek veren demokrasi güçlerine bir gözdağı vermek için yapılmıştır. Saldırının planlandığı gibi yani onlarca insanı şehit eden bir katliamla sonuçlandırılmıyorsa düşünelim. Bunun belirttiğimiz çerçevede ne kadar ciddi bir dehşet yaratacağı gün gibi ortada. Hiç hafife almamak, basit görmemek gerekiyor.

Bu temelde halkı ezme, sindirme, korkutma, pasifize etme, AKP-MHP faşist diktatörlüğünün böyle bir yöntemle daha da kurumlaşmasını ve kalıcılığının sağlanmak istendiği ortada.

Faşizmin çöküş ve çözülüşünün arttığı her süreçte, bu gidişi önleyebilmek, ömrünü uzatabilmek için benzer saldırıları gündeme koyduğunu biliyoruz. Yakın geçmişte de hep böyle oldu; Kobanê'de DAİŞ'in yenilgiye uğratılmasının ardından AKP faşizminin yaşadığı yıkılma tehdidi karşısında neler yaptığını biliyoruz. Bunları hep birlikte yaşayarak gördük; Suruç'ta, Ankara'da, Amed'te, Adana'da, Mersin'de, 7 Haziran seçimleri öncesi ve sonrasında bu tür olaylara çok yönlü tanıklık ettik.

Bazı çevreler bu gerçekliğe dikkat çekiyorlar. Doğrudur. Faşist diktatörlük yıkılma tehdidini, tehlikesini yakından hissettiği anda korkuyu yenmek, çöküşü önlemek, iktidar ömrünü uzatmak için bu tür yöntemleri kullanıyor. Geçmişte de kullandı, bugün de İzmir'deki katliam girişiminin bu temelde ortaya çıktığı tartışma götürmeyen bir gerçek.

AKP-MHP faşizminin son girişimleri çöküşün ve çözülüşün artışına işaretir

Zaten bir süreden beri HDP'yi kapatmak için yoğun tartışmalar yürütüyorlar. Çalışmalar yapıyor, iddiameler

hazırlıyorlar. En son başsavcılık yeniden böyle bir iddianame hazırlayıp Anayasa Mahkemesine sunmuş durumda. Bu sefer mahkemenin iddiameyi kabul edeceği ve HDP'nin kapatılma davasının görüşüleceği yönünde bir kanaat var.

Bir yandan hukuki kılıfa uydurarak HDP'yi kapatmak ve böylece demokratik siyaset alanını susturmak için çalışmalar yürütülürken, diğer yandan da bunu pasifize edici, pasifikasyonu geliştirici bu tür bir katliam girişimiyle desteklemeye çalıştıkları anlaşılıyor. Öyle ki; alternatif, bu biçimde yok etmek isteniyor. Karşıtlar ortadan kaldırılarak çöküş önlenmek, faşist diktatörlüğün ömrü uzatılmak isteniyor. AKP-MHP faşizminin son girişimleri bunu net bir biçimde ortaya koyuyor.

Bu kesinlikle çöküşün ve çözülüşün artışına, yoğunluğuna işaretir. İç dalgılanma daha fazla sürüyor. Bu AKP-MHP içinde de, Türkiye ortamında da böyledir. Çete başı Sedat Peker'in açıklamaları genel anlamda bilinen hususlar olmakla birlikte bir itiraf olması itibarıyla AKP-MHP faşizmini, Türkiye'deki faşist-soykırımcı, Kürt düşmanı Gladioculuğu epeyce deşifre etmiş, teşhir etmiş bulunuyor. Bu da mevcut sistem için ciddi, zorlayıcı, sarsıcı bir durum.

Bütün bunlar Türkiye'de siyasetin daha çok hareketleneceğini, anti-faşist demokrasi mücadelesinin daha çok yaygınlaşacağını ve faşizmin yıkılışının daha çok hızlanacağını ortaya koyuyor, bize gösteriyor.

Bunlar bunu önlemeye dönük saldırılardır. Bu tür bir gelişmeyi önlemek istiyorlar. Bunu en çok Medya Savunma Alanları'nda, Bakurê Kurdistan'ın stratejik dağlık bölgelerinde kesintisiz süren gerilla direnişi geliştiriyor. Halkı, kadınları, gençleri, devrimci-demokratik güçleri, anti-faşist güçleri umutlandırıyor, cesaretlendiriyor. Olumlu bir biçimde etkiliyor, mücadeleye yöneltiyor. Moral düzeyini geliştiriyor. Faşist saldırganlık karşısında yenilmeyen, yıkılmayan,

tam tersine faşizme ağır darbeler vuran gerilla öncü direnişi, toplum için yeni bir umut kaynağı, cesaret ve fedakârlık kaynağı oluyor. Harekete geçiriyor. Bundan duyulan büyük korku, kaygı var. Bu, bütün çabalara rağmen böyle bir direnişin önlenememesinin yarattığı bir sonuçtur. Her türlü yöntemi, aracı kullanıp herkesi hedefleyerek saldırmasına rağmen bu direnişi zayıflatamıyor. Direnişi kırarak bir faşist saldırganlığı, işgalciliği ortaya çıkartabilmek için ne kadar dıştan destek almaya çalışsa da, söz konusu destekler yeterli olmuyor. Bu doğrultuda KDP'yi, başka Kürt işbirlikçilerini de en ileri düzeyde kullanmaya çalışıyor.

Metîna provokasyonu YPG ve HPG'ye karşı NATO'nun desteğini alma girişimidir

5 Haziran'dan bu yana KDP'nin de yeni bir girişimi oldu. Neydi? Nereden çıktı diye günlerce, haftalarca tartışmalar oldu. Çünkü gerçekten de durup dururken ortaya çıkarılmış bir olaydı. O gün o pêşmergeler 40 zırhlı araçla orada ne arıyordu? 5 Haziran günü AKP-MHP faşizmi Mexmûr'u vurdu. Aynı günde KDP güçlerinin de Metîna'yı tutmak üzere harekete geçtiği ortaya çıktı. Bunların birbirinden ayrı, kopuk, bağımsız olduğu düşünülebilir mi? Mümkün değil. Ortak bir planın pratikleştirilmesi olduğu çok açık. Aynı dönemde bir de YPG'nin hastane bastığı, sivilleri öldürdüğü propagandasını psikolojik savaş basını tüm gücüyle yaymaya çalıştı.

Gerçekten bu nereden çıktı, neden böyle oldu? Şaşkınlık verici bir durumdu. Evet, TC'ye destek verme anlamına geliyordu, onu görmek zor değildi ama böyle bir ortamda bu anlam ifade ediyordu? Bu soruya cevabı 14 Haziran'da yapılan NATO toplantısında Tayyip Erdoğan verdi. Toplantı ardından

münist partileriyle yaptığı görüşmelerde, yaşadığı şok edici etkileri, bu tür bilgileri veriyor. Gerçek oydu. Bu böyle kötü bir mantıktır ve çok uzun sürmüştür.

Aslında pratik kazanma ve kaybetmeden çok düşünce düzeyindeki bu dogmatizm, bu düzlük, kalıpcılık zarar vermiştir. Çünkü; insanları düşünemez hale getirmiştir. Çok tehlikelidir. Dolayısıyla reel sosyalizmin eleştirisini doğru yapmak, ciddi ve derin yapmak kesinlikle gerekli. Böyle dil ucuyla, hayıflanarak ya da üstünü örtmeye çalışarak olmaz. O mantık öyle aşılamaz.

Dikkat edin ortada Sovyetler Birliği kalmadı, Çin'in ne olduğu ortaya çıktı. Hala kraldan daha kralcı olarak o çizgiyi sürdürmeye çalışanlar var. Başta Türkiye olmak üzere dünyanın birçok yerinde kendine göre o kadar çok solcu-sosyalist var ki; genç yaşta ezberliyorlar ondan sonra ölüncüye kadar o ezberi tekrarlayıp duruyorlar. Aynı Müslümanların tesbih çekmesi gibi aynı şeyi sürekli söyleyip tekrarlıyorlar. Ömürleri böyle geçiyor. O sistem bu düzeyde bir zihniyet kalıplaşması yarattı. Bunlar onun etkileridir.

Yoksa öyle hemen 20. yüzyıl gibi olacak diye bir durum söz konusu değildir. O artık geçti. 20. yüzyıl aşıldı. Bir tarihsel gelişmeydi. Sonuçları yaşandı. Anlayıp oradan dersler çıkartmak lazım. Ne zaman tekrar oraya dönülecektir diye beklememek gerekli. Ufak bir olay olunca hemen acaba oraya mı dönülüyor diye yaklaşmamak lazım. Ne yazık ki böyle yaklaşımlar var. Kuşkusuz bunlar da doğru olmayan yaklaşımlardır.

Tayyip Erdoğan ABD'ye de, NATO'ya da tümüyle boyun eğdi, teslim oldu

Bunu Tayyip Erdoğan yönetimi açısından, AKP-MHP faşist diktatörlüğü açısından büyük bir başarı gibi gösterenler var. Öyle ki bazı kendilerine 'solcu-demokrat' diyenlerin biçtikleri başarı düzeyi, AKP basının biçtiği düzeyden çok daha fazladır. Mesela; AKP basını hiç öyle tartışmadı. Tayyip Erdoğan da öyle açıklamadı. 'Örgütlere karşı farklı yaklaşımlar var' dedi. PKK ve YPG'ye karşı müttefiklerinden istediği desteği alamadığını söyledi.

Şimdi bunun ne demek olduğunu, nelerin yaşandığını AKP basını tartışıyor. Ama bazıları çıktı hayır, 'Biden Erdoğan ile görüştü, ABD ve NATO tek lider olarak Tayyip Erdoğan'ı tanıdı, dolayısıyla Tayyip Erdoğan her türlü desteği alacak. Dünya yeniden yapılanırken Türkiye'de Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğü biçiminde yapılanacak, o halde buna göre siyaset oluşturmak lazım' dediler. Kuşkusuz bu havada bir görüştür. Çok ürkek ve korkak bir görüş. Gerçekle hiçbir alakası olmayan bir görüştür. En hafifinden buna görünüye bakarak bir görüş oluşturma denebilir. Resme bakıp cismi de öyle anlamaktır. Önder Apo, 'Resme bakarak beni anlayamazsınız' dedi. Gerçekten biraz öyle anlamak gibi oluyor.

Niye Tayyip Erdoğan'a Saddam Hüseyin gibi yaklaşmadılar diye bu sefer Tayyip Erdoğan'a tümüyle destek verdiler sonucuna gidiyorlar. Sanki Tayyip Erdoğan yönetimini NATO, ABD, Biden yönetimi yıkacakmış da, yıkmamış gibi umutsuzluğa kapılıyorlar. Hâlbuki öyle bir şey yoktur. Hiçbir zaman Amerika ve NATO, Tayyip Erdoğan'ı yıkacağız, demedi, diyemez de, yapmaz da. Dolayısıyla Saddam Hüseyin gibi Tayyip Erdoğan'a da benzer bir yaklaşımın gösterilmesini beklemek, NATO'dan hiçbir şey anlamamak demektir. ABD'nin Ortadoğu ve Türkiye politikasını hiç

Niye Tayyip Erdoğan'a Saddam Hüseyin gibi yaklaşmadılar diye bu sefer Tayyip Erdoğan'a tümüyle destek verdiler sonucuna gidiyorlar. Sanki Tayyip Erdoğan yönetimini NATO, ABD, Biden yönetimi yıkacakmış da, yıkmamış gibi umutsuzluğa kapılıyorlar. Hâlbuki öyle bir şey yoktur. Hiçbir zaman Amerika ve NATO, Tayyip Erdoğan'ı yıkacağız, demedi, diyemez de, yapmaz da. Dolayısıyla Saddam Hüseyin gibi Tayyip Erdoğan'a da benzer bir yaklaşımın gösterilmesini beklemek, NATO'dan hiçbir şey anlamamak demektir.

anlamamayı ifade eder. Dolayısıyla o görüşler de yanlıştır.

Yine, 'İşte bunlar birbirleriyle görüştüler, o yüzden faşizm yıkılmayacak, ABD faşizmi yıkmayacak' demek çok anormal bir durumdur. Hiç kimse AKP-MHP faşizminin ABD'nin yıkacağını ne düşündü ne söyledi, ne de bekledi. Demek ki böyle bekleyenler varmış. Hayal ve umut kırılması yaşamışlar. Oysa faşizmi ezilenlerin, halkların, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, işçilerin, emekçilerin, Türkiye halklarının devrimci ve demokratik mücadelesi yıkacak, zaten yıkıyor, bu gerçeği görmek lazım. Bu kadar devlete, egemen güçlere biat etmek, her şeyi onlara bağlamak çok kötü bir görüş.

Diğer yandan Saddam Hüseyin gibi yapılmadı diye AKP-MHP faşizmiyle ABD'nin, Avrupa'nın, NATO'nun ilişkileri tümünden düzeldi, aralarında hiç çelişki kalmadı, tümünden destek alıyor demek de yanlış. Çünkü; bunlar sistem içi, örgüt içi güçlerdir. İttifak içi güçlerdir. Hiçbir NATO devleti Saddam Hüseyin'e, Beşar Esad'a karşı takındığı tutumu Tayyip Erdoğan'a karşı takınmaz. Onlar ittifakın dışındaki güçlerdi. Onlara karşı mücadelenin yöntemi ona göre belirleniyor. Türkiye ittifak içi bir güçtür. Avrupa'nın, ABD'nin Türkiye ile çelişkileri, çatışmaları, destekleri farklı olur. İttifak içi olma durumuna göre şekillenir. Nitekim öyle oluyor.

Aslında bir süre önce Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli sistemin kendilerini içten etkilemelerini engellemek için sistemle cepheleşme geliştirmeye çalıştılar. Tayyip Erdoğan'ın 'ey Amerika, ey Fransa' gibi çıkışları bununla bağlantılıdır. Bu çıkışlarla bunu önlemeye çalıştılar. Türkiye üzerindeki etkilerini azaltmak istediler, faşizmin çelişki ve çatışmalarını azaltmak için bunu yaptılar. Son toplantıyla bunlar aşıldı. Aslında Tayyip Erdoğan teslim oldu. ABD'ye de, NATO'ya da tümüyle boyun eğdi. Kendini, Türkiye'nin içini ABD'ye ve NATO'ya tamamıyla açtı.

Şimdi böyle bir durumda Türkiye içindeki çıkar ve çelişki durumları daha çok artacak. Bugünkü faşist yönetim ABD ve Avrupa ile bu kadar ittifaka girerken Rusya ve Çin ile olan ilişkilerini ne yapacak? Çünkü; esas olarak son dönemlerdeki gücünü Rusya ve Çin ile geliştirdiği ilişkilerden aldı. Şimdi bu onun için büyük bir problem olacak. Diğer yandan Avrupa da, Amerika

da daha fazla Türkiye'nin içine müdahale edecek. İçten, Türkiye'nin siyasetiyle daha çok mücadele edecekler. Bu durumda Türkiye'nin içinde çıkar çelişki ve çatışması azalmayacak, daha çok artacak. Bu da AKP-MHP faşizminin egemenliğini zayıflatacak. Ona dönük alternatifleri çoğaltacak. Türkiye'deki iç çelişki ve çatışmaların artmasını sağlayacak.

Tabii böyle bir durum anti-faşist devrimci-demokratik mücadele için imkânları ve fırsatları daha çok artıracak. Bu gerçekleri görmemiz lazım. Dolayısıyla son toplantılar ardından AKP-MHP faşizminin yıkılması için Türkiye'deki iç mücadelenin gelişim imkân ve fırsatları artmıştır demek lazım. Bu, Kürdistan'da, özgürlük mücadelesini her alanda, her boyutta daha fazla geliştirmeyi ifade eder. Türkiye'de demokrasi mücadelesini, AKP-MHP faşizmine alternatif olacak bir demokratik Türkiye mücadelesini daha bütünlüklü, yoğun, örgütleyip eylemli kılmaı içerir. Böyle görmek lazım. Böyle bir sürece girilmiştir.

'Özgürlük Zamanı' Hamlesini zaferle götürecek bir mücadeleyi ortaya çıkartmak gerekli

Sonuç olarak; faşizm biraz daha sona yaklaştı. Yıkılmasına daha az bir zaman kaldı. Onu yıkacak mücadelenin imkân ve fırsatları daha çok arttı. Çıkan sonuçlar bunlardır. Böyle değerlendirmek, buna göre görev ve sorumluluklarımızı belirlememiz lazım. İmkân ve fırsatları görüp yerinde ve zamanında doğru yöntemlerle, tarz ve üslupla kullanmamız gerekli.

Böyle demek yerine, tersinden, 'faşizm güçlenmiştir, yıkılmaz' diyerek umutsuzluğu, karamsarlığı geliştirmeye, bozgunculuk yapmaya hiç gerek yok. Kaldı ki onlar doğru da, anlamlı da değil. Son gelişmeler de bunu doğruluyor. Aslında HDP İzmir il binasına yöneltilen katliam saldırısı tamamen bu görüşü doğruluyor. Böyle bir süreç, bu toplantı ve gelişmeler ardından oldu.

Faşizmin yıkılması için iç mücadelesinin daha çok artacağı bir döneme girildi. Bunu faşist şefler Tayyip Erdoğan, Devlet Bahçeli gibi kontrgerillacılar görüyor ve alternatifini yok etmek, muhalifleri daha şiddetli bir saldırıyla susturmak için hemen İzmir katliamını gündeme getirdiler. Bu temelde HDP'yi kapatmayı

gündeme getiriyorlar. Bunlar üzerinden Türkiye'deki bütün muhalefeti susturmaya çalışıyorlar. Türkiye'ye, Türkiye'de faşizme alternatif yeni bir siyaset arayan tüm güçlere mesaj vermeye çalışıyorlar; vazgeçin biz yıkılmayız, hâkimiz diyorlar, ipi elde tutmak istiyorlar, inisiyatifi kaybetmemek istiyorlar. Bu saldırıları böyle görmek lazım.

Dolayısıyla da, 'provokasyondur, kompo oluyor, şiddet artıyor, aman dikkatli olalım, susalım, duralım' dememek lazım. Bunlarla faşizm biraz daha ömür kazanmaya çalışıyor. O halde bedeli göze alıp tedbirli bir şekilde, doğru yöntemlerle faşizme daha çok darbe vuran bir mücadeleyi ortaya çıkartmak, faşizmin çöküşünü gerçekleştirmek gerekli. Gün öyle bir gün, zaman öyle bir zamandır. Artık faşizme daha fazla yaşama şansı verilmemeli. Kesinlikle o anlama gelecek tutumlar içerisinde olunmamalı. Ürküp, korkup, geri çekilerek faşizme ön açılmamalı. Tam tersine büyük bir cesaret ve fedakarlıkla bedel ödeme göze alınıp faşizmin üzerine daha çok, her cepheden etkili bir biçimde gidilmeli, demokratik eylemlilik geliştirilmelidir. Bu temelde kesinlikle AKP-MHP faşizminin çöküşü gerçekleştirilmelidir. Doğru tutum, doğru siyaset budur.

Aslında herkes için gerekli olan da budur. Artık daha başkası, daha farklısı yaşanamaz, kabul edilemez. Bu anlamda süreci doğru değerlendirmek de, şehitleri doğru anlayıp anılarına sahip çıkmak da ancak AKP-MHP faşizmini zamana yaymadan yıkacak mücadeleyi, 'Özgürlük Zamanı' Hamlesini zaferle götürecek bir mücadeleyi ortaya çıkartmak gerekli. Doğru tutum, doğru anlayış bu olmalıdır. Bu temelde gerilla savaşı, özyönetim direnişine kadar, kadınların, gençlerin, emekçilerin, demokratik-kitlesele eylemliliklerinden demokratik siyasi mücadelelere kadar, yine alternatif bir demokrasi cephesi örgütlemeye, faşizme alternatif bir demokratik çözüm ortaya çıkartmaya kadar demokratik siyasi birlikler yaratma temeline bu sürece cevap vermek lazım.

Esas olan her alanda, her boyutta anti-faşist mücadeleyi, direnişi geliştirmek, yaymak, tırmandırmaktır. Bununla paralel faşizmin alternatifini olan bir demokratik birlik, en geniş demokratik ittifak yaratmayı da siyasi cephede öngörmek önemli olabilir.

Sonuç olarak; faşizmin İzmir saldırısı, yıkılışının başlangıcı yapılabilir. Böyle bir saldırıyla faşist diktatörlük çöküşünü durdurmaya, önlemeye çalışıyor. Bu tersine çevrilerek bu saldırıya karşı geliştirilecek direnişle faşizm daha hızlı ve daha erken çöküşe götürülebilir. Bunun koşulları, imkân ve fırsatları var. Önemli olan bunları görmek, değerlendirmek, bunun gerektirdiği duruşu, tutumu, siyaseti ve pratik mücadeleyi yürütmektir.

Şimdi bize lazım olan mücadele böyle bir mücadeledir. Her cephede bunu topyekûn özgürlük ve demokrasi direnişi temelinde geliştirmemizdir. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen, 'Dem Dema Azadî ye' Hamlemizi zafer çizgisinde yürütmektir. Çıkartacağımız sonuçlar bu olmalı.

Şehitlerimizin anılarına doğru sahip çıkmak, onların gereklerini pratikte yerine getirmek de böyle zafer kazanan, sonuca giden bir mücadele ile olur. Biz böyle bir çizgi izleyeceğiz. Ama dikkatli olmamız gerekiyor. Bozgunculuk var. Düşman aradan sızabiliyor. Tersyüz edilme durumu çok fazla. İmkân ve fırsatları kullanmak yerine çoğunlukla kaybetme yaşıyoruz. Bunlara fırsat vermememiz gerekiyor. Önemli olan nokta budur. Bunlara fırsat vermez, doğru değerlendirir, imkân ve fırsatları yerinde ve zamanında etkili kullanırsak zafer kazanırız.

Artık faşizmin yıkılma anı gelmiştir. HDP'nin kapatılmasından çok, HDP çizgisinin yöneteceği bir Türkiye'nin yaratılması en yakın hedeftir. Başka da Türkiye'nin yolu-yöntemi kalmamıştır. Dünyanın da başka çözüm yolu yok. Türkiye'nin sorunları başka türlü çözülemez. Aslında biz öyle de ilan ettik. HDP'yi kapatmak yerine yönetimi HDP'ye devretme tartışılmalı, Türkiye'de bu gündem yapılmalı. En azından HDP çizgisinin de içinde olduğu yeni bir yönetim hedeflenmeli. Doğru tutum, tartışma böyle olabilir. Yakın dönemde yeni bir süreci yaratacak gelişme ancak böyle ortaya çıkartılabilir.

Tabii Hareket olarak biz de böyle bir gelişmeyi destekleriz. Onu da ilan ediyoruz. Faşizmi yıkacak, Türkiye'nin sorunlarını Kürt özgürlüğü temelinde çözmeyi öngörecektir her türlü siyasi oluşuma, yaklaşıma, siyasi yapılanmaya ön açarız, destek veririz. Fırsat ve zaman tanırız.

Demokratik Modernite Gerillası

Temel Özellikleri ve

Kürdistan'daki Savaşa Etkisi

Bawer Dersim

Gerillayı tarih sahnesinden silmek isteyen esas güç NATO ve onun Gladio yapılanmasıdır. Kapitalist sistemin koruyucu gücü olan Gladio, bu sistemi ayakta tutmak için yoğun bir çaba sergilemektedir. Gerillanın yenilgisini sağlamak için stratejik bir yaklaşım içerisine girmektedir. Türk ordusuna yüksek teknolojileri vererek Kürdistan Özgürlük Gerillası karşısında ayakta durmasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Demokratik Modernite Gerillası'nın Kürdistan zeminindeki savaş çizgisini yeniden yapılan-dırmak yakıcı bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Çağımızın değişen savaş koşullarına yanıt verebilecek bir gerilla tarzını açığa çıkarmaya çalışırken zengin derslerle dolu silahlı mücadele pratiğimize doğru bir yaklaşım göstermemiz önem arz etmektedir. Bu, yeni dönem gerillasını doğru zeminlere oturtmak için hayati önemdedir.

Demokratik Modernite Gerillası'nın yeniden inşası kahramanlıklarla dolu gerilla mücadelemizin yaratmış olduğu birikimlerden ve onun tarihsel gelişme diyalektiğinden kopuk ele alınamaz.

Partimiz PKK öncülüğünde Kürdistan Özgürlük Gerillası olarak sömürgeci ve soykırımcı Türk devletine karşı 37 yılı geride bırakan kesintisiz bir devrimci savaş yürütüyoruz. Halkımız ve ilerici insanlık açısından tarihsel bir öneme sahip olan bu savaş, Kürdistan ve Ortadoğu'daki birçok demokratik ve özgürlükçü kazanımların yaratıcı dinamiği oldu. Kararlı ve devrimci bilinçle yüklü bir öncü kadronun gerilla tarzında başlatmış olduğu bu savaş, başlangıçta Kürdistan'ın belli bir bölgesiyle sınırlı olsa da, bugün kazanmış olduğu kapsam ve derinlik oldukça etkileyici bir düzeydedir. Botan'dan başlayıp Bakurê Kurdistan'ı derinden etkileyen ve günümüzde dört parça Kürdistan'da yürütülen bir özgürlük savaşına dönüşen bu tarihsel gelişme süreci, halkımız açısından yeniden doğuşun adı oldu. Yol açtığı etkiler bakımından Kürdistan ile sınırlı kalmayan bu kapsamlı savaş gerçeği, günümüzde bölgesel ve küresel dengeleri önemli oranda sarsan bir niteliğe

bürünmüştür. Bununla birlikte Kürdistan merkezli demokratik devrim, her geçen gün daha fazla bir bölge ve dünya devrimi haline gelmektedir. Kürdistan gerillasının önemli bir rol üstlendiği özgürlük mücadelesi bütün halklar ve ezilenler için yeni bir umut kaynağı haline gelmiştir.

Özgürlük gerillasının Kürdistan'daki etkisi ve faşizmin saldırıları

Kürdistan'da gerilla savaşı faşist ve soykırımcı saldırılar altında ciddi bir ulusal yok oluş sürecini yaşayan Kürt halkı için ulusal diriliş ve onurlu bir yaşam sürecini başlattı. Gerilla, halka bilinç ve cesaret taşıyarak onu eğitti ve örgütlü bir güç haline getirdi. 40 yıla yaklaşan zaman dilimi içerisinde yürütülen bu büyük mücadelenin etkisi gelecek yüzyıllara akacak önemli bir özgürlükçü ve demokratik birikim ortaya çıkardı. Türkiye ve Kürdistan halkları üzerine bir karabasan gibi çöken 12 Eylül faşist diktatörlüğü, tam da zaferini ilan ettiği bir dönemde Kürdistan Özgürlük Gerillası tarih sahnesine çıkarak bu insanlık dışı rejimi amansız bir mücadeleyle yenilgiye uğrattı. Gerilla mücadelesi '90'lı yılların başında halkımızın devrimci enerjisini açığa çıkartarak demokratik halk serhildanlarının ortaya çıkmasına yol açtı. Böylece ulusal diriliş devriminin gelişimine yol açarak sömürgeciğe öldürücü bir darbe vurmuş oldu. Kürt halkını demokratik uluslaşma sürecinin içerisine çekti. Özellikle Kürt kadınının devrimci mücadele safına yoğun bir şekilde katılımı ve rolünün giderek belirleyici karakter kazanması, bütün insanlığı derinden etkileyecek bir biçimde Kadın Özgürlük Devriminin gelişimine yol açtı.

Kürdistan Özgürlük Gerillası Başûrê Kurdistan'da ve Rojava'da ortaya çıkan birçok devrimci ve demokratik kazanımda önemli bir rolün sahibi olurken halkımızın kazanımlarına yönelik bütün saldırıların ve tehlikelerin bertaraf edilmesinde her zaman belirleyici bir rolün sahibi oldu. Önderliğimiz şahsında Partimize ve halkımıza yönelik gerçekleştirilen Uluslararası Komplô'ya karşı özgür yaşam temelinde varoluş direnişinin geliştirilmesine öncülük etti. Kürt halkının özgürlük bilincini ve iradesini güçlendirmede yoğun bir çabanın sahibi oldu. Buna benzer birçok gelişmenin yaratıcı gücü olan gerilla gerçeğinin bütün yönleriyle doğru anlaşılması önem arz etmektedir. Gerilla nasıl ki geçmişte aydınlatıcı ve yol gösterici bir dinamik olmuşsa, günümüzde de bu misyonunu başarıyla yerine getirmektedir.

Soykırımcı-faşist Türk devleti Kürt halkının varlığını ortadan kaldırabilmek için 12 Eylül 1980 askeri darbesi temelinde nasıl vahşi bir saldırı yürüttüyse, günümüzde de AKP-MHP faşizmi eliyle benzer saldırılarını yürütmektedir. Saldırıları en başta Önder Apo'yu ve PKK'yi hedeflemektedir. Yine topyekûn saldırı kapsamında gerilla güçlerimiz hedeflenmektedir. Dört parça Kürdistan'da çeşitli ilişki ve ittifaklar temelinde gerillamıza dönük düşman saldırıları en ileri düzeye varırlmış durumdadır. Saldırıları bütün halkımıza, emekçilere, devrimcilere, demokratik siyasete, gençlik ve kadın hareketlerimize yönelik olarak her geçen gün pervasızca tırmandırılmaktadır. HDP başta olmak üzere diğer demokratik siyaset yürütenler, ağır baskı ve katliamlara maruz kalmaktadır. En son İzmir'de HDP il binasına yönelik yapılan saldırı sonucu yurtsever demokrat Deniz Poyraz ar-

kadaşımızın alçakça katledilmesi, AKP-MHP faşizminin, çöküşünü geciktirmek için her türlü vahşeti uygulamaktan geri durmayacağını bir kez daha herkese göstermiştir. Bütün bu saldırılara karşı Kürt Özgürlük Hareketi olarak Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direnişi geliştirmeye çalışmaktayız.

Kuşkusuz faşist saldırganlığa karşı en başta İmralı direnişi olmak üzere baskı ve işkenceye karşı zindanlarda büyük bir direniş geliştirilmektedir. Bununla birlikte, topyekûn soykırımcı saldırganlığa karşı PKK ve PAJK öncülüğünde gerilla güçlerimiz mücadele tarihimizin en büyük direnişlerinden birini sergilemektedir. Bakurê Kurdistan'dan Medya Savunma Alanları'na kadar gerillamızın görkemli bir direnişi söz konusudur. Özellikle Cenga Heftan'in ve Garê devrimci direnişiyle ivme kazanan gerilla mücadelesi, Cenga Xabûr ve Bazên Zagrosê devrimci hamleleriyle yeni bir boyut kazanmıştır. Devrimci direniş çerçevesinde yürütülen bu hamleler, topyekûn planlı imha ve tasfiye saldırılarını boşa çıkarmaktadır. Zor koşullarda muazzam direnişlerle büyük tehlikeler bertaraf edilmektedir. Düşmanın her türlü savaş teknolojisini kullanarak yürütmeye çalıştığı saldırılara karşı, onu yenilgiye uğratan bir gerilla kahramanlığı yeniden ortaya çıkmaktadır. Gerilla güçlerimiz en küçük bir zayıflık içine girmeden ve vuruş gücünü daha da artırarak faşist-soykırımcı saldırganlıktan tarihi hesap soran bir direnişçiliği başarıyla geliştirmektedir.

Erdoğan-Bahçeli rejimi, geçmişin soykırımcı pratiklerinden dersler çıkararak günümüzde yok etme saldırılarını çok daha gelişmiş bir teknik güce dayalı olarak ve daha barbarca yöntemlerle

yürütmektedir. Bu yüzden bugüne kadar yürütülen gerilla mücadelesinden daha fazla ve daha etkili biçimde yürütülen bir gerilla mücadelesine ihtiyaç vardır. Demokrasi güçleri ve halk olarak Hareketimizi taşıyıcı amaçlı geliştirilen düşman saldırılarını bertaraf etmek, büyük bedeller ödeyerek yaratmış olduğumuz kazanımları koruyabilmek ve devrimci mücadelemizi zafere ulaştırabilmek için böyle bir bilince ve iradeye geçmiş süreçlerden çok daha fazla ihtiyacımız vardır.

Kürdistan'da gerilla ne anlam ifade ediyor?

Demokratik Modernite gerilla gerçeği üzerinde çok yönlü ve derinlikli bir biçimde durmamız gerekiyor. Gerilla çizgisi sadece bir savaş çizgisi değildir. Özgür insanın kendisini ifade etme tarzıdır. Özgürlük için mücadele etmenin en etkileyici ve sonuç alıcı tarzıdır. Özgürlük için ideolojik, politik ve askeri mücadele yürütmenin başaran tarzıdır. Bu yüzden günümüzde daha karmaşık bir karakter kazanan ve kapsamlı bir niteliğe bürünmüş tarihi görevleri devrimci bir tarzda yürütebilmek için her zamankinden daha fazla gerilla çizgisine ve onun yetkin bir uygulama gücüne dönüştürülmesine ihtiyacımız vardır.

Kürdistan'da gerilla ne anlam ifade ediyor? Hangi büyük çaba ve mücadele sonucu ortaya çıkmıştır? Böyle bir gücü açığa çıkaran devrimci bilinç ve duygu yüceliği nasıldır, iyi bilinmesi gerekiyor. 1973 yılı Newroz'unda atılan ilk adımlardan ideolojik grup olmaya, oradan da partileşmeye ve Amed Zindan Direnişçiliğine uzanan çeşitli zorlu süreçleri aşarak 15 Ağustos Atılımı'na

yol açan gelişmelerin çok iyi anlaşılması gerekmektedir. 15 Ağustos Gerilla Atılımı, faşist Türk devletinin soykırımcılığına, zorbalığına ve Kürt toplumu ve bireyi üzerindeki her türden güçten düşürücü ve köleleştirici etkisine karşı duygu, düşünce ve davranış düzeyinde bu etkileri kırmak amacıyla yürütülen büyük bir mücadelenin adı oldu. İşgalci-katliamcı düşmanın köleleştirici etkilerine karşı özgür bireyi ve demokratik toplumu yaratma mücadelesi oldu.

Gerilla gerçeğimizin bu özelliklerini, mücadele görevlerimizi başarıyla yürütebilmek için bütün yönleri ile bilince çıkarmamız son derece önemlidir. Unutulmamalıdır ki; bugün amansız bir mücadele yürüttüğümüz AKP-MHP faşist diktatörlüğü, 12 Eylül faşist diktatörlüğünü aratmayacak cinstendir. 12 Eylül faşist çizgisinin derinleşmiş ve yaygınlık kazanmış halini ifade etmektedir. Bu faşist çizginin daha fazla zailleşmiş ve saldırganlaşmış halidir. Faşist soykırımcı AKP-MHP diktatörlüğüne karşı doğru bir tarzda mücadele edip zafer elde edebilmek için gerilla mücadelesinin zengin derslerini güçlü bir biçimde açığa çıkarmamız gerekiyor. 15 Ağustos Devrimci Atılımı temelinde ileriye doğru büyük adımları atılan ve uzun yılları kapsayan devrimci gerilla pratiğimiz, Partimiz ve halkımız için tarihsel öneme sahip zengin derslerle doludur. Büyük bedeller sonucu ortaya çıkan büyük bir birikim söz konusudur. Böylesine hayati önemde olan bir birikim, Kürdistan tarihinde kesintisiz bir biçimde ilk defa sağlanmıştır. Kürdistan gibi acımasız bir soykırımın dayatıldığı, toplumsal yapının dağıtılarak paramparça edildiği ve dört parçaya bölündüğü bir ülkede 40 yıla yakın kesintisiz bir şekilde direnebilmek, özgürlük iradesini ve inancını koruyarak bu büyük direnci ortaya çıkarabilmek, bunu Kürdistan sınırlarını da aşarak Ortadoğu ve tüm dünyaya taşıyabilmek normal bir durum değildir. Her anın büyük bir savaşla, emekle, şehitler vererek, bedel ödeyerek kazanıldığını hiçbir zaman unutmamamız gerekmektedir.

Gerilla mücadelesi temelinde gelişen PKK ve Kürdistan özgürlük gerçeği etkisini Ortadoğu ve dünyaya yayararak, Kürt sorununun çözümünü dayatarak gittikçe daha fazla dikkate alınan bir olgu haline gelmiş bulunuyor. Birçok güç, Kürt halkının yürütmüş olduğu özgürlük mücadelesinin açığa çıkardığı

yanı sıra özgün olarak da 20. yüzyılın zafer kazanan Çin, Vietnam ve Küba'daki devrimci gerilla mücadelesinin ortaya çıkardığı deneyim ve birikimlerden de yararlanmıştı. Tarihsel ve toplumsal gelişmenin kazanmış olduğu yeni boyutlar dikkate alındığında bu deneyimlerinin yeniden gözden geçirilmesi zorunlu olmaktadır.

21. yüzyılda bilimsel ve teknik gelişmelerin baş döndürücü bir hızla yaşandığı bilinen bir gerçektir. Günümüzde teknolojinin göz kamaştırıcı hızlı gelişimi ekonomiden, siyasete, kùltürden, sanata kadar yaşamın bütün alanlarına büyük bir etkiyle bulunmanın yanı sıra savaşın stratejisi ve taktiğine de büyük etkilerde bulunarak önemli değişikliklere yol açtığını gözden kaçırmamak gerekiyor. Bilim ve teknik öncelikli olarak

bu gerçeklerden hareketle yeniden yapılanma projesini önemli bir görev olarak esas almıştır.

Halkların ve diğer ezilenlerin devrimci mücadelelerinin yaratmış olduğu büyük birikim ve tarihsel zemin üzerinde Demokratik Modernite Gerillası'nı yaratmak kaçınılmaz bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Tarihin bu kritik aşamasında Demokratik Modernite Gerilla çizgisini kendisine esas alan Kürdistan Özgürlük Hareketinin zaferi, bölgesel ve küresel çapta devrimci mücadele güçlerinin başarısının yolunu açacaktır. PKK Demokratik Modernite Gerillası'nın öncülük misyonuna yanıt verebilecek kapsamlı bir değişim ve dönüşüm sorumluluğu ile hareket etmektedir. Kürdistan Özgürlük Gerillası, uğruna mücadele verdiği hedeflere ulaşmak için

ratına ve tekniğine karşı kendisini koruyan ve düşmanla savaşıp onu yenilgiye uğratan bir niteliğe ulaşmayı hedeflemektedir. Demokratik Modernite Gerillası'nın bu yeni formasyonu, sadece Kürt halkı için değil bütün ezilen halklar için önem kazanmaktadır. NATO Gladiosu ve Türk sömürgeciliği bu yeni durumun farkındadır. Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın faşist Türk ordusu karşısında zafere ulaşmasını engellemek için Türk devletine her türlü askeri, siyasi ve teknolojik desteği vermektedir. 21'inci yüzyılda Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın zafere ulaşmasının yaratacağı devrimci etki ve motivasyonun, dünyanın birçok bölgesine yayılmasından korkmaktadırlar. Hegemonik güçler, ezilenlerin ve özgürlük mücadelesi yürüten güçlerin mücadele stratejisi olan

içerisinde bulunduğumuz süreçte Türk devleti bize karşı savaşta istihbarata, ileri tekniğe ve psikolojik savaşa ağırlık vermektedir. Sömürgeci ve soykırımcı Türk ordusu 2015 yılından önce bize karşı ağırlıklı olarak kara gücü ile savaşıyordu. Savaşın esas gücü karadaki güçler iken hava kuvvetleri savaş ve çatışmanın ikincil bir gücü olarak daha çok destekçi bir konumdaydı. Son 5 yıllık süreç içerisinde Türk devleti yüksek teknolojinin ve istihbaratın kendisine sunmuş olduğu yeni imkanlarla birlikte savaş stratejisinde köklü değişikliklere giderek savaşı bir nevi hava savaşına dönüştürdü. Türk devletinin yeni savaş konseptinde hava kuvvetleri esas savaş gücü olurken karadaki güçler ikinci plana düşüler. Yeni dönem savaş tarzında bir bakıma hava ve kara güçleri

İstihbarat ve teknoloji alanındaki gelişmeler olağanüstü bir karakter kazandıkça insan niteliği ve yeteneği daha fazla öne çıkmaktadır. Günümüz savaşları eğitim ve bilgi ile donatılmış yetkin insanlar eliyle yürütülmektedir. Çağımızın bilimsel ve teknik olanakları ile kendisini donatmış olan soykırımcı ve katliamcı savaş stratejisini başarısız kılacak olan Demokratik Modernite Gerillası'nın yeniden yapılanma diyalektiği olacaktır.

Şehit Delal Hava Savunma Güçlerimiz tekniği, taktiğin hizmetine koyarak hemen hemen her gün eylemler gerçekleştiriyor. Özelde Amed'de her gün savaş uçaklarının kalktığı havaalanına, Batman'da keşif uçaklarının yönlendirildiği merkeze ve Şırnak 23. Tugay Komutanlığı'na yapılan eylemler oldukça önemliydi. Tabii ki Şehit Delal Hava Savunma Güçlerimizin eylemleri bunun dışında da süreklileşen bir biçimde devam ediyor. Düşmanın ilerleyişini ağırlaştırıyor, içlerine korku saıyor.

ideolojik-politik ve askeri sonuçları anlayıp değerlendirmeye çalışmaktadır. Birçok kesim kendi hedefleri temelinde bu gerçekliği doğru anlamak ve ona göre kendi pozisyonunu belirlemeye çalışmaktadır.

21. yüzyılın gerillasını yaratmak en temel görevlerimizden biridir

İçerisinde bulunduğumuz çağın beraberinde getirmiş olduğu büyük değişimler, Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın yeni bir tarihsel sürecin içerisine girmesine yol açmıştır. PKK, gerilla mücadelesini Kürdistan'da başarıyla yürütmek için baskı, sömürü ve köleliğe karşı halkların ve diğer ezilenlerin özgürlük için vermiş oldukları devrimci mücadele deneyimlerinden yararlanmıştı. İnsanlık tarihinin devrimci direniş hareketleri ve savaş deneyimlerinin

savaş sahasında kullanılmaktadır. Sömürgeci ve soykırımcı güçler bilim ve teknikte açığa çıkan muazzam gelişmenin gücü ile devrimci mücadele güçlerini ezmeyi ve gerillacılığı tarih sahnesinden silmeyi hedeflemektedir. Toplumun mücadele gücünü kırmak ve direnişten alıkoymak için bilimsel-teknik gelişmeleri birçok yönüyle topluma karşı savaş araçlarına dönüştürmüş durumdadır. Yüksek teknoloji ve özel savaş araçlarının istihbaratın sağlamış olduğu büyük güçle harmanlayarak topluma karşı saldırı konseptini uygulamaktadırlar. Çin, Vietnam ve Küba gibi ülkelerde dönemin koşullarının da sunmuş olduğu fırsatlardan yararlanarak zafer kazanan klasik gerilla tarzının, günümüz koşullarında eskisi gibi başarıyı yakalaması mümkün görünmemektedir. Köklü bir yapılanma zorunlu olmaktadır. Kürdistan Özgürlük Gerillası

yeniden yapılanmayı, zaferin garantisini haline getirme çerçevesinde ele almaktadır. Kürdistan Özgürlük Gerillası şahsında 21. yüzyılın zafer gerillasını yaratma hedefimiz, dünyadaki bütün emekçilere ve ezilenlere yeniden umut vererek özgürlüğe giden yolu daha da belirgin bir hale getirmektedir. Çağın devasa savaş teknolojisi karşısında insan iradesini ve yeteneğini geliştiren, bu çerçevede taktiği etkili bir uygulama gücüne dönüştürerek başarıyı yakalayan 21. yüzyılın gerillasını yaratmak en temel görevlerimizden biri olmaktadır. Bu tarihi görevi başarmak, halkımıza ve ezilen dünya halkalarına karşı devrimci sorumluluğumuzun bir gereğidir. Halkların özgürlük umudu olan gerillanın yenilmez bir karakter kazanması ve zaferin kapısını açması, bütün ezilenler açısından tarihi bir kazanım olacaktır. Yeni gerilla yapısı, düşman istihba-

gerillayı yenilgiye uğratarak egemenliklerini pekiştirmek istiyorlar. Gerillayı tarih sahnesinden silmek isteyen esas güç NATO ve onun Gladio yapılanmasıdır. Kapitalist sistemin koruyucu gücü olan Gladio, bu sistemi ayakta tutmak için yoğun bir çaba sergilemektedir. Gerillanın yenilgisini sağlamak için stratejik bir yaklaşım içerisine girmektedir. Türk ordusuna yüksek teknolojileri vererek Kürdistan Özgürlük Gerillası karşısında ayakta durmasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Demokratik Modernite Gerillası'nın temel özellikleri

Günümüz savaşları artık eskisi gibi konvansiyonel silahlarla ve kalabalık ordularla yürütülmemektedir. Nicelik yerine niteliğe önem verilmekte, istihbarat ve ileri teknoloji ön plana çıkmaktadır.

yer değiştirmiş oldu.

Hava kuvvetlerinin savaşta etki üretmesi, sağlam ve yeterli bir istihbaratın elde edilmesi ile yakından ilgilidir. Bu nedenle savaşta istihbarat faktörü eskiye göre oldukça artmıştır. Türk özel savaş aygıtı kara güçleri olarak korucuları, kontraları ve JÖH-PÖH adı verilen birtakım güçleri kullanmaktadır. Bu güçler savaşta artık belirleyici olmamaktadır. Esas itibarı ile savaşıma yeteneklerinden yoksundurlar. Havada ve karada yaşanan bu yeni durum, savaş tarzında köklü bir değişimin yaşandığını göstermektedir. Biz yeni dönemde bu durumu dikkate alarak klasik gerilla tarzının kesin bir biçimde aşılmasının gerekli olduğuna inanıyoruz. Faşist Türk devletine ve onun her türden savaş aygıtlarına karşı Demokratik Modernite Gerillası'nın zafer kazanacağına inanıyoruz.

Demokratik Modernite gerillacılığında ideolojik donanım, doğru bir partileşme ve kararlı bir militan duruş olmazsa olmaz kabilindedir. Yarım yüzyıla yaklaşan devrimci mücadele pratiğimiz içerisinde gelişmeleri yaratan en önemli etken Önderlik çizgisi ile bütünleşmiş inançlı ve kararlı kadro duruşu olmaktadır. PKK'nin ideolojik çizgi derinliğini ya-

kalamış, partileşmeyi her düzeyde esas almayı, en temel bir militanlık görevi olarak benimsemiş, amacında net olan yeni dönem gerilla kişiliği, en zorlu koşullarda bile çözüm üreten, olanak yaratan, yaratıcı, esnek ve yenilikçi özellikleri ile zaferin teminatı olmaktadır. Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın esas güç kaynağı; köleliğe karşı özgürlüğün gücünü açığa çıkaran, örgütleyen, mücadeleyle kanallı eden ve bunu yaratıcı bir tarzda, yüksek bir tempoya ulaştıran devrimci ve özgürlükçü ideolojik doğ-

ve süreklilik, gerillada yeniden yapılanmayı da dinamik kılmaktadır. Yani yeni dönem gerillasında yeniden yapılanma statik bir olgu değildir. Bu nedenle genel hatlar ve detaylarda süreklilik kazanan bir değişim ve dönüşüm yeteneğini göstermek gerekmektedir.

Yeniden yapılanma kapsamında aşılması gerekenlerin başında klasik gerilla alışkanlıkları gelmektedir. Klasik gerilla alışkanlıklarından kopmayan yaşam ve hareket tarzları ile mücadele etmek son derece önemlidir. Askeri kültür ve

çarpıcı bir biçimde uyguladığı eylemler, düşman güçlerinde sarsıcı etkiler yarattı. Bu yıl itibarıyla gerillanın eylem taktiklerine savaş tünellerinde yürütülen direniş de eklendi. Aslında daha önceden gerçekleştirdiğimiz komuta konseyi toplantımızda bu yıl içerisinde stratejik ve tarihi bir savaşın gelişeceğini ve buna denk yürütülmesi gereken taktikleri tartışmıştık. Sonrasında bu tartışmalarımız tüm güçlerimizle paylaşıldı ve bu temelde hazırlıklar geliştirildi. Bu hazırlık şimdi sıcak savaş cephe-

Medya Savunma Alanları'nda yürütülen Bazên Zagrosê ve Cenga Heftanîn devrimci hamleleri kapsamında değerlendirilmesi gereken bir konu da KDP'nin durumudur. Zap, Avaşîn ve Metîna'da gerillanın kahramanca direnişi karşısında çıkmaza giren Türk devleti, KDP eliyle Başûr'dan yeni bir savaş cephesi açmak istemektedir. Kürt halkına soykırımı dayatmakta ısrar eden faşist Türk devletine karşı tarihsel önemdeki savaşımızda uğursuz bir rol oynamak isteyen KDP'nin bu tutu-

endişe içinde olduğu son derece açıktır. Bu çerçevede oluşturulan 'Kürdistan'ı Savun İnisiyatifi' tarihsel önemdedir. Kürt halkı için büyük bir yıkım getirecek olan iç savaşın önüne geçmek, ahlaki ve vicdani bir görev olarak herkesin önünde durmaktadır.

Uluslararası tasfiye konsepti çerçevesinde Önderliğimizi ve Hareketimizi imha etme hedefiyle geliştirilen bu topyekûn saldırılar karşısında gerillamız büyük bir mücadele vermektedir. Aslında bugün Özgürlük Hareketimize karşı gerçekleştirilen saldırılar, NATO'nun planlaması doğrultusunda ABD öncülüğünde geliştirilmektedir. Bu da gerilla mücadelemizle ve özgür yaşam ahlakımızla insanlığa bir umut taşımamızdan kaynaklanmaktadır. Emperyalist-faşist güçleri öfkeliendiren bu gerçekliktir. İşgalci bu savaşa karşı Devrimci Halk Savaşı'nı her yönüyle geli-

Gizlilik gerillanın en temel ilkesi ve en büyük silahıdır. Gizlilik gerillanın adeta ruhu gibidir. Gizliliğini yitirmiş bir gerilla, gücünü kaybetmiş bir gerilladır. Dolayısıyla 'hayalet gerillası' adıyla yapılan kavramsallaştırmanın, gerillanın düşmana ağır darbeler vurarak zafer kazanma hedefiyle yakın bir bağı bulunmaktadır. Mücadelemizin zafere ulaşması için özgürlük gerillasının saldırı ve savunma taktiklerini yaratıcı ve başarılı bir biçimde uygulamasının yolu 'hayalet gerilla' olmasından geçmektedir.

rultudur. Bu çizginin özü geleneksel kadınlığı ve erkekliği aşarak köleliği kesin ve net tutumlarla reddeden bir gerçekliği ifade etmektedir. Gerilla komuta ve savaşçılığını başarıya götüren, bu partileşme özellikleri olmaktadır.

Yeni dönem gerillacılığında askeri kültür ve taktik bilinci en temel özelliklerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Yakın dönem Kürdistan tarihine damgasını vuran gerilla pratiğimizde belirgin bir biçimde öne çıkan en önemli olgulardan biri de, düşmanın sayısal ve teknik üstünlüğüne karşı Kürdistan Özgürlük Gerillası'nın askeri kültür, disiplin ve taktik bilinci ile ortaya koyduğu başarı pratiği olmuştur. İstihbarat ve teknoloji alanındaki gelişmeler olağanüstü bir karakter kazandıkça insan niteliği ve yeteneği daha fazla öne çıkmaktadır. Günümüz savaşları eğitim ve bilgi ile donatılmış yetkin insanlar eliyle yürütülmektedir. Çağımızın bilimsel ve teknik olanakları ile kendisini donatmış olan soykırımcı ve katliamcı savaş stratejisini başarısız kılacak olan Demokratik Modernite Gerillası'nın yeniden yapılanma diyalektiği olacaktır.

Özgürlük bilinci, Demokratik Modernite gerillacılığında askeri kültür, yüksek bir tempo, devrimci bir disiplin ve yaratıcı bir tarz biçiminde ete ve kemiğe bürünür. **Derin gizlilik ve ince kamuflajı yaşam tarzı** haline getiren, sürekli düşman üzerine yoğunlaşan, çalışma, hareket ve eylem tarzı denetime girmeyen gerilla, yenilmez bir gerilladır. Gizlilik gerillanın en temel ilkesi ve en büyük silahıdır. Gizlilik gerillanın adeta ruhu gibidir. Gizliliğini yitirmiş bir gerilla, gücünü kaybetmiş bir gerilladır. Dolayısıyla 'hayalet gerillası' adıyla yapılan kavramsallaştırmanın gerillanın düşmana ağır darbeler vurarak zafer kazanma hedefiyle yakın bir bağı bulunmaktadır. Mücadelemizin zafere ulaşması için özgürlük gerillasının saldırı ve savunma taktiklerini yaratıcı ve başarılı bir biçimde uygulamasının yolu **'hayalet gerilla'** olmasından geçmektedir. PKK'nin özgürlük çizgisi insan iradesini ve yeteneğini geliştirmektedir. Devrimci bir irade ve yaratıcılıkla taktikte ve savaş tekniğini kullanmada yetkinleşmiş profesyonel gerilla tarzı ile modern çağın savaş teknolojisini boşa çıkarma noktasında daha fazla inançlı bir durumdayız.

Demokratik Modernite Gerillası'nın yeni dönemdeki en önemli özelliklerinden biri de, profesyonelleşme ve savaş ustalığıdır. Gerilla düşmanın sayısal ve teknik üstünlüğüne karşı askeri başarısını niteliği ile sağlamaktadır. Bu açıdan her gerillanın profesyonel bir anlayışa kavuşması ve savaş sanatında yetkinlik kazanması önem arz etmektedir. Bilim ve teknikteki hızlı gelişim

Tüm HPG ve YJA STAR komuta ve savaşçıların Demokratik Modernite Gerillacılığında derinleşerek şehitlerimizin intikamını alacağını, işgalcilere geçit vermeyeceğini belirtiyoruz. Demokratik Modernite Gerillacılığı ilkeleri doğrultusunda geliştirilecek olan gerilla eylemleriyle işgalciler ve sömürgecilik yenilmeye mahkumdur. Zafer Demokratik Modernite Gerillacılığı çizgisinde direnen gerillanın olacaktır!

disiplini özümsemek, düşmanın tekniğini ve taktiklerini boşa çıkaracak tarzı derinleştirmek ve tekniği taktiğin hizmetine sokmak, yeniden yapılanmanın sonuç almasında belirleyici olmaktadır. Elbette yeniden yapılanma ve Demokratik Modernite gerillacılığının hareket, eylem, yaşam ve örgütlenme tarzı uzun süredir yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda komuta ve savaşçılarımızın gördüğü ideolojik ve askeri eğitimlerle güçlü bir formasyona kavuştu.

Demokratik Modernite Gerillası halkımızın mutlak zafer gerillasıdır

Yeniden yapılanma ilkeleri doğrultusunda gelişen Demokratik Modernite gerillacılığı Cenga Heftanîn, Serkeftina Garê, Cenga Xabûr ve Bazên Zagrosê devrimci hamlelerinde daha çarpıcı bir biçimde pratikleşti. Faşist soykırımcı Türk devleti tarafından geliştirilen sömürgeci işgal saldırılarında düşmanın sözde yerli ve milli teknolojisine karşı gerilla her mevsimde, her saatte ve her mekanda hareket etme kabiliyetine kavuştuğunu etkili ve caydırıcı eylemleriyle gösterdi. Gerilla güçlerimizin sızma, suikast, sabotaj ve pusu taktiklerini

lerinde etkili bir başarı pratiğine dönüşmektedir.

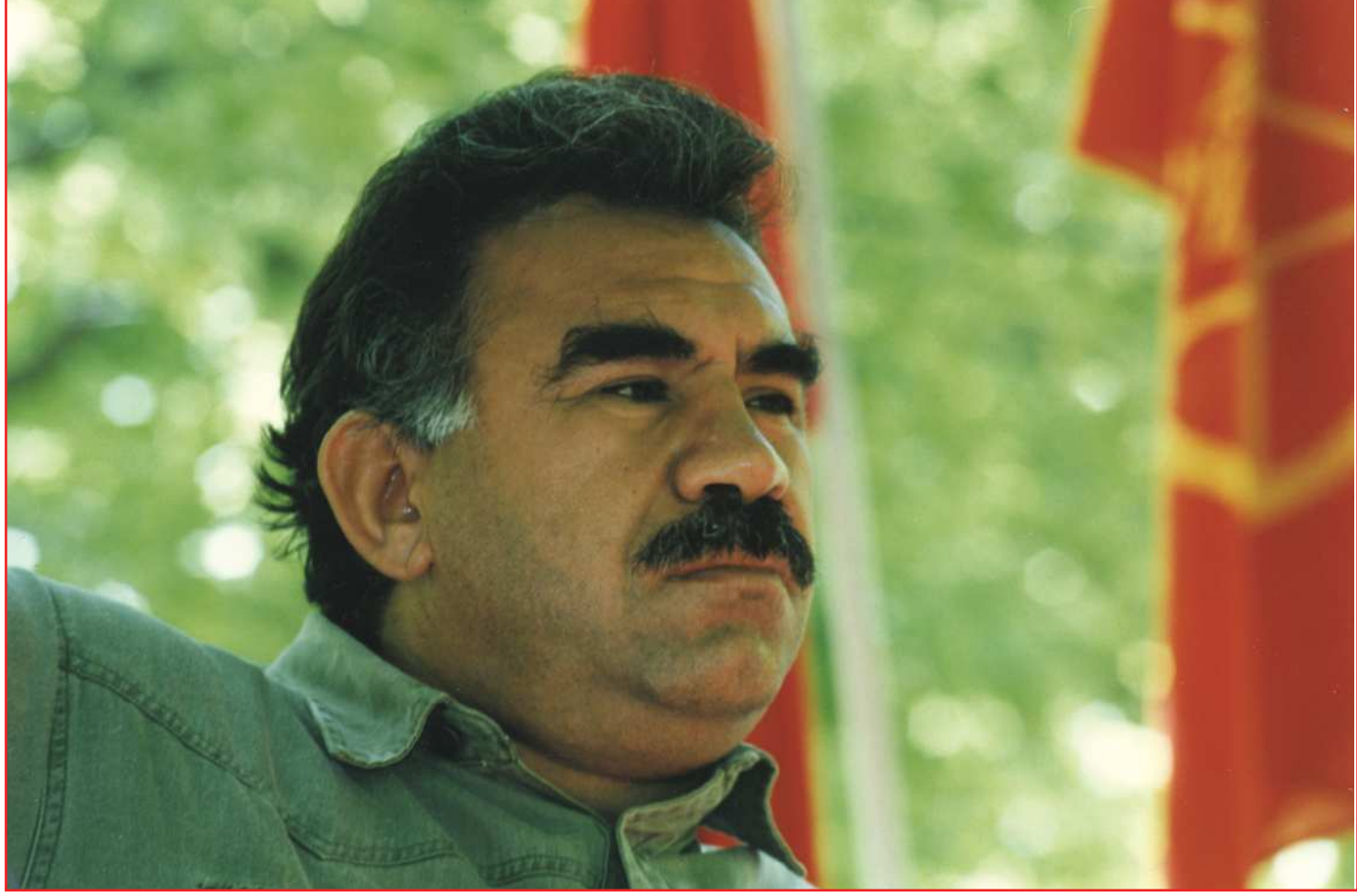
Halklarımızın özgürlük mücadelesinde soykırımcı-faşist Türk devletine karşı mücadele eden önemli bir devrimci güç de Halkların Birleşik Devrim Hareketi'dir. HBDH, Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı duyduğu sorumluluğun bir gereği olarak faşizme karşı her zamankinden daha fazla savaşmak için önemli bir çabanın içerisine girmektedir. Sinan Dersim Yoldaşın anısına bağlılık temelinde yeni dönemde mücadelenin daha da yükseltileceği son derece açıktır.

Yeni dönem gerillacılığında Şehit Delal Hava Savunma Güçlerimiz de tekniği, taktiğin hizmetine koyarak hemen hemen her gün eylemler gerçekleştiriyor. Özeld Amed'de her gün savaş uçaklarının kalktığı havaalanına, Batman'da keşif uçaklarının yönlendirildiği merkeze ve Şırnak 23. Tugay Komutanlığı'na yapılan eylemler oldukça önemliydi. Tabii ki Şehit Delal Hava Savunma Güçlerimizin eylemleri bunun dışında da sürüklenen bir biçimde devam ediyor. Düşmanın ilerleyişini ağırlaştırıyor, içlerine korku salıyor. Bundan sonra da eylemler daha da zenginleştirilerek devam edecektir.

mundan vazgeçmesi gerekmektedir. Kürt halkına büyük zarar veren ve faşist Türk devletine hizmet etmekten başka hiçbir şeye yaramayan söylem ve davranışlardan uzak durmak son derece önemlidir. Aksi halde Kürt halkının büyük acılar ve kayıplarla karşılaşacağı çok açıktır. KDP'nin ciddi bir savaş kapasitesi olmamasına rağmen iç savaşı körüklemesi son derece anlamsızdır. Kürtler arası bir iç savaşın en başta Başûrê Kürdistan'a büyük bir yıkım getireceği ve savaşın dağlarla sınırlı kalmayacağı, hatta gerillanın diğer Kürdistan parçalarına sıçrayacağı bilinen bir gerçektir. Gerillamız, KDP'nin bütün provokasyonlarına rağmen son derece sabırlı ve sığduyulu yaklaşımlar sergilemektedir. Hiç kimseden korkmadığımız iyi bilinmelidir. NATO Gladiosu ve birçok sömürgeci devletle aynı anda savaşma kapasitesine sahip olduğumuz, geçmiş mücadele pratiğinde birçok kez kanıtlanmıştır. Bu tutum halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluğun bir gereğidir. Aynı sorumluluğun KDP tarafından da sergilenmesi gerekmektedir. Halkımızın bütün kesimlerinin ve dostlarının olası bir iç savaşı istemediği, bu konuda büyük bir

tirme kararlılığında. Elbette ki bu savaş ve direniş büyük bedeller ödenerek geliştiriliyor. Ancak bedeller kendisiyle ilmek ilmek özgürlüğü ve yeni yaşamı örüyor. Yiğit ve kahraman şehitlerimiz Şoreş Beytüşşebap, Serhat Giravî, Nûjîn Koçer, Sarya Diyar, Delal Serhat, Nûjîn Sêrt, Egîd Bismil ve Ulaş Dersim yoldaşlarımız, ömürlerinin baharında Hareketimizin tarihinden öğrendikleri gibi dirayetli duruşlar sergilediler. Bazıları bir ömre hiçbir anlam sığdıramaz iken, onlar kısa bir an'a bir ömrü sığdırdılar. Bu şehit yoldaşlarımız şahsında tüm devrim şehitlerimizi bir kez daha saygı ve minnetle anıyor, özgür yaşamı inşa etme sözümüzü yineliyoruz. Tüm HPG ve YJA STAR komuta ve savaşçıların Demokratik Modernite gerillacılığında derinleşerek şehitlerimizin intikamını alacağını, işgalcilere geçit vermeyeceğini belirtiyoruz. Demokratik Modernite gerillacılığı ilkeleri doğrultusunda geliştirilecek olan gerilla eylemleriyle işgalciler ve sömürgecilik yenilmeye mahkumdur. Zafer Demokratik Modernite gerillacılığı çizgisinde direnen gerillanın olacaktır!

Rêber Apo'nun 'Sömürgeci Cumhuriyet Kirli ve Suçludur' kitabından derlenmiştir

Bu rejim bir halkın imhasını amaçlıyor

Savaşın amacı imha etmektir; imha sonrası demokrasi olabilir mi? Bir halkın imhasını amaçlıyor; öyle fiziki imha da değil, kültürü ve bütün insanlık değerleriyle imha etmek istiyor. Yok edilen halka demokrasi olur mu? Demokrasinin kuvvetleri yok edilerek demokrasi getirilebilir mi?

Geçen gün Deniz Baykal bir söz söylemiş ve tekerleme olmuş, "Tansu Çiller ne kadar demokrat olacaksa ben de o kadar sarışın, güzel bir kadın olacağım" demiş. Bu, rejim için aynen söylenmesi gereken bir sözdür. Bu rejimin "terörle savaşımı" sonucunda ne kadar demokratikleşebileceği söyleniyorsa, Baykal'ın da o kadar sarışın, güzel bir kadın olması gerekir. Eğer bu rejim demokrat olabilirse Deniz de öyle bir kadın olabilir. Aslında düzen kendi cevabını çok güzel veriyor. Kendi kendilerine çok soru soruyorlar; iyi de cevap veriyorlar. Yani iki olmazın kendilerini olur gibi göstermesi söz konusudur. Tümüyle toplumsal yasalara da, doğa yasalarına da ters düşen bir durumdur bu.

Ancak bu rejim yıkılarak demokrasinin geleceği açıktır. Düşünce özgürlüğünün ve demokratikleşmenin sağlanması şurada kalsın, insana bu kadar vahşice kıyan ve hatta özel savaşla normal savaş yasalarına bile uymayan bu rejim, savaş kurallarını uygulama noktasına çekilsin, biz ona da bir gelişme diyelim. Demokratikleşmeye geçmeden önce bu özel savaş normal savaş yasalarına getirmek gerekiyor. Öyle tarihte eş görülmemiş biçimlerden soyutlansın, biz yine de kabul ederiz. Normal bir savaşla da olsa karşılıklı olarak daha anlamlı çözümlere doğru gideriz. Bırak demokrasiye gelmesini, bu rejim buna dahi gelmiyor. Savaşın amacı imha etmektir; imha sonrası demokrasi olabilir mi? Bir halkın imhasını amaçlıyor, öyle fiziki imha da değil, kültürü ve bütün insanlık değerleriyle imha etmek istiyor. Yok edilen halka demokrasi olur mu? Demokrasinin kuvvetleri yok edilerek de-

mokrasi getirilebilir mi? Bu Türk halkı için de geçerlidir. Türk halkına şu anda dayatılan değişik bir özel savaştır. Peki bu özel savaş Türk halkına demokrasi mi getirecek? Hayır, onu soyup soğana çeviriyor. En ufak bir siyasi özgürlük ifadesi yoktur. Şimdi bu hale getirdikten sonra Türk halkına gelecek olan demokrasi midir? Hayır, burada inkar var, yok etme var.

PKK'yi ortadan kaldırmak eşittir Kürt halkını ortadan kaldırmaktır

PKK'yi ortadan kaldırmak eşittir Kürt halkını ortadan kaldırmak ve yine eşittir Türkiye'deki demokratik seçeneği ortadan kaldırmaktır. Bu durumda iktidara kim gelir? Dört dörtlük olarak Türkiye mi gelir? Zaten şu anda hazırlanıyor, onların demokrasi dediği şeye bugün en çok Türkiye sahip çıkıyor. Yani o, sözümona 12 Eylül rejimi sonrasında en ideal aday oluyor. Ecevit kendisine nasyonal sosyalist adını taktı. Türkiye de zaten aynıydı. Şimdi bunlara, "yükselen değerler" diyorlar. Yükselen değerler faşist değerler oluyor. Evet, PKK'nin ezilmesi sonrası, Türkiye ne kadar demokratsa, Türkiye de o kadar demokratik olur. Ecevit ne kadar demokratsa, Türkiye de o kadar demokratik olur. Bu kesinlikle faşizmdir. Yani üst düzeyde kurumsallaşmış ve süreklilik kazandırılmış bir faşizm olacak. Yenilmiş insanlık üzerinde, bitirilmiş halklar gerçeği üzerinde belki de Hitler'in 'bin yıllık ülküm' dediği kuruma ulaşılmış olacaktır. Yani bin yıllık karanlık düzenin kurumlaşmasıdır bu. Tabii dedikleri gibi gelişirse, karşı-devrimci faşist savaşım kazanmış, bütün direnme noktaları yerle bir edilmiş ve geriye sonuna kadar ken-

dilerine göre 'mutluluk çağı', 'bin yıllık ülkü'nün gerçekleşmesi sağlanmış olacaktır.

PKK'nin ezilmesi sonrasında gelişecek olan kesinlikle budur. Bu konuda hiç kimse hayale kapılmasın. Yalnız Kürt halk gerçeği açısından değil, Türk halkı da dahil olmak üzere, bütün azınlıklar açısından durum budur. Yani bu karşı-devrimci savaş tam başarıya ulaşırsa onların planladıkları Hitler'in bin yıl planlamasından farklı bir durum değildir. İspanya'nın Frankosu gibi 50 yıl süren böyle bazı rejimler vardır, ona benzer bir rejim planlaması olur. Bunun gerçekleşip gerçekleşmemesi ayrı bir meseledir, fakat PKK sonrası için düşündükleri model böyle bir modeldir. Ecevit ile Türkiye'nin de 'yükselen değerler' olarak sunulması ve hazırlanması bu temeldir. Bunlar özel savaş ekibi içindedirler. Önceleri bazıları kullanıldı; bu ara yerdekiler biraz daha kullanılacaktır. Nitekim mevcut hükümet ve yine muhalefetteki partiler de kullanıldılar. Zaten hepsi de özel savaşın ayarlamasıydı. Şimdi bunları üst düzeyde kullanmayı düşünüyorlar. Başarıp başarmayacakları savaşın sonuçlarına bağlıdır. Çözülüş ve kaybediş de mümkündür. Eğer biz savaşı geliştirmeyiz ve stratejik bir yenilgi alırsak, o zaman gelişecek olan belki de onlarca yıl sürebilecek dörtbaşı mamur karanlık bir faşist rejimdir. Kürdistan halkı için de, Türkiye halkı için de, hatta bölgesel etkileri açısından da durum böyledir.

Zaten eski sloganlarıdır: "Bu ülkeye komünizm gerekirse onu da biz getiririz." "Bir Kürt halkı gerekirse, o Kürt halkını da biz getiririz." "Demokrasi gerekirse onu da biz getiririz." Bunlar faşist sloganlardır. Halbuki demokrasi, bir halkın eylemidir, yaşam tarzıdır.

Demokrasi bir yerden gelmez. Bir yerde kararlaştırılıp oturtulmaz. Bir Kürt halkı getirilmez, tarihte var olanın özgürleşmesi gerekir. Tabii faşist mantığa göre istenilen bir Kürt halkını da getirirler, istenilen bir demokrasiyi de getirirler? Nereden? Cehennemden, karanlık evrenlerden alıp getirecekler. Faşizmdir bu, başka bir anlama asla gelmez. Sadece demokrasi anlamına gelmemesi değil, herhangi bir burjuva diktatörlük biçimine de benzemez. Planlanan ve gerçekleştirilmek istenen Hitler'i bile geride bırakan bir faşist düzenlemedir.

Türk egemenlik tarihi yeniden yazılmalıdır

Biliyoruz ki, resmi tarih gerçekleri çarpıtma tarihidir. Bu tarihin Türkiye gerçekliğiyle, Türk ulus gerçekliğiyle, özellikle siyasal gerçeklikle fazla bağlantılı olmadığı açıktır. Var olan bağlantısı da, son derece ideolojik amaçlıdır; tamamen baskıyı meşrulaştırmaya yöneliktir. Bu durum toplum üzerinde yanıltıcı sonuçlara ve özellikle şovenizm yanı ağır basan bir dünya görüşüne yol açıyor. Bu temelde 12 Eylül faşizmi de toplumun teslim alınması ve içinden çıkılmaz bir yaşamla karşı karşıya getirilmesidir. Nitekim toplumun ciddi bir çıkış yolu bulamaması, böyle bir tarihi yaklaşımla veya Türk resmi tarihinin askeri, siyasi, sosyal, ideolojik ve örgütsel yapılanmasıyla ilgili yönlerinin doğru kavranmamasıyla bağlantılıdır.

Şu anda Türkiye'deki siyasi durum tam bir kargaşadır. Halk hiçbir partiye güvenmiyor; sağına da, soluna da güvenmiyor. Çünkü, işlevleri aynıdır; devlet partileridir. Sık sık bölünüp parçalanarak kendilerini yeni gibi göstermelerine de halkın itimatı kalmamıştır. Bunu sadece

ben söylemiyorum. Bu sıradan bir izleyicinin de görebileceği, söyleyebileceği bir durumdur. Ancak bunun bir gözlemle izah edilemeyecek kadar da tarihi kökenleri vardır.

Cumhuriyetin kuruluşuna bakalım; herhangi bir partisi yoktur. Cumhuriyet Halk Fırkası 1924'te kuruldu. Kuruluş sözümona devrimin başlangıcından sonradır. Siyasi bir program yok, felsefe yok, ideoloji yok. Yine nasıl bir yaşam geliştirilmek isteniyor, belirgin değil. Tamamen paşaların keyfine, özellikle de M. Kemal'in şahsi eğilimlerine göre yapılmış bir çıkıştır. Kaldı ki onun da burjuva ve askeri niteliği açıktır. Nasıl ki Selçuklu boyları gelip İslamiyeti kısırlaştırıp, son derece baskıcı bir despotizme dönüştürerek 600-700 yıl Orta-doğu halkları üzerinde egemen kıldılarsa, M. Kemal de kapitalist ideolojiyi, özellikle Fransız Devrimi'nin Avrupa'ya yaydığı olumlu özellikleri, kapitalist uygarlığın bazı verilerini ele geçirip, kendini bu çerçeveye yerleştirerek Osmanlı despotizmiyle birleştirmiş ve buna en çarpık ifadeyi kazandırmıştır.

Kapitalizmde en azından burjuva demokrasisi var. M. Kemal'de burjuva demokratisi de yok, tam tersine bunun inkarı var. Zaten TC'nin dayandığı Osmanlı despotizmi buna fırsat vermez. Kişi olarak da M. Kemal'in böyle bir demokratisi söz konusu olmaz. Tamamen bir diktatördür. En yakın çevresini bile despotik yöntemlerle tasfiye etmede

bunların savaşımı sonucunda cumhuriyet kurulur. Ama M. Kemal cumhuriyetinde bunların tam tersi var. 'Cumhuriyet' adını kendisinden başka kimse bilmez. Zaten, "Bunu içimde bir sır gibi sakladım" der. Hep saklar ve en son 29 Ekim günü cumhuriyeti ilan eder. Partisi yok, felsefesi yok; nasıl demokratik bir cumhuriyet olacak! Tam tersi demokrasiden başka her şeye benzecek. Ve son derece despotik, faşist, pro-faşist diyebileceğimiz, yani önfaşist bir sistem. Daha sonraki gelişmelerle birlikte faşizme dönüşeceği açık olan bir egemenlik Türkiye Cumhuriyeti.

Bunu da abartmıyoruz. Söylediğimiz şeyler az çok herkesin bildiği şeyler. Kurucuların hepsi paşadır; kendisi de tamamen askeri yöntemle çalışır; emir-komuta kişiliğidir. Emir-komuta kişiliğinde demokrasi yoktur, diktatörlük vardır. Her şey cumhuriyetin tersinedir ama Türkiye Cumhuriyeti diye yutturulmuştur. Rejimin şapkası cumhuriyettir, onu giyen kafa ise bambaşkadır. Ruh, dünya görüşü bambaşkadır. Bu, Türkiye halkının, azınlık halkların, çok ezici bir biçimde de Kürt halkı üzerine çok amansız bir şekilde oturtulmuştur. Selçukluların, Osmanlıların halkların başına geçirdikleri zırh yetmiyormuş gibi, bir de buna kapitalizmin daha ezici, daha bitirici yöntemleri eklenerek çok çarpık bir biçimde halklara yeniden dayatılmıştır. Çok baskıcı; hem fiziki olarak hem de manevi olarak yok edici bir sistemdir. Cumhuriyetçilik şurada kalsın, faşist rejim özellikleriyle bağlantısı çok açıktır. Bu cum-

demokrasi biçimi, kapitalizmin en çarpık, en anti-demokratik, en anti-cumhuriyetçi, insan haklarına ve ulusal haklara en aykırı, oldukça saptırıcı olanıdır. Demagojisi olan ama kendisi olmayan, kurumu olan ama içeriği olmayan, adı olan ama kendisi olmayan, belki gövdesi olan ama ruhu olmayan bir egemenlik biçimidir. Askeri ifade olmaktan öteye gidememesi de bu nedenledir. Kemalizmin faşizme yakınlığı çok açıktır. Aslında bir Hitler faşizmi, bir Mussolini faşizmi, Franko, Salazar faşizmi kadar açık olmaması, onun faşist olmadığını değil, daha gizli, daha tehlikeli bir faşist yapıda olduğunu gösterir. Daha sinsi, daha örtüldür ki, Türkiye'de buna 'gizli faşizm' denilir.

Bu rejimin gerçek yüzü biraz kurumsallaştıkça, yapılan darbelerle -onlara askeri faşist darbeler denilir- gün yüzüne çıkmıştır. Bu anlamıyla da eşine ender rastlanan bir rejim türü ortaya çıkıyor. Halk kitlelerini son derece muğlak bırakan, bütün kavramları tersyüz eden, birçok kavramın içeri boşaltan bir rejim olarak şekilleniyor.

Özel savaş çok kapsamlı olduğu için MHP de güç kazanıyor

Bilindiği gibi 1983'e kadar bizzat üniformalı olan cumhuriyet, daha sonra ANAP'la taşındı. Fakat mücadelemiz nedeniyle zorlandı, aşınmaya yüz tuttu. İkinci cumhuriyet aşınmaya başladıkça ANAP da gücünü kaybetmeye başladı. Bu güç kaybedilirken, Demirel'in çıkışı

hayata geçirmeye çalıştı. Mücadelemizin de zorlamasıyla temel politikalarda değişikliğe yönelmek istedi. Bunun üzerine devlet, Özal'ın karşısına kendi partisini çıkarttı. Kemalizm partisi bildiğimiz gibi Özal'ı sudan çıkmış balık gibi yalnız bıraktı. Hatta bu gelişmeler Özal'ı, "Sen de mi Brütüs", "beni arkadan hançerlediler" gibi sözlerle kendi kurmaylarına izah etmek zorunda bıraktı. Ve sonuçta da nasıl düşürüldüğünü biliyoruz. Yani gelinek noktada ANAP yine bir devlet partisidir, çizgi dışına çıkmasına izin verilmemiştir.

Zaten DYP ve SHP, Özal'a karşı "alışamadık" sloganıyla ve özel savaş yöntemleriyle koalisyonla çekilen partilerdir. Devlet partileri, özel savaş partileri olarak iktidara çekildiler. Demirel ve İnönü, ANAP'ın yıpranmasıyla, hükümeti yürütemez duruma gelmesiyle birlikte toplumsal muhalefeti arkalarına almış kişiler olarak devlet adına iktidara getirildiler. Toplum biraz daha muğlaklığa, biraz daha teslimiyete, boyun eğmeye götüreceklerinden emin olunduğu için bu partilere hükümet kurduruldu. Ki bu hükümetin nasıl kurulduğunu da biliyoruz. İki MİT ajanının bu koalisyonun mimarı olduğu açıklandı. Hala bu hükümet, özel savaş hükümeti olarak, iç savaş hükümeti olarak bütün amansızlığıyla halka dayatılan savaş yürütmektedir.

MHP zaten bir kontrgerilla partisi olarak, ordu içinden de epey güç almaktadır. Özel ordunun çok yakınında, sivil savunma dairesini tümüyle kendi kanunlarıyla örgütleyerek, her gün on-

diyor. Bu şu anlama geliyor: DYP'yi MHP'ye teslim etmek veya DYP içinde MHP'yi hakim kılmak. Bunu geçmişte ANAP içinde yaptılar. Bugün iktidarda ağırlıklı olan parti zaten MHP'dir. Özel savaşın ihtiyaçlarına göre bu partinin DYP ile birleşmesi veya başka bir partiyle birleşmesi işten bile değil. Devletin partisi veya özel savaşın hükümet partisi. Türkeş bu işi 40 yıl gizli yaptı, bu sefer açık yapacak. Zaten kadroları bunu yapıyorlar, sadece resmiyet kazanacaklar. Kirli veya gayrimeşru işleri, kendi hukuklarına da aykırı olan uygulamaları artık daha açık yapacaklar. Faili meçhul cinayetler işliyorlar, artık harıl harıl cinayet işleyecekler. Farkı biraz böyle olacaktır. Böyle bir siyasal birlik gelişebilir. Bu DYP çatısı altında da olabilir. Seçim ittifakı da olabilir, partiler ittifakı da olabilir. Biçim o kadar önemli değil. Özel savaş, kiminin maskesini sarışın yapar, kimisinin koç yapar, kimisinin sosyal demokrat yapar, hatta kimisinin solcu yapar... Bunların hepsini yürüten özel savaş kurmaylarıdır. Türkiye'de siyasi partilerin geldiği boyut bu.

Şimdi bunların yanında "solda da birlik" diyorlar. Hangi sol? Bu sol amansız özel savaş DYP maskeli partiden daha fazla yürütüyor. SHP sol nitelikten ziyade, faşizmin veya özel savaşın en sağlam dayanaklarından biri olma işlevini görüyor. Deşifre oldu, zaten oy oranı yüzde 10'un altına düştü, kitle temelini tamamen yitirdi. Fakat şu açıkça görülmelidir: Ortadaki devletçi sosyal demokratlar milletvekilliğinden, bakan-

PKK'yi ortadan kaldırmak eşittir Kürt halkını ortadan kaldırmak ve yine eşittir Türkiye'deki demokratik seçeneği ortadan kaldırmaktır. Bu durumda iktidara kim gelir? Dört dörtlük olarak Türkeş mi gelir? Zaten şu anda hazırlanıyor, onların demokrasi dediği şeye bugün en çok Türkeş sahip çıkıyor. Yani o, sözümona 12 Eylül rejimi sonrasının en ideal adayı oluyor. Ecevit kendisine nasyonal sosyalist adını taktı. Türkeş de zaten aynıydı.

tereddüt etmeyen bir özelliği var. Dolayısıyla burjuva egemenlik sisteminin cumhuriyet, demokrasi, siyasi partiler, bu düzenin kişiliği ve yaşamı M. Kemal'in süzgecinden geçirilir. Örneğin; "Cumhuriyeti bir günde düşündük, sabah ilan ettik" diyor. Fransa'da cumhuriyet uğruna bir yüzyıl savaşım verildi. Almanya'da, İngiltere'de cumhuriyet uğruna yüzyıllarca savaşım verildi. Ama M. Kemal gerçeğinde 28 Ekim akşamı birkaç kişiye danışılır, "Yarın cumhuriyet ilan edeceğiz" denilir. Bunun benzeri başka bir ülkede yoktur. Cumhuriyet çok büyük kavgaların sonucudur. İdeolojik, politik savaşım cumhuriyet felsefesi, yaşam tarzı, partiler doğar ve

huriyetin en ilginç yanı da; Hitler'i bile aratmayacak tarzda kurulan, bunun halk üzerindeki yayılışını birçok faşist modelden daha iyi beceren bir rejim olmasıdır. Kendi özelliklerine göre bir insan tipi yaratan ve yaşam tarzını geliştiren bir karakterdedir. Çarpık bir cumhuriyet, çarpık bir demokrasi anlayışıyla, cumhuriyeti de, demokrasiyi de bitiren bir kurumsallaşma yaratılır. Cumhuriyet Halk Partisi bunun kurumsal ifadesidir. Daha sonra kurulan partiler de sözümona partidir ama parti kavramını da çarpıtan olgulardır.

Bunun mimarı da başlangıçta M. Kemal ve onun geliştirdiği askeri demokrasidir. Gerçekte ise böyle bir şey söz konusu olamaz; çünkü, demokrasi ile askerlik ayrı ayrı kavramlardır. Bu

vardı. Aslında Demirel gibileri çok aşınmıştı, bir daha siyaset sahnesine çıkmayacak durumdaydılar. Bu bizim mücadelemizin ortaya çıkardığı bir gelişme oldu. Sosyal demokratların cılızlığı biraz canlandı. Aslında Özal ANAP'ı biraz daha radikalleştirme ve bu anlamda bazı reformlar yapmak istiyordu. Bir kişi olarak tarihi bir role soyundu. Devlet buna da müsaade etmedi. ANAP'ı kendi içinde devlet partisi yapmakta ısrarlıydı. Bunun için Mesut Yılmaz'ın çıkışı geliştirildi. Yılmaz'ı bir devlet çıkışı olarak değerlendirmek gerekir. Özal'ın biraz çizmeyi aşması, "Ben Kürt sorununu çözeceğim", "70 yıllık dış politikayı değiştireceğim" demesi durumu değiştirdi. Ki Özal, bu söylediklerini Körfez Savaşı dolayısıyla, ABD'nin de yakın desteğiyle

larca cinayet işleyerek ordunun vurucu gücü olma işlevini değişik bir biçimde götürmektedir. Ordu partisidir, vurucu partisidir. Özel savaş çok kapsamlı olduğu için MHP de güç kazanıyor. Kazanması da beklenmeli çünkü, özel savaş devrede ve hükümeti kontrol ediyor. Yani MHP'nin ANAP'ı veya başka bir partiyi eritmesine, hatta SHP'yi eritmesine ve bunların da bir MHP gibi ortaya çıkmalarına şaşmamak gerekir.

İster sol, ister sağ maske olsun hepsi özel savaşın emir-komuta zincirine bağlanmıştır

Bugünlerde bir de "siyasi birlik" diyorlar. Tansu hanım yine ağzından kaçırdı, "önce siyasi birlik, sonra seçim"

lıktan asla vazgeçmezler, çünkü aç kalabilirler, boşa kalabilirler. Bunlar sosyal demokrat faşist kadrolardır. Yine Ecevit'in kendisini "Nasyonal sosyalist" ilan ettiği biliniyor. MHP bile "Ecevit bizi solda bıraktı" diyor. Doğrudur, yani faşizmin soldaki kadroları, sağdaki kadrolarından daha az tehlikeli değildir. Buna bir nüans gözüyle bakmak gerekiyor. İşte Türkeş için, 'dünya Türklüğünü biraz fazla düşünüyor' şeklinde bir ayırım yapılabilir. Ve bu anlamda Anadolu Türklüğü yerine dünya Türklüğünü düşünmek belki daha az sakıncalıdır. M. Kemal'in, Evren'in, Demirel'in göçmen olarak Anadolu'ya geldiklerini biliyoruz. Cumhuriyetin veya var olan faşist milletin böyle bir özelliği de var. Bunlar Anadolu'yu ele geçirmiş olan göçmen

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi ve kadın mücadelesi

Ekin Nudem

Kürdistan'da kadının özgürlük mücadelesi Önder Apo'nun toplumsal çelişiklere ve erkek egemen sisteme karşı verdiği en büyük cevaptır. Sistemin Önder Apo'ya bu kadar saldırmamasının temel nedeni, "köleleştirdik", dedikleri kadının kendi farkına varması, egemenlikli sisteme karşı savaşması ve örgütlenerek sistem kurmasını sağlamasıdır. Dünyanın en büyük örgütlü gücüne sahip olan Kadın Hareketimizin mücadele tarihi Önder Apo'nun 5 bin yıllık iktidarcı, devletli erkek egemenliğine karşı mücadelesinin tarihidir. Kadının devrimci halk savaşı tarihindeki rolü ve toplumsal devrimin gelişimindeki etkisi, Önderliğin çocukluğundan itibaren geliştirdiği özgür yaşam arayışı ve mücadelesinden bağımsız ele alınamaz.

Kürdistan'da özelden son iki yüzyıldır toplumsal alana yayılmış bir soykırım yürütülmüş ve hala tarihsel-toplumsal varlığı, öz kimliği, imha ve inkâr tehdidi altındadır. Soykırım sonucu varlık, kimlik sorununu köklerine kadar yaşayan, param parça edilmiş, en değme yabancılaşmayı ve ihaneti yaşayan bir toplum inşa edilmiştir. Bu soykırım sürdüğü müddetçe de varlık ve kimlik sorunu yaşanacaktır. Dünyada istisna örneklerin dışında, bu düzeyde varlık ve kimlik problemi yaşayan bir halk yoktur.

Kürdistan tarihinde kadınlar direndiler, fetihçiler karşısında uçurumdan atıldılar, Besêler, Zarifeler, Hafsaxanlar teslim olmayan özgür kadını temsil ettiler. Toprağına ihanet eden tek bir kadın dahi yoktur. Bunu gören sömürgeci sistem Kürdistan'da en ücra köylere kadar kız çocukları ve kadınlara yönelik uyguladığı soykırım ve asimilasyon politikalarıyla köle kadın kültürünü yaratmak istedi. Kadınlar şahsında aile ve aşiretler egemen sistemin hizmetine alındı. Asimilasyon okullarında kendi dil ve kültürüne yabancılaştırılmak istendi. Tarihi bilinçten yoksun, kültürel değerlerinden uzaklaştırılmış, kimliksizleştirilmiş, her şeyi aile olan bir toplum gerçekliğinde kadınlık, yitirilmiş bir varlık olmuştur. Cins ve ulusal kimliğe dayalı sömürge çok derinden yaşanmaktaydı.

Önder Apo
kadınların intikamını
Kadın Özgürlük Mücadelesi'ni
geliştirerek almıştır

Bu toplumsal gerçeklik içinde doğan

Önder Apo daha yedi yaşındayken kadının yaşadığı varlık ve özgürlük sorununu fark etmiş ve onun için temel bir sorun olmuştur. Yaşadığı köy ortamında birbirini tüketen kadın ve erkek ilişkileri,

Kürdistan'da kadının özgürlük mücadelesi, Önder Apo'nun toplumsal çelişiklere ve erkek egemen sisteme karşı verdiği en büyük cevaptır. Sistemin Önder Apo'ya bu kadar saldırmamasının temel nedeni, köleleştirdik, dedikleri kadının kendi farkına varması, egemenlikli sisteme karşı savaşması ve örgütlenerek sistem kurmasını sağlamasıdır.

aile sorunu, kadınlara bir meta gibi yaklaşılması, hakim kültürün kadını evlilik adı altında çocuk yaşta eve hapsedmesi, kısacası kadının köleleştirilmesine dair yaşadığı çelişkiler Önder Apo'yu arayışa itmiştir. Arkadaşı Elif'in çocuk yaşta evlendirilmesine, ablasının birkaç çuval buğday karşılığında hiç tanımadıkları bir erkeğe verilmesine, dedesi yaşındaki bir erkekle evlendirilen ve her gün kaçan kadının evin direğine bağlanmasına, oyun arkadaşının yanından alınarak evlendirilmesine karşı tepki duyar. Bu tepkisini Önder Apo şöyle ifade eder: "Köy kızlarıyla oyunumun istediğim gibi sonuçlanmamasına duyduğum tepki olmasaydı, kızları bu özgürlük oyununa, bu savaşa çekemezdim. Kişinin kendine karşı tutarlı olması gerekiyor. Bir sözüm vardı, 'çocukluğa ihanet etmemek.' Önder Apo çocukluğunda karşılaştığı ve

sorunlarını çözemediği kadınların intikamını Kadın Özgürlük Mücadelesi'ni geliştirerek aldığını belirtir. Üveys ana ile olan ilişkisi kadın sorunu konusunda en büyük öğretmen olur. Neolitik değerleri temsil eden Üveys ananın direngen özellikleri Önderliğin kişiliğinde büyük etki yaratır. Anne çocuk ilişkisini çözümler ve geleneksel annelik ile kadın statüsünü kabul etmez. Önder Apo bunu, "Mevcut statü altında kadınla yaşamak, çocukluğumdan itibaren cesaretimin en zayıf olduğu bir konudur" biçiminde ifade etmektedir. Önder Apo, anlaşılması için kadına yaklaşımının üç aşamada incelenmesi gerektiğini belirtmektedir. 1975 ideolojik grup dönemine kadar olan dönem birinci aşamadır ve Önder Apo bu aşamayı 'uzun muhafazakarlık dönemi' olarak tanımlamaktadır. Bu dönemin temel yaklaşımı, geleneksel kadın ve erkeklikten uzak durma ve ilişkilennememe biçimindedir. Ancak kadın sorununa ilgi ve arayış vardır; kadını, özgürlük mücadelesi vermeye değer bir varlık olarak değerlendirmektedir. Çocukluğunda aile toplumu reddederken, ilk gençlik yıllarında geleneksel toplumu reddetmiştir.

"Fatma ile olan ilişki sizin yaratılış hikayenizdir"

Erkenden gelişen özgürlük ölçüleri Önder Apo'da kabul-ret ölçülerine dönüşür. Kürdistan'ın yaşadığı statü ile kadının yaşadığı statü arasındaki bağı çözümler ve kendisinde gelişen yurtseverliğin gelişim kaynağının ne olduğuna dair şunları belirtir: "Beni yurtseverliğe götüren en temel olgulardan biri de kadın gerçeği etrafında olup bitendir." Önder Apo'nun bu yaklaşımı devrimci halk savaşının genel karakterini belirlemiştir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ile Kadın Özgürlük Mücadelesi iç içe ve birbirini etkileyerek, güçlendirerek diyalektik bir gelişim gösterecektir.

Ulus olarak yaşanan varlık, kimlik ve özgürlük sorununun benzeri kadın gerçekliği için de geçerliydi. Nasıl ki, Kürt halkının varlığı yeniden tanımlanmaya ve kabul ettirilmeye ihtiyaç duyuyorsa, kadın varlığı da yeniden tanımlanmaya ve tanınmaya ihtiyaç duyuyordu.

Bir yandan Kürt ulusunun varlığı tanımlanarak içinde bulunduğu gerçekliğe dair 'Kürdistan sömürgeci' tespiti yapılırken, diğer yandan 'özgürleşen kadın özgürleşen toplumdur' hakikatine ulaşılmıştır. Kadının özgürlük düzeyinin

toplumun özgürlük düzeyi olduğu tespiti mücadelenin başlangıcında temel bir perspektif ve şiar olmuştur. Önderliğin perspektifine göre özgürleşen kadın özgürlüğün Kürdistan'dır, toplumun özgürlüğü kadının özgürlüğünden geçmektedir. Bu, 70'li yılların başlarında gelişen devrimci sosyalist hareket ve dünya deneyimlerinden farklı bir yaklaşımdır. Ulusal sorunun çözülmesi ve kurtuluşunun kadının da kurtuluşunu sağlayacağı hâkim bir yaklaşımdır ancak ulus devlet kurulduktan sonra kadın sorunlarının çözüleceği vaadedilmekteydi. Reel sosyalizm örneğinde olduğu gibi birçok örnekte kadınlar, devrimlerden sonra geleneksel rollerine geri döndüler.

Önder Apo Kesire ile ilişkisini, "Tarihimizin en kritik ilişkisi" olarak değerlendirir. Devletin iki güçlü dayatımından biridir ve Önder Apo'yu denetime alarak mücadele başlamadan bitirilmek istenir. Bu ilişkideki mücadele gerçekliğini 'kale içi savaşımı' olarak değerlendirir. Bu ilişkide açığa çıkan çözümleme düzeyi Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Hareketini geliştirmesi açısından belirleyici olmuştur.

İdeolojik grup oluşumu ile Önder Apo'nun kadınlara ilişkiye cesaret etmesi aynı döneme tekabül etmektedir. Bu önemli bir noktadır. Kadınlara toplumsal özgürlük mücadelesine dayanan bir ilişki tercih edilmekte, felsefik bir yaklaşım geliştirilmektedir. Az sayıda devrimciden oluşan ideolojik grup aşamasına ilk katılan (1974) kadın Kesire'dir.

Dersimli Kürt ve CHP kökenli geleneksel devlet işbirlikçisi bir ailedendir. Kadın olması, Kürtçülüğü ve sosyalistliği Önder Apo'nun taviz vermeyeceği üç ilkedir. Sistemden koparılacak özgürleştirilebilecek bir kadın olarak gruba katılması sağlanır. Önder Apo Kesire ile ilişkisini, "Tarihimizin en kritik ilişkisi" olarak değerlendirir. Devletin iki güçlü dayatımından biridir ve Önder Apo'yu denetime alarak mücadele başlamadan bitirilmek istenir. Bu ilişkideki mücadele gerçekliğini 'kale içi savaşımı' olarak değerlendirir. Bu ilişkide açığa çıkan çözümleme düzeyi Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Hareketini geliştirmesi açısından belirleyici olmuştur. Önder Apo bunu, "Benim gerçek öğretmenim oldu... Fatma ile olan ilişki sizin yaratılış hikayenizdir" biçiminde ifade etmiştir ve Fatma'ya karşı yürüttüğü savaşın sisteme karşı yürütülmüş bir savaş olduğunun anlaşılmasını istemiştir.

Kesire işbirlikçi, devletçi, ihanet çizgisini temsil ederken Sara arkadaş Kadın Özgürlük Çizgisini temsil eder

Bu dönemde yine Dersimli, katliama uğramış bir ailenin kızı ve sosyalizm idealine inanmış olan Sara (Sakine Cansız-1977) arkadaş katılır. Dönemin esas katılım düzeyi Sara arkadaş şahsında sembolleşmiştir. Dönemin devrimci sosyalist mücadelesinden etkilendirilmiştir. 'Kürdistan sömürgeci' tespitini duyduğunda, 'Kürdistan benim' diye düşünür. Daha ilk adımda Önderlik felsefesini anlama, Kürtlüğü arama ve sahiplenme duygusu bu düzeyde çok güçlüdür. Kürt Özgürlük Mücadelesine bir kadın olarak katılma, o dönemin siyasal, toplumsal gerçekliğinde hiç de kolay değildir. Bunu Sara arkadaş, "Siyasete atılmak erkek için bile çok tehlikeliyken, kadının devrimci olması düşünülemezdi" biçiminde değerlendirmektedir. Kadınların devrimi tercih etmeleri karşısında büyük bir heyecan ve gurur duyar.

Grup aşamasında Kesire işbirlikçi, devletçi, ihanet çizgisini temsil ederken Sara arkadaş Kadın Özgürlük Çizgisini temsil eder. Günümüze kadar gelen mücadele tarihimizin özgür kadın çizgisinin sürekliliğini sağlar.

Grubun Kürdistan'a açılmasıyla birlikte 1977 sonunda kadın katılımları

yoğunlaşır; Dersim, Çewlik (Bingöl), Gimgin (Varto), Güneybatıdan katılımlar olur. Sara arkadaşın sonra Türkan Derin, Hanım Yaverkaya, Besê Anuş, Rahime Kahraman, Saime Aşkın, Sultan Yavuz ve Çiçek Selcan ilk katılan arkadaşlardandır.

Bu dönemin katılımları öğrenci-aydın gençlik ağırlıklıdır. Dünya devrimci sol hareketlerinden ve Türkiye'de gelişen gençlik hareketlerinden etkilenen, okuyan, Kürdistan'da yürütülen soykırım

rulur ve kadın örgütlenmesi resmi olarak da başlatılmış olur. Örgütlenen illerde kadın birimleri ve grupları oluşturulur.

Devrimci Halk Savaşı'nın partisi PKK, bir kadın partisi olarak kurulmuştur

Devrimci Halk Savaşı'nın partisi PKK, bir kadın partisi olarak kurulmuştur. Yapağın bile kıpırdamadığı Kür-

irade olarak görülmesini sağlamıştır. Bunun etkisi hızla tüm Kürdistan'a yayılmıştır.

Sisteme ve işbirlikçi çetelere karşı mücadele yürüten kadın, aynı zamanda içte de erkek egemenliğine karşı mücadele yürütmek zorundadır. Bu konuda açığa çıkan erkek egemen yaklaşımlar Önder Apo tarafından değerlendirilmiş, talimatlara konu olmuştur. Önder Apo'nun 15 Ağustos 1979 tarihli talimatındaki değerlendirmeler, cins mü-

leye kazandırırken, devrimci olmaya çalışan bazı erkek arkadaşlar eski anlayışlarımızı bir türlü terk etmemektedir. Evinden dışarı çıkınca devrimci fakat evine girince bir feodal gibi davranan arkadaşlar vardır. Bir devrimci tüm yaşıntısı ile devrimcidir, arkadaşların bu durumu hoş karşılanamaz. Bir başka yanlış eğilim de, arkadaşlar arasında cinsiyet ayırımına göre görev bölümü yapma eğilimidir. Komünistler arasında görev almada cinsiyet ayırımı kesinlikle yoktur ve her komünist gücü ve yeteneği ölçüsünde başarabileceği görevi üstlenir. Kadın-erkek her arkadaş, mücadelesinin her alanında ve her düzeyinde görev almak için hazırlanmalıdır."

Kürdistan'da toplumun en temel sorununu olan kadın sorununun üzerine gitmeye cesaret etmek, kadınları örgütlemek Önderlik gerçekliğinde benzersiz bir çıkıştır. Önder Apo'nun bu çıkışı binlerce yıllık kadın kırım politikalarını ve oyununu bozmuş, kadının kendi tarihiyle buluşmasının, özgürlük bilincini geliştirerek binlerce yıllık kölelik zincirlerini kırmasının yolunu açmıştır. Bu mücadelenin bedelleri de ağır olmuştur. 12 Eylül darbesiyle zindanlarda PKK direniş çizgisi Kürdistan soykırım politikalarını yerle bir etmiş, Sara arkadaş şahsında gerçekleşen düşman işkencesi, teslim alma politikaları ve ihanet karşısındaki kadın duruşu, direniş çizgisini geliştirmiştir.

1983 yılında 50 kadın arkadaş ülkeye giden gruplar içerisinde yer alır

Hareketin Güneybatı ve Dersim hatında başlatıldığı gerillacılık hamlesinde, ilk silahlı gruplar içinde kadın arkadaşlar yerlerini alırlar ve 1981 yılında ilk gerilla kadın şahadetleri yaşanır. Besê Anuş

tirmeye çalıştı. Türkiye ve Kürdistan'daki kadroları bu sahada eğiterek hazırlamak en büyük çalışmalarından biri oldu. Bu süreçte Önder Apo, Bekaa'da askeri ve siyasi eğitim gören kadın arkadaşlarla bizzat ilgileniyor, gerilla tarzı mücadelede yerlerini almaları için hazırlıyordu. Kadın arkadaşların görüşlerini alıyor, tartışmalarla yoğunlaştırıyordu. Erkek arkadaşların kadınların eyaletlere gönderilmemeleri dayatmalarına karşı Önder Apo, kadın arkadaşların gerilla gruplarına katılmaları, öncü olarak yer almaları gerektiğini savunur ve 1983 yılında 50 kadın arkadaşla ülkeye giden gruplar içerisinde yer verir. Hilvan direnişinde kadınlar yer almış, askeri açıdan bir deneyime yol açmıştır. Ancak dağlarda gerilla tarzında yaşamak, kadınlar açısından kolay gelişmez. Sara arkadaşın deyimiyle, 'Dağlara kök salmak' kolay değildir ve kadın ordulaşmasına kadar kadınlar büyük bir sınavdan geçerler. 'Kadınlar savaşamaz' yaklaşımı hakimdir ve zorlayıcıdır. Savaşta engel olarak gören anlayışa karşı büyük bir mücadele yürütülmüş, kadının savaşabileceği ispatlanmış, Başûrê Kurdistanî pêşmergelerin görmemesi için varlıklarını saklamak zorunda kalmışlardır. Şehit İbrahim Yoldaşın, 1983 yılında Lolan'da yazdığı anılarında, kadınların yaşadığı zorluklar kadar büyük bir ısrarla nasıl başardıkları da anlatılıyor. "...Bütün bu nedenlerle Güney'de ilk gruplarımız, bulundukları noktaya dışarıdan bir yabancı geldiğinde ya da noktanın çevresinden köylüler, pêşmergeler görünüp geçtiğinde kadın arkadaşlar hemen saklanırlar ancak onlar geçip gittikten sonra normal yaşama dönebilirlerdi.

Kadın arkadaşlar dağda ilk süreçte çoğu zaman bir grup erkek arkadaş içinde tek kadın olarak bize, dışarıdaki geleneksel topluma, doğaya ve düş-

Azime (Mihriban Saran)

Hanım Yaverkaya ve Büyük Azime yoldaşlar, savaşta ilk kadın komutanlaşmasının gelişiminde büyük emek sahibi kahramanlarımız olmuşlardır. 15 Ağustos Atılımı ile atılan ilk kurşun, kadınların yaşadığı köleliğe karşı sıkılmış, Devrimci Halk Savaşında bir özne olarak sistemin temellerini sarsmıştır. Kürdistan toplumunda ve kadınlarında bu eylem ve kadının gerillacılığı büyük bir uyanışa, cesarete yol açmıştır.

politikalarına karşı tepki duyan kadınlardır. Katılım aşamasında bir bilinç düzeyi ve iradesel tercih söz konusudur. Esas niteliği ise gerek devletin soykırım politikaları ve saldırılarının egemenliği, gerekse de hakim olan toplumsal cinsiyetçiliğe karşı çıkış temelindedir. Bunu Sakine arkadaşın yaşam mücadelesinde görmek mümkündür. Kadınların evden çıkması, politik bir mücadele içerisinde yer alması toplum açısından kabul edilemezdir. Yurtseverlik, aktif katılmayan kadın toplumunda da büyük bir sahiplenme ile karşılanır. 1975 yılında harekete sempati duyan, öğrenci ve Dersim-Pêrtaglı (Pertek) olan Nuray Erenler faşistler tarafından katledilmiştir ve yurtsever ve sempatzan olarak ilk kadın şehidimizdir.

Kadının bu dönem mücadelesine katılım düzeyi genel olarak Türkiye ve Kürdistan toplumunda özeldir de kadın toplumunda büyük bir etki yaratır. Toplumdaki kadına karşı feodal zihniyette büyük kırılmalar yol açar. Grup içerisinde eşitliğe dayalı yoldaşlık ilişkileri, Önder Apo'nun kadınlara güveni, erkek yoldaşların örgütlenme sürecinde kadına yaklaşımı toplumsal dönüşüme neden olur.

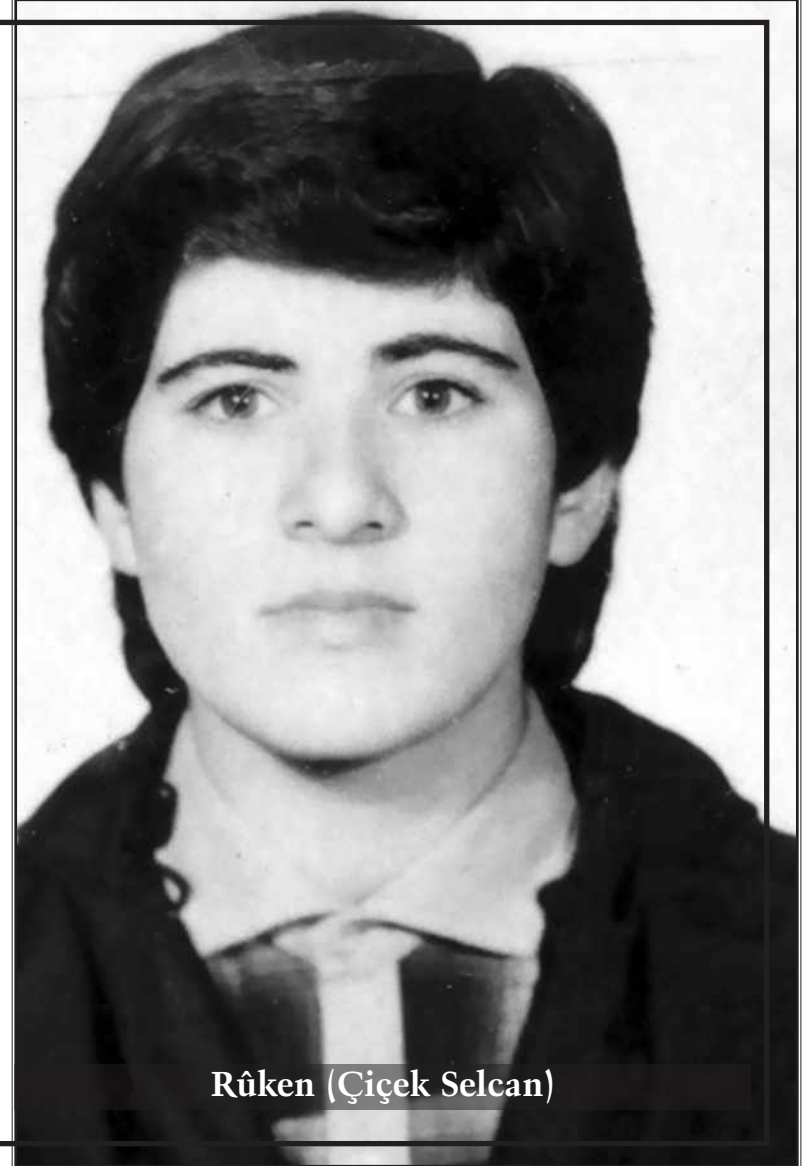
Genel çalışmaların yanında kadınlar özgün kadın eğitim gruplarıyla ideolojik örgütlenme sürecini kadınlar içerisinde yaygınlaştırırlar. PKK kuruluş kongresine Kesire ve Sara arkadaşlar katılırlar. Kongre öncesi Kürdistan'da kadın gerçekliği ve dünya devrimlerine kadın katılımını içeren bir taslak hazırlanmışsa da, Kesire bu taslağın sunulmasını engeller. Ancak ilk parti programında kadın örgütlenmesi kararı alınırken, yayınlanan bildiride kadın özgürlüğüne özel bir bölüm açılır.

Karar temelinde Sara arkadaşın da içinde olduğu üç kişilik bir birim oluştu-

distan'da, Kürdistan adına söylenen tek sözün karşılığı katliamdır. Bu gerçeklik gözlemlenmesinin mücadeleye yaklaşım, başlamadan yitirilmesine yol açabilirdi. Önderliğin tarihsel bilinç ve öngörüsü bunu engellemiştir. Devrimci Halk Savaşı'nı gerçekleştirmenin en doğru yol ve yöntemini belirlemek toplumun, kadınların hızla PKK'yi benimsemesine ve katılmasına yol açmıştır. Partileşme öncesi ideolojik grup ve mücadelenin geliştirilmesi, Devrimci Halk Savaşı'nın öncü kadrosunun örgütlenmesi devlet kısıncısı altındaki grubun Ankara'dan yara almadan çıkışına yol açmıştır. Partileşmenin birinci döneminin karakteri, Ankara sürecinde gerçekleştirilen tarihi yaratan ancak üzerine beton dökülmüş bir halkın kimliğinin tanımlanması ve adlandırılması süreciydi. Bu toplumsal gerçeklik içerisinde sadece ekonomik ve siyasi yöntemlerle ne varlık ne kimlik ne de özgürlüğün kazanılması mümkün olamazdı. Soykırım savaşının yöntemlerine karşı devrimci yol ve yöntemlerle mücadele edilmesi bir zorunluluk olarak gelişti.

Partileşmeye gidildiği dönemle eş zamanlı gelişen Hilvan Direnişi, Devrimci Halk Savaşı açısından ilk ciddi deneyim olmuştur ve kadının bu direnişe katılımı, zaferde etkili olmuştur. Silahlı mücadelenin tüm aşamalarında; propaganda, ajitasyon, örgütlenme, koordine etme ve silahlı direnişte, şehit cenaze törenlerinin serhildanlara dönüşmesinde yer alan kadın, Durre Ana şahsında, işbirlikçi çetelerden özgürleştirilen Hilvan'ın inşasında da rolünü oynamıştır. Hanım Yaverkaya ve Sultan Yavuz arkadaşlar bu direniş içerisinde yetişirler. Riha (Urfa) toplumsal gerçekliği içerisinde bu devrim niteliğinde bir gelişmedir ve toplumsal sorunların çözümünde gösterilen başarı, kadının

Önder Apo, Bekaa'da askeri ve siyasi eğitim gören kadın arkadaşlarla bizzat ilgileniyor, gerilla tarzı mücadelede yerlerini almaları için hazırlıyordu. Kadın arkadaşların görüşlerini alıyor, tartışmalarla yoğunlaştırıyordu. Erkek arkadaşların kadınların eyaletlere gönderilmemeleri dayatmalarına karşı Önder Apo, kadın arkadaşların gerilla gruplarına katılmaları, öncü olarak yer almaları gerektiğini savunur ve 1983 yılında 50 kadın arkadaşla ülkeye giden gruplar içerisinde yer verir.

Rûken (Çiçek Selcan)

cadelesinin Önderlik tarafından yürütülme düzeyini de göstermektedir. "Yüz yıllardır yabancı egemenlik altındaki ülkemizde kadınlarımız da koyu bir feodal baskı altında tutulmuş, toplumsal olaylardan soyutlanmış ve tam olarak erkeklerin birer hizmetçisi durumuna getirilmiştir. Bugün kadınlarımızı bu durumdan kurtarıp devrimci mücade-

le arkadaş, faşist cunta rejimine karşı savaşarak şehadete ulaşır. Kadın arkadaşların şahadetleri Kürdistan toplumunda büyük bir etkiye yol açar, kadının TC faşizmine karşı direnerek şehadeti esas örgütleyici bir rol oynar.

Darbe öncesi öngörüsüyle Ortadoğu sahasına hicret eden Önder Apo, Devrimci Halk Savaşı'nı bu sahada geliş-

mana karşı sabırlı ve inatçı bir mücadeleyle kazandılar bunu."

Hanım Yaverkaya ve Büyük Azime yoldaşlar, savaşta ilk kadın komutanlaşmasının gelişiminde büyük emek sahibi kahramanlarımız olmuşlardır. 15 Ağustos Atılımı ile atılan ilk kurşun, kadınların yaşadığı köleliğe karşı sıkılmış, Devrimci Halk Savaşı'nda bir özne

olarak sistemin temellerini sarsmıştır. Kürdistan toplumunda ve kadınlarında bu eylem ve kadının gerillacılığı büyük bir uyanışa, cesarete yol açmıştır.

Kadının mücadeleye katılımı daha da artmıştır. Önderlik, kadın katılımlarının artması ve özgürlük problemlerinin kendisini dayatması sonucu kadın çözümlerini geliştirir. İlk kadın çözümlerini 1987 yılında yapar, 8 Mart'ta kadın sorunu konusunda yaptığı

serhildanlar, TC faşist rejiminin Kürdistan'da katliamlarla geliştirdiği korku ve sinme duvarını yerle bir etmiştir.

Önder Apo, kadın komuta tarzını geliştirerek açığa çıkan çeteci anlayışlara müdahale etmek istemiş ve eyalet komutanlığı düzeyinde düzenlemeler yapmıştır. Mizgîn arkadaşı ilk kadın eyalet komutanı olarak Mêrdîn'e göndermiştir. Daha sonra düzenlemesi Garzan eyaletine olan Mizgîn arkadaşın

men büyük direnişler yaşanmıştır. Büyük Azime arkadaş cephe komutanı olarak Heftanîn cephesine komuta ederek kadın komutanlaşmasında, ordulaşmasında büyük rol oynamıştır. 91-92-93 yılları kadın ordulaşmasının koşullarının oluşturulduğu yıllar olur ve kadının kendisini ispatlama sorunu büyük oranda kalkar.

Rahşan Demirel arkadaş Newroz'un yasaklanması ve Kürt halkına yönelik katliamlara karşı İzmir Kadifekale'de, "Newroz kutlanacak, lastikle olmazsa bile canımızla kutlanacak!" diyerek bedenini ateşe verir. Rahşan arkadaşın eylemi, özellikle metropollere sürülmüş Kürt toplumuna ve kadınlarına Kürdistan özgürlük mücadelesine katılım çağrısı olur. Önder Apo bu eylemde açığa çıkan kadın duruşunu, "Mesaj, bu anlamda meşale değerinde kendini kanıtlamıştır. Bir komuta gücü olmayı kanıtlamıştır diyorum. Çünkü; yüzlerce kişiyi yürüttü mü, o bir komutanlık rolü oluyor. Özellikle kadına ilişkin olarak çok sayıda katılıma yol açması, neredeyse erkek sayısından daha fazla bir kadın katılımına yol açması, onun kadın özgürlüğüne de büyük bir katkı, bunun

kadınları adına değil, dünyada bir ilk olması itibarıyla tüm kadınlar adına devrimsel bir adımdır. Kadınlar tüm gerilla eyaletlerinde özgün manga, bölük ve taburlar kurarak öz güçlerine dayalı kadın öz savunma örgütüllüklerini oluşturdular. Bu aynı zamanda erkekten kopuşun da ilk ciddi adımı oluyordu.

Kadının kendi varlığını, kimliğini savunması, koruması ve örgütlenmesi sorunu, kadın ordulaşmasını zorunlu kılmıştır. Kadın ordulaşması yeniden tanımlanan, kadının varlık ve kimliğinin özgürleştirilmesini sağlayan temel dönüştürücü güç oluyordu. Kadının özgürlük ordusu olarak tanımlamak esas anlamına kavuşturacaktır. Kaynağını eşitsizlikten alan ve köleliği derinleştiren erkek egemenlikli orduya karşı kadın ordusu, alternatif bir sistem yaratma savaşımını ifade etmektedir. Ordulaşmayı erkek işi olarak gören zihniyete karşı kadın ordulaşması, 5 bin yıllık tahakkümü ve tekelleşmeyi yerle bir etmiştir. Önder Apo, "Kadın mücadelesi olmadan devrim gerçekleştirilemez" diyerek, devrimin merkezine kadın özgürlüğünü ve alternatif sistemini almıştır. Kadının varlık tanımı yapılmış, büyük oranda kabul edilmiş, kadın ordulaşmasıyla inkâr edilemeyen kadın varlığının özgürleştirilmesi ve örgütlenmesi savaşını gerçekleştirilmiştir.

Kadın ordulaşması erkek egemenlikli zihniyet ve duruşlar tarafından gereksiz görülmüş, Devrimci Halk Savaşı'nda özgün ordusuyla savaşabileceğine inançsızlıklar, tepkiler gelişmiştir. Önder Apo'nun erkek egemenlikli kurumlaşmalarından kopuşu sağlama amacını anlamayan kimi kadınlar şahsında da gereksiz görülmüş, bu durum Önder Apo tarafından çözümlenmiştir. Özgün örgütlenme kadınların kendi yaşamlarını ve mücadele alanlarını kendi iradeleriyle

Kadın örgütlenmesi açısından stratejik bir gelişme:YAJK

Tüm bu gelişmeler, Önderliğin, kadınların kolektif ocağı olarak tanımladığı YAJK'nın kuruluşuna giden süreci ifade eder. YAJK, kadının tüm alanlarda yürüttüğü çalışmaların ana merkezi ve çatısıdır. Kadın örgütlenmesi açısından stratejik bir gelişmedir. YAJK artık kadın kimliğinin adıdır. YAJK ilkeleri şöyledir: "Birincisi; YAJK demek, yurtseverlik ilkesine sonuna kadar bağlı olmak demektir. Herkes vatandan vazgeçer, YAJK vazgeçmez. İkincisi; YAJK savaş gerçekliğinin vazgeçilmez bir öğesidir. Üçüncüsü; YAJK parti gücüdür. YAJK, bütün gerilliklere, bütün düşkünlüklere, en başta da erkeğin en tehlikeli bütün özelliklerine karşı bir intikam aracıdır. Erkeği hizaya getirme silahıdır. Kadının gerillikinden intikam alma silahıdır. YAJK, bütün çirkinliklere karşı güzellik aracıdır. YAJK, doğru sevgi aracıdır."

6 Mayıs 1996 tarihinde Önder Apo'ya yönelik imha girişimi Önder Apo'nun öngörüsü ve tarzıyla boşa çıkarılmıştır. Dıştan TC'nin, içten çeteciliğin, Devrimci Halk Savaşı Önderliğini hedeflediği, mücadelenin tasfiye edilmek istendiği bir süreçtir. Kadınların mücadele deneyimleri, özgün örgütüllüğünün yarattığı birikim Zilan arkadaş şahsında zirveye ulaşmıştır. Önderliğe ve Harekete yönelik bu saldırılara karşı gerçekleştirdiği fedai eylem, soykırımcı TC devletini köklerinden sarsmış, içte yaşanan taktik tıkanmayı aşmıştır. Kadına reva görülen tüm geleneksel rol ve kölelikleri parçalamış, Dersim katliamının hesabını sormuştur. Önder Apo Zilan arkadaşı, "Bir kişi değil, bir çizgidir, bir yaşam tarzıdır, bir savaş tarzıdır, bir zafer tarzıdır" biçiminde

Bêrîvan (Binevş Agal)

değerlendirmeler, kadın kadrolaşması açısından bir dönüm noktasını oluşturur. Kadın sorununa devrimci yaklaşımın geliştirilmesini bir zorunluluk olarak gören Önder Apo, "Kadının eşitliği ve özgürlüğü sorunun bir programa ulaştırılıp, kendi özgünlüğü içinde bir örgütllük ve mücadeleye kavuşturulması tam yapılmamıştır" değerlendirmesini yapar. "Kadın örgütlenmeden Kürdistan özgürleşemez" tespitini yapar. Bu temelde Kasım 1987'de Yekitiya Jinên Welat-parêzên Kurdistan-YJWK kurulur ve her yerde özgün örgütlenme kararı alınır. Kadınlar dağlarda gerilla tarzı mücadeleyi geliştirirken aynı zamanda kültür, basın ve toplumsal örgütlenme çalışmalarında da öncülük yaparlar.

Varlık ve özgürlük sorunu kadının özgürlük ordusunu zorunlu kılmıştır

Kürdistan'da yurtseverlik bilinci, TC faşist rejimine karşı büyük bir öfkeyi açığa çıkarmıştır. Önder Apo, kadınlara toplumsal alan çalışmalarında birinci düzeyde sorumluluk vererek göndermiştir. Bu şekilde varlığı yeniden tanımlanmış olan Kürt halkının faşist soykırımcı TC rejimine karşı savaşan bir halk gerçekliğinin örgütlenmesinde önemli rol oynamışlardır. 1989 yılında Cizîr'de Bêrîvan arkadaşın öncülüğü ve şehadeti, Botan halkının Newroz'da görkemli serhildanıyla karşılanmış, bu durum Kadın Özgürlük Mücadelesi ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi açısından bir dönüm noktası olmuştur.

1990 yılının Newroz'unda Zekiye Alkan'ın, "Newroz ateşi en iyi insan bedeni ile yanar" diyerek Amed surlarında kendisini yakması, Cizîr ve Nîsêbîn'de kadınların en önde yer aldığı

Tetwan'da faşist TC'ye karşı direnerek şehit düşmesi kadın gerillacılığını bir efsaneye dönüştürmüştür. Mizgîn arkadaş aynı zamanda Koma Berxwedan'ın bir üyesi olarak Kürt müziğine de büyük katkıları olmuştur.

91-92-93 yılları kadın ordulaşmasının koşullarının oluşturulduğu yıllar olur

1991 yılından itibaren kadınlar gerillaya akın akın katılır; bu süreçte birlikte Başûr ve Rojhilatê Kurdistan'dan da katılımlar gerçekleşir. Gerillada kadın katılımının yoğunlaşması, kadın sorunlarının da yoğun yaşanmasını beraberinde getirir. Önder Apo kadın arkadaşlarla tartışmalar yürütür ve kadın birliklerinin oluşturulması kararlaştırılır. Heftanîn, Xakûrkê, Avaşin ve Zagros alanlarında takım ve bölükler oluşturulur.

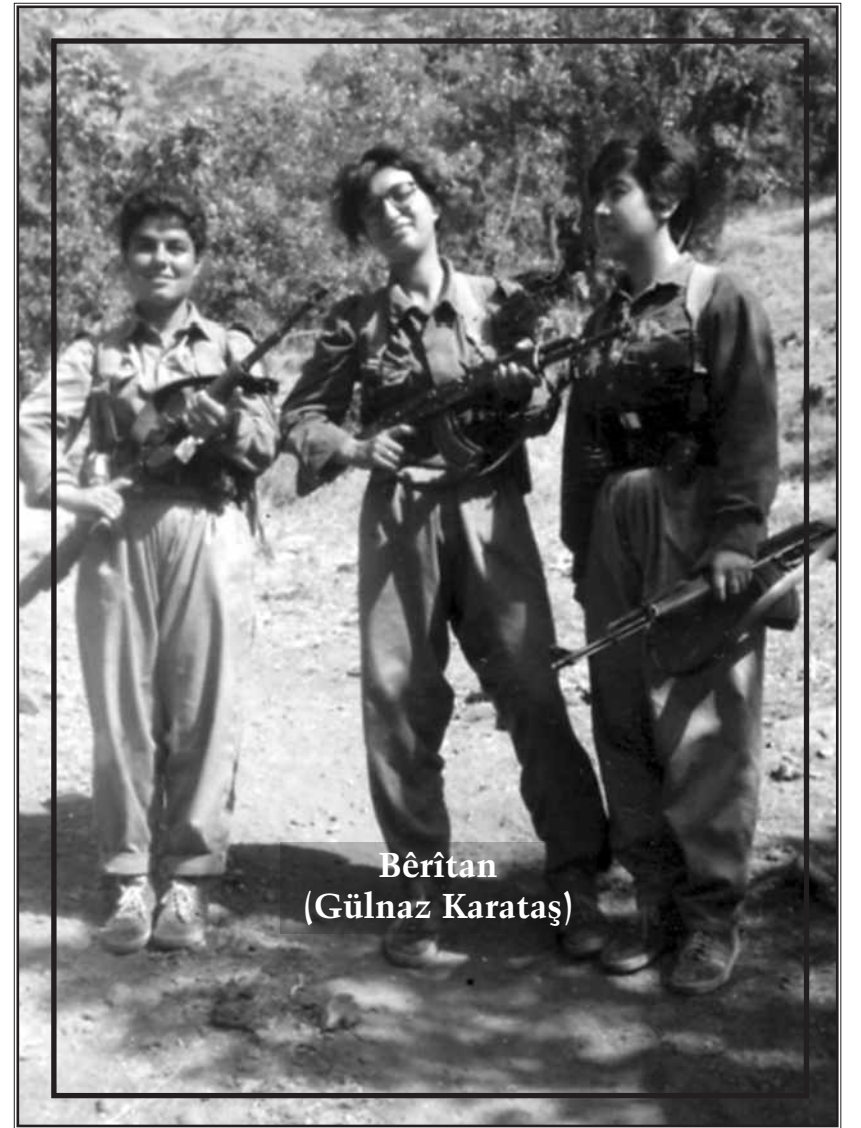
Bêrîtan (Gülnaz Karataş) Yoldaşın, 92 Güney Savaşı'nda Ferhat'ın teslimiyetçi çizgisine karşı son mermisine kadar savaşmış, silahını kırıp kendisini uçurumdan atarak teslim olmaması, kadın ordulaşmasında, komutanlaşmasında ve direniş çizgisinin netleşmesinde bir milat oluşturur. Önder Apo bu direnişçiliği 'Bêrîtan çizgisi' olarak değerlendirir ve bu direnişe kadının ordulaşması kararıyla cevap olur. Bu yaklaşım aynı zamanda ihanetçi Şemdin şahsında kadının ordu dışı bırakılmasına ve eve gönderilmesine ve çeteciliğe karşı bir cevaptır aynı zamanda. Kadınlar işbirlikçi-ihanetçi güçlere karşı savaşta engel, ağırlık olmadıklarını, tam tersi komuta ve savaş gücü olduklarını kanıtlamıştır. Kadınların olduğu tepeler düşmemiş, mevziler terk edilmemiş, şehit ve yaralıları olmasına rağmen

Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Mücadelesi, çağın en devrimci kadın partisine yol açtı. Önder Apo'ya büyük bir öfkeyle saldırımlarının esas nedenlerinden biri, kadını sistemden kopararak özgürlüğe kazandırmasıdır. Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplo'nun en temel nedeni, gerçekleştirdiği Kadın Özgürlük Hareketi ve mücadelesi olmuştur.

komuta ve ordu gücü olduğunu gösteriyor" biçiminde değerlendirmiştir. Bêrîvan (Zinnet Karaaslan) arkadaşın 2 Mart 1992 tarihinde, Wan'da teslim olmamak için kendini vurarak şehit düşmesi, halk serhildanına yol açar.

Erkekten kopuşun ilk ciddi adımı: Kadın ordulaşması

Kürt kadın dirilişi ve öncülüğü tüm alanlarda bir ateş topuna dönüşmüş, PKK'nın kadın kadroları teslim olmayan Kürtlük bilincini canları pahasına geliştirmişlerdir. Kadın kimliğiyle varlığını güçlendiren kadın mücadelesi, yeni bir aşamaya ordulaşma ile geçer. 1993 yılı kadın ordulaşması kararı, kaba anlamda askeri bir örgütlenme olarak düşünülmemektedir. Önder Apo ordulaşma ile kadının düşünce gücü ve yeteneklerini daha fazla açığa çıkaracağına inanır ve askeri olduğu kadar siyasi ordulaşma olarak değerlendirirken, 'en temel eşitlik aracı' olarak tanımlar. "Kadının kendini tanıması, özgür irade ve bilince sahip olması, özgür bir güç haline gelmesi için kadın ordulaşması vazgeçilmezdir." Bu adım sadece Kürt

Bêrîtan (Gülnaz Karataş)

örgütlenme, yönetme gücünü açığa çıkarmış, büyük bir heyecan ve morale yol açmıştır. Bu süreçte Ronahî ve Bêrîvan arkadaşların eylemleri, Kürt sorununun Avrupa'dan kaynaklı politikalarına bir cevap niteliğindedir. Önderlik arkadaşların eylemlerini duyduğunda, "Özgürlük kolay olsaydı, Ronahî ve Bêrîvan kendini yaktırmazdı... Devrimci militanlığın özüdürler" biçiminde değerlendirmiştir.

değerlendirmiştir. Tahtından indirilerek en değme köleliği yaşayan kadın, Önderliğin felsefesiyle Zilan şahsında tanrılaşmıştır.

Önder Apo'da her şehadete büyük bir atılımla cevap vermek, bir tarzdır. Bêrîtan çizgisine verdiği cevap kadının ordulaşması olurken, Zilan çizgisine verdiği cevap ise erkeği öldürmek, kopuş teorisi ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilanı olmuştur. Önder Apo, kadının

kendi ideolojisinin ve bu ideolojinin de bir partisinin olması gerektiğine dair tartışmalarını yoğunlaştırır.

**Önder Apo,
Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin
salt cins ideolojisi olarak
değil, toplumsal bir ideoloji
olarak tanımladı**

Önder Apo, 8 Mart 1998'de, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni ilan eder. Kadın

en temel nedeni, gerçekleştirdiği Kadın Özgürlük Hareketi ve mücadelesi olmuştur. Kadın partileşmesi tartışmaları ve hazırlıkları yapılırken komplo gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla Önderliğe karşı komplo, kadın özgürlük felsefesi ve hareketini tasfiyeyi amaçlamıştır. Kadın partisi, Kürdistan devrimci kadın Partisidir. Önder Apo'ya karşı gerçekleştirilen Uluslararası Komplo'ya en üst düzeyde kadın cevap olmuştur. Zindanlarda, Kürdistan'ın her yerinde Önderlik etrafında ateşten çember oluşturuldu ve

perspektiflerini sürekli yeniledi ve geliştirdi. Özgür eşyaşam, eşit temsiliyet-eşbaşkanlık sistemi kadının demokratik siyasete katılımı ve öz savunma perspektifleriyle örgütlenmesini sağladı. Stratejik değişiklikte gerçekleşen devrimsel gelişme, kadın sisteminin gerçekleştirilmesinde de devrimsel gelişmelere yol açtı. Kadın partisi ve sisteminin kadın bilimine ihtiyacı olduğunu ilk söyleyen Önder Apo oldu ve kadın biliminin ismini Jineoloji koydu.

**Devrimci Halk Savaşı'nın
sistem inşasındaki başarısı
Önder Apo'nun fiziki
özgürlüğünü sağlayacaktır**

Kürt sorununun demokratik siyasal yöntemlerle çözümü sürecine kadınlar daha fazla örgütlenerek, kurumsalarak cevap oldular. Bunun yarattığı etki, kadın devrimiydi. Uluslararası komplocu güçler ve TC faşist devleti, bu süreci soykırımı tamamlama süreci olarak değerlendirdi. İçten tasfiyeyi gerçekleştirmek istedi ancak Önder Apo'nun ger-

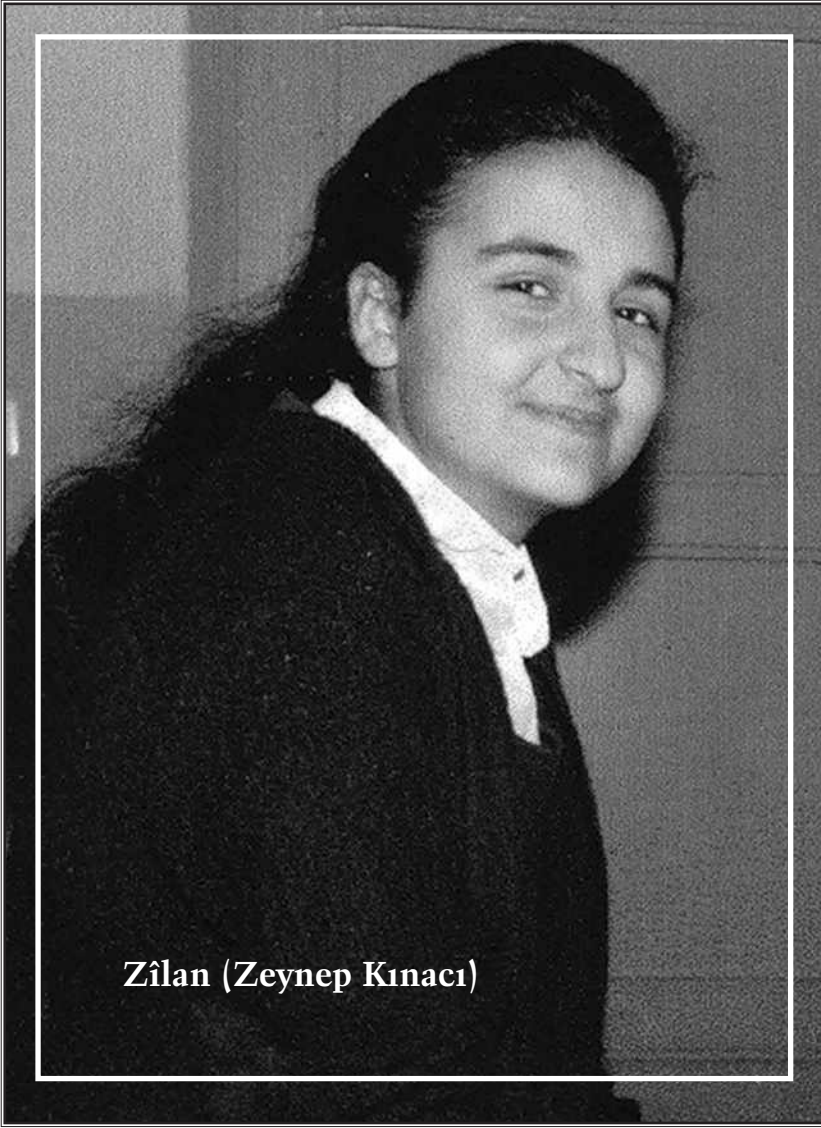
Kendi içinde yüzlerce devrimi gerçekleştiren Kadın Özgürlük Hareketinin birikimlerinin zirvesi Rojava Kadın Devrimi'nde somutlaşmıştır. Kadının öz savunma, özyönetim ve özgür eşyaşam felsefesine dayalı sistem inşası, Devrimci Halk Savaşı'nın Rojava'da devrime dönüşmesine yol açmıştır. Bunun için 'Rojava Devrimi bir kadın devrimidir' tespiti yapılmış ve dünya kadın özgürlük hareketleri tarafından da kabul görülerek sahiplenilmiştir.

Kadın devrimi tüm boyutlarıyla gerçekleştirilmiştir. Somutlaşan kadın devrimi yani kadın sisteminin inşasına yönelik erkek egemen-devletli güçler sürekli saldırı halindedir. Devrimin varlığı ve sürekliliği, devrimci kadın savaşının da sürekli kılınmasını gerektirmektedir. Fiziki varlık kadar siyasi, ekonomik, ekolojik, diplomatik, ideolojik olduğu kadar bilimsel, toplumsal varlığını korumaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duymaktadır. Bunun için baştan beri Devrimci Halk Savaşı perspektifiyle örgütlenen Kadın Hareketi, sistem inşasını en büyük savunma olarak görmektedir.

Önder Apo'nun kapitalist modernitenin kadına yönelik tüm saldırılarına karşı mücadelesi, radikal dönüşümü sağlayan, tarih, kültür ve bilinç yaratan bir direniştir. Bu mücadele Demokratik Modernite, Demokratik Ulusun gerçekleştirilmesi, özgür eşyaşamın sistemleşmesini sağlayacaktır. Devrimci Halk Savaşı'nın geliştirilmesinde dünyaya model olacak bir düzey kazanılmışsa da, sistem inşasında ve sistemin toplumsallaşmasında yetersizlikler yaşanmaktadır. Hareketimiz başından itibaren Devrimci Halk Stratejisi'ne dayalı bir mücadele yürüttüyse de paradigma

yeniden diriltilecek ulusal kimliğimiz ve kadın kimliğimiz yok olmakla karşı karşıya kalacaktır. Devrimleri gerçekleştirmek zordur ancak devrimleri toplumsallaştırarak kalıcılaştırmak ve inşa etmek çok daha zordur ve büyük bir mücadeleyi gerektirir.

Devrimci Halk Savaşı ile sistem inşasını birbirinden koparan, kaba askeri örgütlenmeye indirgeyen, toplumsal örgütlenmeyi geliştirmeyen anlayış ve zihniyetler stratejinin gelişmesini zayıflatmaktadır. Devrimci Halk Savaşı'nın kadın devrimi, dolayısıyla kadına dayalı demokratik toplum inşası olduğu bilince çıkarılarak çalışmalar örgütlenmelidir. Siyasi, ekonomi, ekoloji, kültür-sanat ve basın, eğitim, diplomasi, sosyal alan, öz savunma boyutları kadınların meclis ve komünler sistemi içerisinde örgütlenmelidir, kadın toplumunun özgüç ve iradesiyle öz yönetimlerini geliştirmesi sağlanmalıdır. Bugün kadının geliştirdiği mücadele ve kazanımları, her zamankinden daha fazla saldırı ile karşı karşıyadır. Bakur, Rojava, Şengal, Mexmûr, Başûr ve Rojhilat'da gerçekleştirilmek istenen fetih ve işgal operasyonları, kadına dayalı sistem inşasını hedeflemektedir. Bu alanlarda genel ve özgün kazanımların en büyük savunucusu kadınlar olmaktadır. Eylemsel öncülük kadar sistemin inşasında da genel ve özgün alanların devrimci halk savaşı gerçekliğine göre örgütlenmelidir. Devrimci Halk Savaşı'nın sorumluluğundadır. Devrimci Halk Savaşı'nın sistem inşasındaki başarısı, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacaktır. Fetih savaşlarına, toplumsal cinayetçi saldırılara, kadın katliamlarına, ekolojik-ekonomik talana, çocuk tecavüzleri ve soykırımına, gençlik üzerinde

Zilan (Zeynep Kınacı)

Kurtuluş İdeolojisi, erkek egemen sisteme alternatif, kadın eksenli yaşamın ideolojisidir ve bir iltir. Kadın kültürüne, doğal topluma dayalı bir sistemi öngören Kadın Kurtuluş İdeolojisi, Kürdistan kadınlarında olduğu kadar dünya çapında da yankı ve heyecan uyandırdı. Önder Apo, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni salt cins ideolojisi olarak değil, toplumsal bir ideoloji olarak tanımladı. Erkek damgalı ideoloji ve kurumları aşmak için kadın özgürlüğüne dayalı ideoloji kaçınılmazdı. Önderliğin ilanını duyan kadınlar ertesi gün yüzbinlerle 8 Mart'ın kutlandığı meydanlara aktı ve Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni selamladı. Kürdistan ve Türkiye'de ilk defa bu düzeyde katılım gerçekleşti ve TC faşist devleti, kadınların kültürel renkleri ve sloganlarıyla meydanlara akışı karşısında şok yaşadı. 8 Mart tam anlamıyla kadınların serhildanına dönüştü ve kadın direnişi farklı bir aşamaya geçmiş oldu. Sema arkadaş Newroz'da gerçekleştirdiği eylemle Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilanını selamladı. Aynı zamanda Önderlik etrafında kenetlenerek ihanet ve iç gerici karşı kadın duruşunu ve teslim olmayan çizginin temsilcisi oldu. Sema çizgisi Kadın Kurtuluş İdeolojisi ve partileşmesinin öncü çizgisidir. Fikri Baygeldi Yoldaş, Kadın Kurtuluş İdeolojisi temelinde kadını komutan olarak kabul eden ve kadın komutasında yürüyen erkeği temsil etmiş ve Sema arkadaşın eylemine hızla cevap olmuştur.

Önder Apo'nun Kadın Özgürlük Mücadelesi, çağın en devrimci kadın partisine yol açtı. Önder Apo'ya büyük bir öfkeyle saldırıların esas nedenlerinden biri, kadını sistemden kopararak özgürlüğe kazandırmasıdır. Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplo'nun

fedai eylemler dünyayı sarstı. Önderliği sahiplenmede kadınlar en ön saflarda yer aldı. Berwar, Rojbîn, Binevş, Zîn, Şaristan, Dîlan, Hatice Falay, Kurdê, Rotînda ve daha birçok kadro ve yurtsever kadın, 'Önderliksiz yaşam olmaz' şiarıyla Önderliği fedaice savunmak için şehadete yürüdüler. Kadın öncülüğünde gerçekleşen bu fedai duruş ve serhildanlar sisteme, 'Bu kadarını beklemiyorduk' itirazını yaptırdı. Önderliğe kadın bağlılığının bu düzeyde yaşanması, özel savaş merkezlerinin araştırma-inceleme konusu oldu.

Önder Apo 90'lı yılların başından beri stratejik değişim sürecini geliştirmeye çalışıyordu. Ancak Devrimci Halk Savaşı'na dayatılan imha savaşı ve içte yaşanan çetecilik, bu değişim sürecini sekteye uğrattı. Önderlik Uluslararası Komplo'yu stratejik değişimi gerçekleştirerek boşa çıkardı. Stratejik değişimin temelini kadın özgürlüğü oluşturuyordu. Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Paradigma kapitalist modernitenin erkekliğe dayalı paradigmasına karşı sadece Kürdistan'da değil akademi dünyasında, halk ve kadın hareketlerinde de umut yarattı. Yeni strateji temelinde kendisini sürekli yenileyen ve yapılandıran Kadın Hareketi, Demokratik Konfederal sisteme göre kendisini örgütledi ve KJB ile başlayan, günümüzde KJK olarak devam eden kadının çatı örgütü, Kürdistan ve kadınların bulunduğu her yerde örgütlendi; siyasi, ekonomik, ekolojik, diplomatik ve yaşamın tüm alanlarında kurumsallaştı. Kurumsallaşma, etkinlik ve eylemlilikte yaşadığı gelişme, tüm dünya kadın hareketlerini etkiler ve birçok konuda öncülük yapar hale getirdi. Önder Apo, İmralı koşullarında, kadın özgürlük

**Önder Apo'da her
şehadete büyük bir
atılımla cevap vermek,
bir tarzıdır. Bêritan
çizgisine verdiği cevap
kadının ordulaşması
olurken, Zilan çizgisine
verdiği cevap ise erkeği
öldürmek, kopuş teorisi
ve Kadın Kurtuluş
İdeolojisi'nin ilanı
olmuştur. Önder Apo,
kadının kendi
ideolojisinin ve
bu ideolojinin de
bir partisinin olması
gerektiğine dair
tartışmalarını
yoğunlaştırır.**

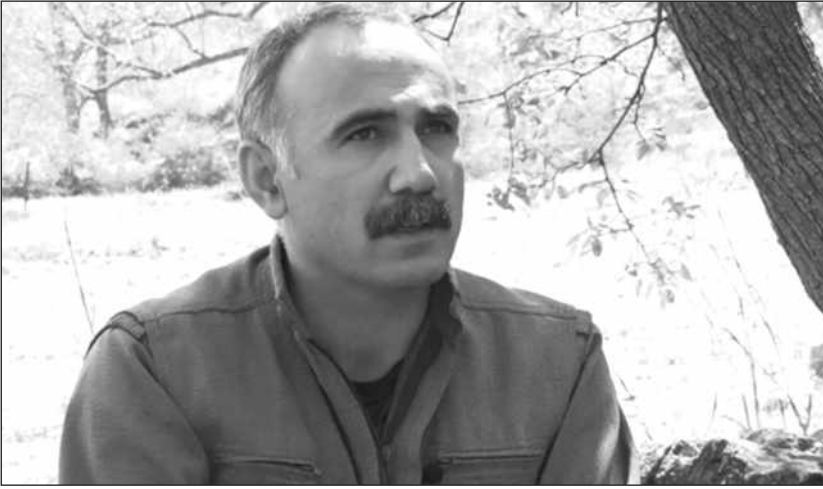
çekleştirdiği stratejik değişim ve yeniden yapılanma süreçleri bu planları boşa çıkardı. 1999'dan 2012'ye kadarki dönemde kadınlar kurumsallaşma çalışmalarıyla birlikte Önderliğin fiziki özgürlüğü için öncülük yaptılar ve askeri, siyasi, toplumsal alan olmak üzere kadın serhildanlarıyla sisteme karşı mücadele yürüttüler. Önderliğin geliştirdiği kadın perspektifleriyle dünyada birçok ilkin yaşanmasını sağladılar. Kadın akademileri, kadın haber ajansı ve burada daha sayamayacağımız birçok kurum oluşturdular. Kadının Ulusal Kürt Konferansı, Ortadoğu Kadın Konferansı ve dünya konferansının geliştirilmesinde öncü, örgütleyici ve ev sahipliği rolünü gerçekleştirdiler. Kadın Konfederalizminin ulusal, bölgesel, evrensel düzeyde örgütlenmesine yönelik gelişen ilgi, yaşanan ilkler ve yüzbinleri aşan kadın militan ve üyeye sahip Kadın Hareketi, artık evrensel bir harekete ve okula dönüştü. Erkek egemenliğinin kadın kırımı ve Kürtlere yönelik soykırımı karşısında kadının ideolojik, felsefik, bilimsel hareketi, kadın aydınlanmasına ve devrimine yol açmıştır.

Serhildan (Sema Yüce)

değişimi ile birlikte yeniden tanımlanarak sistemleştirilmiştir. Savaşan kadın, sisteminin inşa eden, savunan ve özgürlüğü kazanan kadın gerçekliğine ulaşma görevi tamamlanmış değildir. Stratejik olarak kadını hedefleyen Üçüncü Dünya Savaşı içinde Devrimci Halk Savaşı'nın dışında bir yöntemle varlığımızı korumak ve sürdürmek mümkün değildir. Kadınlar ve Kürtler olarak hala soykırım kışkırtıcı bir an olsun unutmadan varlık ve özgürlük savaşını kazanmaktan başka bir şansımız yoktur. Bunun gerçekleşmemesi durumunda

yürütülen yozlaştırma ve ajanlaştırma politikalarına karşı eylemsel öncülük düzeyi önemlidir. Sistemin toplumsallaşmasında da aynı düzeyi geliştirecek düşünce, yol-yöntem ve imkanlara sahibiz. Önderliğimiz mücadele için gerekli olan her şeyi biz kadınlara sunmuştur; geriye gerçekleştirmekte olan kadın devrimini, Demokratik Ulus, demokratik siyaset ve öz savunma temelinde zafere taşımaktır.

Gladionun Türkiye’de oluşumu, aşamaları ve Kürt Stratejisi

Xebat Andok

TC'nin kuruluşundan
günümüze kadar
Kürtlere ilişkin
oluşturduğu tek strateji
soykırımdır.
Yumuşak-sert tüm
taktikler, uygulanan
tüm yöntemler bu
soykırım stratejisini
başarmak
üzere geliştirilmiştir.
Açıktır ki cumhuriyet
olması gerektiği gibi
demokratikleşmeye
ve Türkiye'nin en büyük
sorunu olan Kürt
sorunu özgür-eşit
yurttaşlık temelinde
çözülmeye kadar da
bu kötülüklerin,
çirkinliklerin sonu
gelmeyecektir.

Giderek artan tonda herkes TC içindeki kirlenmeyi, mafyalaşmayı, çeteleşmeyi konuşuyor. Pek çok kesimin bildiği, pek çoğunun da tahmin ettiği kirlenmeyi, içten çıkan birinin itirafları nedeniyle herkes daha fazla konuşmaya başladı. Herkes 'vatan-millet', 'beka' söylemiyle öne atılanların ne denli büyük istismarcılar olduğunu gördü, görüyor. Tüm kirliliklerin nasıl da 'vatanseverlik', 'yurt savunması' adına yapıldığını herkes gördü.

Giderek artan tonda herkes TC içindeki kirlenmeyi, mafyalaşmayı, çeteleşmeyi konuşuyor. Pek çok kesimin bildiği, pek çoğunun da tahmin ettiği kirlenmeyi, içten çıkan birinin itirafları nedeniyle herkes daha fazla konuşmaya başladı. Herkes ‘vatan-millet’, ‘beka’ söylemiyle öne atılanların ne denli büyük istismarcılar olduğunu gördü, görüyor. Tüm kirliliklerin nasıl da ‘vatanseverlik’, ‘yurt

yanın en önemli mekânı haline getirmiştir. Bu yönüyle Ortadoğu'da olup bitenler her zaman küresel karakterde olmuştur. Güncelde süren Üçüncü Dünya Savaşı da bu tarihi karaktere uygun olarak küresel çapta sürmektedir.

Kökləri daha eskilere gitse de kapitalist modernite çağının başlangıcından günümüze yaşanan ve ertelenen neredeyse tüm sorunlar, dönemin Ortadoğu'su olan Osmanlı ile ilgili olarak ortaya çıkmıştır. Kapitalist modernite güçleri

Macaristan, Osmanlı ve Bulgaristan'ın bulunduğu İttifak Devletleri (İtalya ilkin Almanya'nın safında iken, daha sonraları kimi çıkarlar karşılığında İtilaf Devletleri'nin safına katılır). Bu güçlerin üzerinde mücadeleye tutuştukları asıl topraklar ise Osmanlı'nın hakimiyetindeki topraklardır. Bu nedenle de 1914-1918 yılları arasındaki Birinci Dünya Savaşı'nın pek çok değişik nedeni olsa da asıl önemli nedeninin Osmanlı topraklarının bölüşülmesi olduğunu söylemek yanlış ol-

önünü açan 1917 tarihli Balfour Deklarasyonu; 1920 tarihli Sevr Antlaşması savaş esnasında ve sonrasında Osmanlı topraklarını paylaşan gizli-açık antlaşmalar olmuştur. Yapılan bu antlaşmaların içeriğine bakıldığında Osmanlı'nın neredeyse tüm topraklarının bu güçlerce paylaşıldığı görülmektedir. Yaşananlar Osmanlı açısından varlık sorunu anlamına gelmektedir.

Osmanlı'yı bu denli etkileyen ikinci bir neden ise, 17. yüzyıldan itibaren giderek hakim egemenlikçi sistem haline gelen kapitalist modernite sisteminin çok kültürlü, çok etnisiteli, çok uluslu imparatorlukların yerine tekçi ulus devletleri getiren bir çağı başlatmasıdır. Toplumun ortak dil, ortak tarih bilinci, ortak kültür ve ortak pazar etrafında bir araya getirilmesiyle icat edilen bir ulus anlayışıyla her ulusa bir devlet anlayışı geliştirilmiştir. Dönem artık ulus devletler dönemidir. Üç kıtaya yayılmış, pek çok farklı halktan insana hükmeden Osmanlı için açık ki bu parçalanmadır ve bu da varlık sorunu anlamına gelmektedir. Zaten 19. yüzyıldan itibaren Osmanlı'nın hem Balkanlarda hem Afrika'da hem de Ortadoğu'da yaşadığı sorunlar, kaybettigi topraklar bunun Osmanlı üzerinde ne denli parçalayıcı bir etkiye bulunduğunu göstermektedir.

mayacaktır. Balkanlarda Avusturya-Rusya çatışması, Boğazlar üzerinde Almanya-Rusya üstünlük çekişmesi, İngiltere'nin Hindistan'a giden Yakın Doğu yollarının güvenliğini koruma çabaları ve Fransa'nın Suriye üzerindeki hesapları ve paylaşım sorunları savaşla halidilmeye çalışılan temel sorunlardır. Bu patlamaya hazır ortamın fitilini ise Avusturya-Macaristan Veliahı'nın bir Sırp tarafından öldürölmesi ateşleyecektir. Bunun üzerine Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun 28 Temmuz 1914 tarihinde Sırbistan'a savaş ilan etmesiyle Birinci Dünya Savaşı resmen başlayacaktır. Osmanlı da Almanlardan aldığı büyük maddi desteklerle 29 Ekim 1914'te Rusya'ya saldırarak savaşa girecektir.

Osmanlı toprakları daha savaş bitmeden ve savaşı kimin kazanacağı belli olmadan İtilaf Devletleri arasında paylaşılacaktır. İstanbul'u da içine alacak şekilde Sakarya Nehri'nin Karadeniz'e döküldüğü yere kadarki tüm yerleri Ruslara bırakan ve İtilaf Devletleri ile Rusya arasında 1915 yılında imzalanan Boğazlar Antlaşması; İtalya'ya Antalya bölgesini, İzmir'i ve on iki adayı veren ve 1915 yılında İtalya ile imzalanan Londra Antlaşması; 1916 tarihli meşhur Sykes-Picot Antlaşması; İngiltere, Fransa ve İtalya arasında 1917 Nisan'ında yapılan St. Jean de Maurienne Antlaşması; İngiliz Dış İlişkileri Bakanı Lord Arthur James Balfour'un Filistin'de İsrail devletinin kurulmasının

hegemonik karakterleri gereği Ortadoğu'ya hakim olmak istemişlerdir. Bu nedenle özellikle de 19. yüzyıldan itibaren dönemin Ortadoğu'su olan Osmanlı'nın üzerinde büyük bir hakimiyet savaşına girişmişlerdir. Çarlık Rusya'sının 'Hasta Adam' dediği Osmanlı, 19. yüzyılda ancak İngiltere, Fransa, Avusturya-Macaristan ve Rusya gibi güçler arasındaki dengelerden dolayı ayakta kalabilmiştir. Özellikle İngiltere 1877 Osmanlı-Rus savaşına kadar da Osmanlı'yı ayakta tutmakta hayli ısrarlı davranmıştır. Ancak bu denge politikalarının da ömrü bu savaşa kadarmış. Bu savaşla artık Osmanlı'yı ayakta tutmanın mümkün olmadığını gören İngiltere işe Kıbrıs'ı işgal etmekle başlamıştır. Bundan sonrası artık Osmanlı'nın tamamen paylaşılacağı bir süreçtir. Topraklarını korumaya çalışan Osmanlı da bu süreçten itibaren, ulusal birliğini henüz yeni tamamlamış ve emperyalist paylaşımında geride kalmış olan Almanya'ya yanaşmış ve onun koruması altına girmiştir.

İngiltere, Fransa, İspanya, Portekiz ve Hollanda gibi ülkelerden çok sonra ulus-devlet haline gelen Almanya ve İtalya'nın tarih sahnesine birer ulusal devlet biçiminde çıkmaları kapitalist sistem açısından önemli bir gerginlik kaynağı olacaktır. Bu yeni güçlerin pay talebine diğer emperyal güçlerin cevabının olumsuz olması kutuplaşmalara neden olacaktır. Bir tarafta İngiltere, Fransa ve Rusya'nın bulunduğu İtilaf Devletleri; diğer tarafta ise Almanya, Avusturya-

savunması' adına yapıldığını herkes gördü. Pek çok kesim o kutsadığı devletin nasıl da kirli ellerce, kişisel çıkarlar için kullanılan bir aparata dönüştürüldüğünü anladı. Peki, bu neden böyle? Yaşananlar kişilerden mi kaynaklı yoksa sistemik mi? Yaşananların cumhuriyetin kuruluşu biçimi ve zihniyetiyle bağı var mıdır? Devleti tüm bu kötülüklerin yuvası haline getiren gerçekte ne? 'Vatanseverlik', 'yurt savunması' adına yapılan tüm bu çirkinliklerin Kürt sorunuyla ve tarihle bağı nedir? Daha da önemlisi bu durumdan çıkışın, temizlenmenin yolu var mıdır? Varsa nedir ve ne yapılmalıdır? Kuşkusuz bu anlamlı ve mutlaka cevaplandırılması gereken soruları arttırmak mümkün. Ama konunun açığa çıkarılarak, çıkış yollarının bulunması için yeterlidir.

Bu çirkinlikler, kötülükler nereden kaynağını alıyor?

İnsanlığın ikinci beşiği olan Ortadoğu'nun tüm insanlık için taşıdığı önem biliniyor. Doğu Afrika çıkışlı insanlığın dünyaya yayılım yolu üzerinde olması, insanlığın yaşam biçimi olan toplum-salılıkta niteliksel bir farklılaşmayı sağlayan Neolitğin merkezi oluşu, insan yaşamında yeni bir sistem anlamına gelen uygarlığın çıkış yeri oluşu, kapitalist modernite çağında da hegemonik güçlerin kontrol altında tutmak istedikleri temel kültür ve enerji coğrafyası olması, Ortadoğu'yu tarihten günümüze dün-

İşte, Kürt sorunu da dahil yaşanan yüz yıllık sorunların temeli buna dayanmaktadır. Tüm kirliliklerin, çirkinlik-

lerin, çeteleşmelerin, yoldan çıkmaların kaynağı bu yanlış kurulumdur. Varlık sorunu olduğunu düşünen, bunu demokratikleşerek çözmek yerine, tüm farklılıkları inkâr edip imhaya yönelmekle aşmayı amaçlayanların yüz yıl önce yaptığı bu tarihi hata, cumhuriyeti kurulduğu günden günümüze kadar kirli ve suçlu hale getirmiştir. O gün bugündür, başta Kürtler olmak üzere toplumsal farklılıklara hep kötülük yapılmaktadır. TC'nin kuruluşundan günümüze kadar Kürtlere ilişkin oluşturduğu tek strateji soykırımdır. Yumuşak-sert tüm taktikler, uygulanan tüm yöntemler bu soykırım stratejisini başarmak üzere geliştirilmiştir. Açık ki cumhuriyet olması gerektiği gibi demokratikleşmeye ve Türkiye'nin en büyük sorunu olan Kürt sorunu öz-gür-eşit yurttaşlık temelinde çözülme-yene kadar da bu kötülüklerin, çirkinliklerin sonu gelmeyecektir.

Peki bu cumhuriyet, neden üzerinde varlık bulduğu Anadolu ve Kürdistan topraklarının kimyasıyla uyummayan bir tarzda, faşist, tekçi bir karakterde oluştu? Bunu kim veya kimler böyle inşa etti? Topraklarını paylaşmak için on milyonlarca insanın ölümüne neden olan kapitalist modernitenin hegemonik güçlerinin bu kuruluştaki payları hiç yok muydu? Osmanlı'yı yendikten sonra köşelerine mi çekilmişlerdi? Açık ki böylesi bir şeyi yapmaları genel olarak egemenlerden ama özel olarak da kapitalist modernitenin hegemonik güçlerinden beklenemez. Onlar sadece TC'nin değil, tüm Ortadoğu'nun şekillenen haritasının ve günümüze kadar süregelen tüm toplumsal sorunların gerçek sorumlularıdır.

Bu bozuk düzeni kim, neden kurdu?

Başını İngiltere'nin çektiği kapitalist modernitenin hegemon güçleri, sadece TC'yi değil, İran, Irak ve Suriye'yi de tekçi ulus devlet şeklinde formatlamış ve inşa etmişlerdi. Bunda Rusya'da yaşanan gelişmeler de etkili olmuştur. Savaş sırasında oluşan objektif koşulları değerlendiren Lenin ve yoldaşlarının Rusya'da geliştirdiği sosyalist devrim, savaş öncesinde ve savaş sırasında yapılan pek çok hesabı gözden geçirmeye götürmüştü. Sovyet yayılmasına ve etkisine karşı TC'nin kapitalist modernitenin stratejik bir parçası haline getirilmesi ve TC'nin Sovyetlere eklenmemesi için elden gelen her şey yapılacaktır. Nitekim bu politika İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna doğru istenen sonucu verecek ve TC savaş sonrasında başlayacak 'Soğuk Savaş' süreci boyunca başını Batı'nın çektiği kapitalist modernite sisteminin Ortadoğu'daki stratejik ayağı olacaktır.

Cumhuriyetin bu şekilde kuruluşunda başını İngiltere'nin çektiği hegemonik güçlerin yanı sıra, o dönem itibarıyla 'vatansızlar' sayılabilecek Yahudilerin ve Kafkas göçmenlerinin etkisi de çok büyük olacaktır. Öyle ki Yahudiler adeta İsrail'den önce kendilerine devlet olarak TC'yi kurmuşlardır. TC'yi ön İsrail olarak kurgulayıp inşa etmede büyük rol oynamışlardır. Esas alınan ideolojinin Türkçülük olmasında Yahudilerin ve Kafkasyalıların rolü belirleyicidir. Kraldan daha kralcı bir yaklaşımla TC'nin resmi ideolojisi olacak olan Türkçülüğü özenle kuracak ve bunun en büyük savunucusu olacaklardır. Zaten Türkçülük anlayışını geliştirenlerin ve hakim kılanların 'Beyaz Türk' şeklinde anılmalarının nedeni budur.

Beyaz Türklük yüzünden Ortadoğu, Anadolu ve Kürdistan, tarihi dokusuna ve toplumsal doğaya aykırı bir yola girecektir. Kürt halkı, kurulmasında büyük

NATO kapitalist moderniteyi temsil eden güçlerin geliştirdiği bir örgüt olarak Sovyetlerin yayılmasını engellemeyi, komünizme karşı mücadele ederek onu etkisizleştirmeyi var oluş gerekçesi saymıştır. Bu görevleri başarıyla yerine getirmek için de Yunanistan, İtalya, Almanya ve Türkiye'de adına 'Gladio' denilen gizli, kontrgerilla örgütlenmesine gitmiştir.

ABD'nin kurduğu Türkiye'deki Gladio'nun adı Seferberlik Tetkik Kurulu'dur. Bu kurul ABD'nin talebiyle Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde gizli olarak 1952 yılında kurulur. Kuruluşundan siyasilerin haberi olmaz ve bu gizli örgüt güya olası bir Sovyet işgaline karşı milisleri eğiterek gerilla mücadelesi yürütmek üzere kurulur. İşte Türkeş'in de içinde bulunduğu grup, bu faaliyetleri yürütmek üzere eğitim almıştır.

bedeller verdiği cumhuriyet tarafından varlığı bile inkâr edilen bir halk haline gelecek, yok edilmek için her türden operasyona maruz kalacaktır. Mustafa Kemal'in bile sıklıkla kullandığı 'Kürt' ve 'Kürdistan' kavramları artık en yasaklı kavramlar haline gelecektir. Türk olmak 'mutlu' olmakla eş tutulurken Kürt veya başka bir halktan olmak ise "Türk'ün hizmetkârı" olmak anlamına gelecektir. Cumhuriyet tastamam bir 'Türk Cumhuriyeti' haline gelecek, 'Türk' kimliği ve Türkçe dili dünyanın 'en temel-kaynak' kimliği ve dili haline getirilecektir. Böylelikle bin yıllık Türk-Kürt ilişkileri zehirlenecek, Beyaz Türk faşizmiyle Kürtler soykırımın cenderesine alınacaktır.

19. yüzyılda Orta Asya Türklerini incelemeye başlamış olan Yahudi asıllı Fransız Joseph de Guignes ile David Leon Cahun ve Yahudi asıllı Armin Hermann Vambery gibi Doğubilimciler, Yahudi asıllı Avram Galanti, Konstanty Borzecki, Viyanalı Doğubilimci H. F. Kvergic, Kürt Ziya Gökalp ve Azeri Hüseyinzade Ali, Azeri Ahmet Ağaoğlu ve Tatar Yusuf Akçura Türkçülüğün gerçek kurucuları olacaklardır. Küçük bir araştırma bile adı geçenlerin Türkçülük adı altındaki faşizmi, ırkçılığı ve soykırımcılığı nasıl kurduklarını her yönüyle göstermeye yetecektir.

Tekçi ulus devlet şeklinde inşa edilen bir devletin, bunu ancak tüm farklılıkları tasfiye etmekle gerçekleştirebileceği açıktır. O nedenle cumhuriyet, kuruluşundan itibaren faşist, soykırımcı karakterde olmuştur. Toplumlar, farklı kimlikler eğer gönüllü bir entegrasyonu seçmezlerse, Türkleştirme politikalarının çok kanlı ve zorlu geçmesi için doğası gereğidir. Nitekim cumhuriyetin tarihine bakıldığında bunun ne denli acımasız bir gerçek olduğu hemen görülür. Aldatılan, hançerlenen, dahası varlıkları inkâr

Kapitalist modernitede hegemonik kayış ve NATO Gladiosunun devreye girmesi

Daha Birinci Dünya Savaşı'ndan önce ve savaş sırasında İngilizlerin başını çektiği Batılı güçlerin yönlendirmesi ve aldatmalarıyla Ortadoğu'da ilkin Ermeni, Rum, Süryani vb Hristiyan azınlıklar Müslümanlara kırdırılmış, sonrasında da Müslümanlar birbirine vurdurtulmuştur. İngilizlerin savaş sırasında ve hemen sonrasında politikaları Irak'ta Kürt-Arap, İran'da Kürt-Fars, Türkiye'de de Kürt-Türk sorununun yaşanmasına neden olurken, aynı rolü Fransızlar ise Suriye'de oynayacak, orada da Kürt-Arap sorunun çıkmasına sebep olacaklardır. Böylelikle Ortadoğu'nun mozaiki andıran ve tüm eksiklerine rağmen toplumsal doğaya daha fazla uyum gösteren farklılıkların birliği, ulus devlet ucubesi eliyle yok edilecektir. Tekleşme, merkezileşme egemenlerin var oluş şekli olurken, buna karşı koyanlar fiziki-kültürel soykırım politikalarına maruz kalacaktır. Böylelikle birbirine düşen, alabildiğine parçalanın, gücünü yitirerek kapitalist modernite sisteminin her türden istismarına sonuna kadar açık hale gelen bir Ortadoğu gerçeği ortaya çıkacaktır. İkinci Dünya Savaşı'na doğru giderken, Ortadoğu ve Kürdistan'ın durumu bu şekildedir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kapitalist sistemin hegemonik gücünde kayma yaşanacaktır. Öncülük İngiltere'den ABD'ye geçecektir. Ortadoğu'da ise ABD, İngiltere ve 14 Mayıs 1948 tarihinde kurulan İsrail, stratejik birliği belirleyici olacaktır. Bu üçlü Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma statükoyu devam ettirmeye çalışırken, Ortadoğu ve dünyada SSCB'ye ve onun desteklediği sosyalist hareketlere karşı tetikte olacaktır.

katılacaktır. NATO'ya karşı 1955 yılında Sovyetlerin öncülüğünde etki sahasında bulunan devletlerle kurduğu Varşova Paktı ile birlikte kamplaşmalar netleşecek ve böylelikle Sovyetlerin yıkılmasına kadar sürecektir. Soğuk Savaş dönemine girilmiş olacaktır.

NATO kapitalist moderniteyi temsil eden güçlerin geliştirdiği bir örgüt olarak Sovyetlerin yayılmasını engellemeyi, komünizme karşı mücadele ederek onu etkisizleştirmeyi var oluş gerekçesi saymıştır. Bu görevleri başarıyla yerine getirmek için de Yunanistan, İtalya, Almanya ve Türkiye'de adına 'Gladio' (Latince kılıç anlamındadır) denilen gizli, kontrgerilla örgütlenmesine gitmiştir. Sovyetlerin hemen güneyinde olan, Kürt sorunu gibi bir sorunu bulunan, sol-sosyalist hareketlerin belli düzeyde etkinlik gösterdiği Türkiye konusunda alabildiğine hassas davranan NATO, Türkiye'deki çalışmalarını esas olarak bu örgütlenme üzerinden yürütecektir.

SSCB'nin dağılmasından ve dolayısıyla 'komünizm tehlikesinin ortadan kalkması'ndan sonra bu örgütlenmeye pek çok ülkede son verilmesine rağmen Türkiye'de Gladio örgütlenmesi, Kürt sorununun sistemsel düzeyde sürmesi, İran devrimi, TC'nin Ortadoğu'daki jandarmalık görevi, İsrail'in güvenliği ve petrol kaynaklarıyla Kürt işbirlikçiliğinin korunması amacıyla varlığını devam ettirmiştir. Bir kapitalist modernite yaratımı olan TC'nin NATO'ya katılmasının ardından Batılı güçlere olan bağımlılığı daha da artacaktır. Öyle ki çoğu zaman Türkiye'yi yönetenler gerçekte kim olduğu tartışma konusu olacaktır. Böylesi bir durumda Türkiye'nin en büyük sorunu olan Kürt sorununun da asıl muhatabı, bu Gladio örgütlenmesi olacaktır. Hem TC hem de kapitalist modernite güçleri adına Kürt sorunuyla Gladio ilgilenenecektir!

TC Özel Harp Dairesi

edilerek, soykırımın cenderesine alınan Kürtlerin Türkleştirme, sindirme, teslim alma, göçertme politikalarına karşı tutumu direnme temelinde olacaktır. Şêx Said İsyanı, Ağrı Direnişi, Dersim Direnişi ve sayısız küçük çaplı direniş bunu göstermektedir. Soykırımcı, sömürgeci TC'nin buna cevabı ise fiziki katliam, tedip, tenkil, asimilasyon olacaktır. Tüm bunlar insanlık suçu kapsamına girdiğinden ve normal yollarla yapılamayacağından ancak özel savaşla gerçekleştirilebilecek icraatlardır. Bu yönüyle TC sonradan değil daha başından itibaren özel savaş rejimidir, sömürgecidir, soykırımcıdır, kirli ve suçludur. İkinci Dünya Savaşı sonrasında yaşananlar bu özel savaş rejiminde farklı bir aşamaya geçiş anlamına gelecektir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan Sovyetlerin güçlü çıkması, faşizmin yenilmesi, kapitalist modernitenin merkezi olan Avrupa'nın adeta yıkılması dünya genelinde sosyalizm rüzgârının esmesini sağlamıştır. Nitekim kapitalist modernitenin merkezi rolündeki her yerde sosyalist hareketler güçlenmiş, dünyanın pek çok yerinde ise Batılı emperyalistlere karşı sosyalizm rehberliğinde ulusal kurtuluş mücadeleleri gelişmiştir. Avrupa'nın içine kadar etkisini geliştiren Sovyetlerin durumu ve esen sosyalizm rüzgârı nedeniyle başını ABD'nin çektiği Batılı güçler, 1949'da on iki ülkenin katılımıyla NATO'yu (Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü) kurdular. Daha sonra farklı dönemlerde bu ittifaka on sekiz ülke daha katılacaktır. TC bu ittifaka 1952 yılında

Seferberlik Tetkik Kurulu'ndan Özel Harp Dairesi'ne

TC daha NATO'ya girmeden önce 1948'lerde ABD ile ilişkiye geçer. İçlerinde Alparslan Türkeş'in de bulunduğu on altı kişilik bir ekip, ABD'de kontrgerilla eğitimi görür. Beyaz Türkçülük gibi Türkeş ve MHP milliyetçiliği de dış kaynağıdır. Öyle ki, 27 Mayıs darbesinin bildirisini okuyan Albay Türkeş'in Milli Birlik Komitesi üyesi Cemal Madanoğlu tarafından kurşuna dizilmek istenmesi üzerine, CIA istasyon şefi olarak Türkiye'de görev yapan Ruzi Nazar'ın ABD Büyükelçisi aracılığıyla Cemal Gürsel ile görüşerek, "Böyle bir şey yaparsanız ya da yapılmasına göz yumarsanız,

**Gladio Kürt politikasını
iki temel ayak üzerine
oturtacaktır.
Bu ayaklardan
ilki; kendisini Barzani
ailesi üzerinden var
etmeye çalışan Başûrê
Kurdistan merkezli
işbirlikçiliğin
geliştirilmesi ve
Kürdistan'ın tümüne
hakim kılınmasıyken;
diğer ayak ise,
1970'lerde Bakurê
Kurdistan'dan
çıkan ama kendisini
kısa sürede dört
parçada da halk
özgürlük eğilimi
temelinde örgütleyen,
bağımsızlıkçı PKK
hareketinin tasfiyesi
olur.**

**Barzani'nin Önderlik
nezdinde yürüttüğü
diplomasiyle amacına
ulaşamayan Gladio,
Almanya üzerinden
PKK'yi aynı yıl yani
1985'te 'terörist örgüt'
ilan edecektir. Ardından
PKK'ye karşı kapsamlı
operasyonlar
geliştirilecektir.
PKK'yi terörist ilan
etme yarışına 1990
yılında ABD ve
İngiltere de katılacak ve
PKK'nin tasfiyesi,
KDP'nin de önünün
açılması için bu güçler
ellerinden gelen her şeyi
yapacaklardır.**

Amerikan hükümeti bunu hiç hoş karşılamayacak, bu cinayet iki ülke ilişkilerine gölge düşürecek" diyerek, söz konusu tasfiyeyi engellediği söylenmektedir. ABD her yönüyle devrededir. TC'yi en etkili şekilde kullanmakta ve yönetmekte ısrarlıdır.

ABD'nin kurduğu Türkiye'deki Gladio'nun adı Seferberlik Tetkik Kurulu'dur. Bu kurul ABD'nin talebiyle Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde gizli olarak 1952 yılında kurulur. Kuruluşundan siyasilerin haberi olmaz ve bu gizli örgüt güya olası bir Sovyet işgaline karşı milisleri eğiterek gerilla mücadelesi yürütmek üzere kurulur. İşte Türkiye'nin de içinde bulunduğu grup, bu faaliyetleri yürütmek üzere eğitim almıştır.

Seferberlik Tetkik Kurulu 1967'den itibaren Özel Harp Dairesi adını alır.

örgütlerin içine sızarak, örgütlerin liderlerini tasfiye ederek, sağ-sol çatışması adı altında kontrgerillayı, MHP'yi solun üstüne sürerek bu faaliyetlerini icra etmiştir.

Özel Harp Dairesi'nin Kürt stratejisi

Gladio, Kürt politikasını iki temel ayak üzerine oturtacaktır. Bu ayaklardan ilki; kendisini Barzani ailesi üzerinden var etmeye çalışan Başûrê Kurdistan merkezli işbirlikçiliğin geliştirilmesi ve Kürdistan'ın tümüne hakim kılınmasıyken; diğer ayak ise, 1970'lerde Bakurê Kurdistan'dan çıkan ama kendisini kısa sürede dört parçada da halkı özgürlük eğilimi temelinde örgütleyen, bağımsızlıkçı PKK hareketinin tasfiyesi olur. İç içe olan bu iki amaç, PKK'nin ortaya çı-

tasfiyesi sürecinde görmekteyiz. Dört parçada da silahlı savaşla ve sosyalist bir çizgide yürütülecek bir mücadeleyle Kürt sorununu çözmek isteyen bu örgüt, Türk Gladiosu'nun yönlendirmesiyle öncülerini katledilmek suretiyle özünden uzaklaştırılır. MİT ile KDP'nin bağlantısını sağlayan Derwişê Sado'nun örgütün başına getirilmesiyle de örgüt tamamen kontrol altına alınmış olur. KDP aynı rolü, İ-KDP'den Süleyman Muini'yi katlederek de oynayacaktır.

KDP bu rolü PKK'ye karşı ise bir an için bile olsa ara vermeksizin oynayacaktır. Önce Bakurê Kurdistan'da kendisine yakın Kawa, KUK gibi örgütler aracılığıyla daha 1970'lerde harekete karşı her türlü eyleme başvuracak, hareketi bitirmeye çalışacaktır. Öyle ki, bu örgütler Kürt halkının haklarını gasp et-

törlüğünde, belli başlı Batılı güçlerin desteğiyle, Irak gibi bölgesel güçlerin dahi ve TC ile KDP'nin aktif savaşımıyla PKK tasfiye edilmeye çalışılmaktadır.

Bundan daha tehlikeli sonuçları ise PKK'nin içine el atarak elde etmişlerdir. Parti tarihinde 'Dörtlû Çete' diye bilinen ve özünde bir çizgi haline gelen sürecin aktörleri Şemdin Sakık, Şahin Balıç, Kôr Cemal ve Hogir'in KDP bağlantılı KUK ve Beş Parçacılar gibi örgütlerle olan geçmişleri, Özgürlük Hareketi'ne karşı yapılan operasyonların boyutlarını göstermektedir. Önderliğimizin 'sızmalar' biçiminde değerlendirdiği bu çeteci, tasfiyeciler çizginin Önderliğimizi fiziki olarak yok etmeye çalıştığını Hasan Bindal arkadaşın şehit edilmesi olayından bilmekteyiz. Ferhat-Botan tasfiyeciliği de aynı amaçlıdır. Tasfiyecilerin, 'Beyaz Kürt' tanımlamasına oturtmamız gereken KDP ile olan doğrudan bağı ve başını ABD'nin çektiği kapitalist sistemle işbirliği halinde olmaları hareketimize karşı yürütülen komponun ve operasyonun boyutlarını göstermesi açısından çarpıcıdır. KDP bağlantılı bu tipler zaten özgürlük eğilimi karşısında tutunamayınca soluğu KDP'nin yanında almışlar ve kurdıkları yeni oluşumun adını da PDWK koyarak ne kadar onlardan olduklarını göstermeye çalışmışlardır.

Bu içe el atmanın tabii ki halk özgürlük eğilimi açısından kalıcı etkileri olmuştur. Uyguladıkları yöntemlerle halkın PKK'den soğumasına, çoğu yerin korusulmasına ve PKK'ye düşman kesilmesine yol açarken, PKK'nin ruhunu temsil eden pek çok nitelikli kadronun da tasfiye edilmesinde çok bilinçli bir şekilde rol oynamışlardır. Bu tasfiye girişimlerini, Önderliğimizi bile yok etmeyi göze alacak kadar boyutlandırmışlardır. KDP veya onunla bağlantılı tipler üzerinden bu yapılanlar, Gladio ile direkt ilişki içinde yapılmıştır.

Önderliğimiz, KDP'nin Gladio ile bağlantılı olarak yapmak istediklerini bir adım öteye götürerek, Mesut Barzani'nin İsrail, Türk ve NATO gladiolarıyla bağlantılı bir şekilde 1985'te kendisiyle yaptığı görüşmede Kürt halkının diriliş hamlesi olan 15 Ağustos'tan vazgeçmesini kendisinden istediğini söylemektedir. Aynı talebin içte Semir tasfiyeciliği, dışta da Türk soluna ihanet eden ve Gladio ile çalışan Taner Akçam tarafından ileri sürüldüğünü hatırlayalım. "Bu talep veya öneri, kapitalist hegemonyanın 1920'deki Kahire Konferansı'nda Kürt sorununa ilişkin olarak aldığı kararın güncellenmesini ifade eder. Bilindiği üzere bu karar Ortadoğu'nun hegemonya altında tutulması için Kürt meselesinin çözümsüz bırakılmasını ve bu haliyle sorunun hep canlı tutulmasını öngörür. Barzaniler ve KDP'ye biçilen rol, Kürdistan'da bu öngörünün hayata geçirilmesiyle bağlantılıdır. Öngörü İsrail'in varlığının gerçekleştirilmesini ve kalıcı kılınmasını da hedeflediğinden, Kürdistan'daki tüm oluşumlar eğer Proto-İsrail bağlamında değilse müdahale edilip etkisizleştirilir. Dolayısıyla 1985 sonrasında devrimci halk savaşı deneyimi ardından İsrail, Türkiye ve KDP güçlerinin NATO ve Gladio ile birlikte PKK'nin üzerine gelmeleri anlaşılır bir husustur. Arkasında tarihi bir karar ve güncel hayati menfaatleri var."

Barzani'nin Önderlik nezdinde yürüttüğü diplomasiyle amacına ulaşamayan Gladio, Almanya üzerinden PKK'yi aynı yıl yani 1985'te 'terörist örgüt' ilan edecektir. Ardından PKK'ye karşı kapsamlı operasyonlar geliştirilecektir. PKK'yi terörist ilan etme yarışına 1990 yılında ABD ve İngiltere de katılacak ve PKK'nin tasfiyesi, KDP'nin de önünün açılması için bu güçler ellerinden gelen her şeyi yapacaklardır. Bunu da NATO'nun kuruluş yasasının 'herhangi bir müttefik devlete yönelen bir tehdide

Gizlidir, NATO'ya bağlıdır ve sol-sosyalist kesimlere, komünizme ve Kürtlere karşı tetiktedir. Bu konudaki her türden operasyondan sorumludur. Bu gizli örgütün varlığı, TC'nin Kıbrıs'ı işgal etmesinden sonra 1975 yılında, ABD TC'ye bazı yaptırımlarda bulunup Özel Harp Dairesi'ne verdiği ödeneği kestiğinde öğrenilecektir. Dönemin başbakanı Bülent Ecevit'ten ödenek istenince, o zaman böylesi gizli bir örgütlenmenin olduğu güya ülkeyi yöneten siyasiler tarafından öğrenilecektir.

Özel Harp Dairesi 1992'den sonra da Özel Kuvvetler Komutanlığı adını alarak, faaliyetlerini yürütecektir. Hala faaliyetlerini Özel Kuvvetler Komutanlığı adıyla sürdürmektedir. Güncelde yaşananlar bu dairenin ne denli aktif çalıştığını ortaya koymaktadır.

Daha önce sadece ordu içinde olan ve ABD eliyle kurulan Seferberlik Tetkik Kurulu, daha sonraki ismiyle Özel Harp Dairesi giderek devletin tüm kurumlarında örgütlenmeye başlayacaktır. MHP Özel Harp Dairesi'nin siyasi ayağı olacaktır. Bu yönüyle MHP'yi kurulduğu günden günümüze kadar asla bir siyasi parti olarak görmemek gerekir. O Özel Harp Dairesi'nin partisidir. Onun tüm yöneticileri özel harpçidir. Milliyetçilik adı altında sol-sosyalist kesimlere, komünizme ve Kürtlere karşı kullanılan bir özel harp örgütüdür. Siyasi parti kimliği, onun bu gerçeğini kamufle etmek içindir. MHP'nin mevcut politikalarından da bunu tüm yönleriyle görmek mümkündür.

1970'li yıllarda solun Türkiye'de devrim yapacak düzeyde oluşu, Kürtlerin henüz yeterince örgütlü hale gelememiş olması Özel Harp Dairesi'nin de ağırlığını sol-sosyalist kesimlere karşı geliştirilen mücadeleye vermesine neden olmuştur. Bu

kışından günümüze değin PKK ve KDP'nin sürekli karşı karşıya gelmesine de neden olacaktı. Her iki güç de birer çizgi olduklarından (PKK demokratik ulusu esas alıp bağımsızlıkçı bir çizgideyken, KDP kapitalizmin ulus devletçi, işbirlikçi çizgisidir) ve kendilerini sadece tek bir parçayla sınırlamadıklarından aralarındaki mücadele sistemeldir, ideolojiktir ve aynı zamanda tüm Kürdistan'ı direkt etkilemektedir. Gladio dört parçada en örgütlü bir güç olan PKK'ye karşı direkt yönelmenin yanı sıra KDP üzerinden de her türden saldırıyı gerçekleştirmiştir. Bu yönüyle KDP'nin PKK'ye yaklaşımını ve yönelttiği saldırıları Gladio yaklaşımı ve saldırıları temelinde ele almak gerekmektedir. Önder Apo'nun, "KDP'nin başından itibaren İsrail paralelinde ve NATO'yla bağlantılı olarak hareket ettiği ve Kürdistan genelinde bir kontrol örgütü olarak destek gördüğü kesindir... Gladio'nun denetiminde olduğu ve özellikle 1961'den itibaren Türk Gladiosu'nun da desteğiyle silahlandırılıp ayaklanmaya teşvik edildiği belirtilebilir..." değerlendirmesi, her şeyi ortaya koymaya yetmektedir.

Barzani ailesi daha başından beri hegemonik güçlerin çıkarları temelinde kullanılmak üzere özenle korunup güçlendirilmeye çalışılacaktır. Siyasi, ideolojik, askeri ve toplumsal olarak miadını çoktan doldurmuş ve defalarca yenilmiş olmasına karşın, her zaman için ayakta tutulmakta, var olması için kendisine her türden destek sonuna kadar verilmektedir. İçinde bulunduğumuz süreç de bu gerçekliği tüm çıplaklığıyla göstermektedir.

Kürt işbirlikçi egemen sınıfının en örgütlü ifadesi anlamına gelen KDP'nin Kürdistan açısından taşıdığı uğursuz rolü, en çarpıcı bir şekilde T-KDP'nin

miş olan, halka inkâr ve imhayı dayatan devlete tek bir kurşun sıkmazken, devleti ideolojik olarak mahkûm etmezken, PKK'ye karşı büyük bir düşmanlık besleyerek savaşmışlardır. Bu çatışmalarda onlarca PKK militanı ve sempatzanı şehit edilecektir.

Gladio bu çabalarının yanında Özgürlük Hareketi'ni denetim altına alabilmenin de çabası içine girecektir. Ancak bunda başarılı olamayacağını anlayınca da KDP tandanslı Stêrka Sor isimli kontra örgütü kullanarak Haki Yoldaşı şehit eder. Önderliğimiz bu nedenle Haki Yoldaşın şehadetini, "PKK'ye yönelik Türk ve NATO Gladio'sunun ilk eylemi olabilir" şeklinde değerlendirmektedir. Haki Yoldaşı şehit düşüren Alaattin Kapan isminin 1977 1 Mayıs'ındaki katliamda da geçmesi, tabloyu daha da açık hale getirmektedir. Hatta bunu yazan Uğur Mumcu'nun yazdıkları nedeniyle daha sonra katledilmesi, tabloyu daha da görünür kılmaktadır.

PKK'ye karşı bu yöntemlerle başarılı olamayan KDP, bu defa 1980'lerden sonra Başûrê Kurdistan'daki PKK güçlerini kendi denetimi altına alarak çizgisini nedeniyle daha sonra katledilmesi, tabloyu daha da görünür kılmaktadır. PKK'ye karşı bu yöntemlerle başarılı olamayan KDP, bu defa 1980'lerden sonra Başûrê Kurdistan'daki PKK güçlerini kendi denetimi altına alarak çizgisini nedeniyle daha sonra katledilmesi, tabloyu daha da görünür kılmaktadır. PKK'ye kabul ettirilmeye çalışılmış, PKK'nin bunu kabul etmemesi üzerine de 2020 Haziran'ında Heftanî'ne, 2021 Şubat'ında Garê'ye, 2021 Nisan'ında da Metîna, Avaşîn ve Zap'a işgal saldırıları geliştirilmiştir. ABD'nin koordina-

Dersim'in onurlu evladı özgürlük aşığı bir milîtan: SİNAN DERSİM

Bilime, insana, tarihe meraklıydı. Dersim sevgisi, derin toprak sevgisiyle büyümüştü. Halk ve halklar sevgisini, Önderliğe olan doğal ve güzel sevgisini her zaman her ortamda hissettirdi.

Siz onda doğal bir otoriteyi, doğal bir paylaşıma, sadeliğinden gelen arkadaşlığın güzelliğini hissedebildiniz.

Şerda Mazlum Gabar

İnsanlık tarihi boyunca insanın var olma mücadelesi tüm zorluklara, acılara ve katliamlara rağmen hep süregelmiştir. Ölümüne sahiplenilmiş bir ideoloji, düşünce ve özgürlük amacı, tarihte silinmez izler bırakacak bir muhtevaya sahiptir. Kimi zaman az, kimi zaman da yetersiz olmuş ancak insan olmanın, insanca yaşamın mücadelesi hep var olmuştur ve insanın insana, insanın doğaya, insanın yaşama hükmü devam ettikçe özgürlük, hakikat ve adalet mücadelesi de hep var olacaktır. Özgürlüğü, insanı, adaleti, emeği ve özünde yaşamı yeniden kendi anlamında yaratma mücadelesi, her zaman saldırılara maruz kalmış, sindirilmek, yok edilmek istenmiştir. Özgürlük yolunda köleliğe, egemenliğe başkaldırının bedeli de büyük olmuştur. Bin yıllardır süregelen ve çeşitli evrelerden geçen insanlığın özgürlük mücadelesi, uğruna verilen şehitlerle, dökülen kutsal kanla tarihin, halkların belleğine kazınmış ve onca baskıya, zulme rağmen belleklerden silinememiştir. İnsanlığın çok büyük bir bölümüne dayatılan köleliğe, baskıya, onursuzluğa boyun eğmeyerek, daya-

tilan anlamsızlığı kabul etmeyerek isyan eden birçok özgürlük savaşçısı, tarihi gelişimin asıl dinamiklerini ve kalıcı değerlerini oluşturur.

Çağımızda egemen güçlerin bilim tekniği de kullanarak bu denli incelttiği, derinleştirdiği yabancılaştırma, belleksizleştirme, kimiksizleştirme politikalarına rağmen insanlık hala özgürlükten, onurdan, güzellikten, adaletten ve eşitlikten bahsetme gücünü gösterebiliyorsa bu, binlerce yıl bu amaçlar uğruna dökülmüş kanla özgürlük şehitlerinin yarattığı değerlerdendir. Özgürlük birçok mekân ve zamanda kendini bu bedellerle yeniden tanımlayarak anlamlandırmıştır.

Sinan Yoldaş katıldığı ilk günden itibaren enerjisiyle etrafı ışık saçtı

Ezilen her halkın, sınıfın ve cinsin tarihinde bu yönlü eşsiz birçok örnek bulunmaktadır. Bu anlamda egemenlerin amaçlarına engel teşkil eden en belirleyici boyutlar, ölümüne sahiplenilen özgürlük amacı, anlam yaratma savaşımı ve yaşamı onurla soluyan yürek

kesilmiş şehitlerdir. Bu özgürlük mirasının ve özgür yaşam ahlakının temel yapı taşlarından birini de Sinan Dersim Yoldaş oluşturmaktadır.

Yaşamın anlamı, bir insan olarak ona yüklediğin anlamlarda gizlidir. Yaşam bir anlam biriktirme ve bu anlamı insana, topluma, doğaya dağıtma durumudur. Sinan Dersim Yoldaş da mücadeleye katıldığı ilk günden itibaren kendi olmayı başarabilen, enerjisiyle etrafa ışık saçan, her yaştan, her sınıftan arkadaşları etrafında toplayabilen, biriktirdiği anlamları tüm arkadaşlara taşıyan, tarihin ve anın bilincinde olarak özgürlük öğretisinin izinde ve zamanın ruhuna denk bir yaklaşım gösteren bir yoldaştı.

Sinan Dersim Yoldaş emperyalizmin ve faşist güçlerin Kürdistan'a ve halklara dayattığı soykırım, iradesizleştirme, teslim alma, farklılıklara dayattığı ayınlama politikalarına boyun eğmeyerek Seyit Rızaların, Beselerin, Deniz, Mahir, Mazlum, Kemal, Zilan, Sinan, Taylanların ve daha binlerce şehidin izinden yürüyerek, üniversite okuduğu yıllarda tanıştığı arkadaşların da etkisiyle 1999 yılında Balkanlar üzerinden

özgürlük saflarına katılım gerçekleştirmişti. Daha öncesinde de metropollerde gençlik çalışmalarını yürütmüş, YCK çalışmalarına aktif bir biçimde katılmış, emperyalist güçler tarafından Önderliğimize yönelik olarak geliştirilen Uluslararası Komplo'yla birlikte katılım yapmıştır. Buradaki eğitim çalışmalarına aktif katılımı, devrimci ruhu, yaratıcılığı ve çalışmalarındaki disipliniyle bir süre sonra Avrupa sorumluluğunu üstlenmiştir. Uzun süre buradaki çalışmalarda kaldıktan sonra ülke sahasına geçen Sinan Yoldaş, HPG ve YJA Star çalışmalarımızda oldukça stratejik bir rol üstlenerek, büyük bir sabırla, kendi farklılıklarını koruyarak, çekici üslubu ile arkadaşlara eğitim vermiş, uzun bir süre Apollo Akademiler Komutanlığı'nda görev üstlenmiştir. Demokratik Modernite Gerillacılığı'nın yeniden yapılanma ilkeleri üzerinden yüzlerce komutan ve savaşçıyı eğitime görevini büyük bir itina ile yerine getirmiştir.

Sinan Yoldaş, Apollo Akademiler Komutanlığı'nda üstlendiği görevin yanı sıra, Önderliğimizin ve Hareketimizin oldukça stratejik bir değer atfettiği HBDH çalışmalarında da aktif rol oy-

nadı. Sömürgeci-faşist sistemin yıkılması için devrimci ve sosyalist mücadelenin mutlaka birleşmesi gerektiğini düşünen, sol, sosyalist ve sistem karşıtı güçlerin ortaklaşarak mücadele yürütmesine inanan Sinan Yoldaş halkların devrimci güçlerinin ittifaklarının geliştirilmesi ve güçlendirilmesi için büyük bir çaba harcadı. Bizleri bu çalışmalara duyarlı kılmak için saatlerce, yılmadan konuştu. Sinan Yoldaş halkların kardeşliğine, Demokratik Ulus projesinin geliştirilmesine, sosyalist ve özgür yaşamın inşasına yürekten inandı ve bunun için de devrimci sorumluluklarını büyük bir aşkla üstlendi. Sinan arkadaş yaşamı büyük bir heyecanla yaşadığından, aşk ve bilinçle devrim çalışmalarını yürüttüğünden, zaferi kazanacağımıza dair güçlü bir inanç taşıdığından her zaman canlı ve moralliydi ve bir su gibi akışkandı.

Kendisine çizilmiş sınırları aşan yoldaş

İnsanın düşüncesi, yüreği ve bedeni hep kendisine çizilmiş sınırlara mahkûm oluyor, bir türlü kendisi için belirlenen

çemberden çıkamıyorsa yaşam kendini tekrar eden, mekanikleşen ve ezbere yürünen bir biçim kazanır ki, bu, anlamsızlıktır. Bir yük gibi yaşam omuzlarda taşınır; bazen sürüklenerek, bazen de katlanılarak yaşanır. Sinan Yoldaş denilince aklıma ve yüreğime kendisine çizilmiş sınırları aşan, hep daha ötede bir arayış ve yaratım eylemi içinde olan, yeni anlamları yaratmanın heyecanı, coşkusu, zevkiyle aşkla yaşama tutunan capcanlı bir arkadaş gelmektedir. Özgürlük, Sinan arkadaşta temel bir arayış olduğu kadar bu arayışı kendinde bir yaratıma dönmüştü. Aradıkça, buldukça, yarattıkça kendini sürekli yenileyen, sürekli akış halinde olan bir duruşu vardı. Mütevazı duruşu da bundan kaynaklıydı. Hem öğrenmede hem de öğretmede mütevazıydı. Bu yüzden arkadaşların yüreğinde yer edinmeyi, her zaman, hatta en zor koşullarda dahi yüzünü güldürmeyi başarandı.

Bilime, insana, tarihe meraklıydı. Dersim sevgisi, derin toprak sevgisiyle büyümüştü. Halk ve halklar sevgisini, Önderliğe olan doğal ve güzel sevgisini her zaman her ortamda hissettirdi. Siz onda doğal bir otoriteyi, doğal bir paylaşımı, sadeliğinden gelen arkadaşlığın güzelliğini hissedebiliyorsunuz.

nelik içte ve dışta dayatılan çirkin ve sinsi yönelimlere, geleceğin belirsizliği altında Önderliğe olan büyük güven ve inanç Sinan Yoldaşın mücadele yaşamı boyunca esas doğrultusu olmuş ve hiçbir zaman bu doğrultudan şaşmamıştır. Önderlik gerçeğine doğru bağlılık, şüphesiz onu doğru uygulamaktan geçer. Anlamanın ve uygulamanın eylemcisi olan Sinan Yoldaş bunu her koşul ve ortamda en üst düzeyde temsil etti. Önderliğe ve Hareketimize yönelik olarak geliştirilen Uluslararası Komplot'a karşı Önderlik gücü etrafında bu kadar büyük kenetlenme ancak büyük anlam gücü ve sınırsız inançla mümkündür.

Güzel ve doğru olanı sevmek, sahiplenmek ve büyütme ancak onu güçlü yaşamsallaştırmakla mümkündür. Yaşanılmayan, anlamı güçlü konulmayan hiçbir olgu, insanı savaşa ve direnişe sevk etmez. Eğer bir yerde direniş ve mücadele varsa bilinmeli ki orada büyük bir anlam ve inanç gücü vardır. Bu güçle yaratılan tüm ilişkiler özgürleşme yolunda başarılı olmaya yol açar. Önderlikle şehit yoldaşlarımızın ilişkilerinde bunu görmek mümkündür. Yoldaşlık bağlarında birbirine sevgi, güven, inanç ve emek önceliklidir. Yeni ilişki tarzının özü, şehit yoldaşlarımızın Önderlik

dece Kürt ulusal özellikleri açısından değil, bunu da içermek üzere devrimci sosyalist tüm sistem karşıtı güçler açısından da direniş değerlerini tetiklemiş, açığa çıkarmış, geliştirmiş ve zamanla da toplumsallaştırmıştır. Sinan Yoldaşın farkı burada da ortaya çıkmış, çoğuluktan farkını, gördüğünü bir mücadele gücüne dönüştürmesiyle ve yaptığını örgütleyebilme yeteneğiyle göstermiştir.

Dersim'in onurlu evladı Sinan, yaşamıyla da, mücadelesiyle de, şehadetiyle de yüreğimizde derin izler bıraktı

Her ne kadar resmi tarih, iktidar odakları tarafından kendi çıkarları ve kendi eksenleri etrafında yazıldıysa da ezilen halklar, kesimler yürüttükleri mücadele ile gelişen bilinç düzeyiyle ve mücadele araçlarıyla da bağlantılı olarak tarihin yazılmayan, önemsenmeyen, üzerinden atılan, ezilenlere ait bölümünü her geçen gün daha belirgin bir biçimde yazmaktadır. Ezilenler açısından tarihin hakkını vermek, mücadeleyle birlikte amaçlaşan, özgürleşen, güzelleşen şehitler gerçeğinde derinleşmek, taşıdıkları anlam yükünü her yönüyle algılayabilmek ve kendimizde

dar kapsamlıdır. İşte bu karakterinden de kaynaklıdır ki PKK mücadelesi, çok zorlu, çetrefilli, komplolu, çok düşmanlı yollardan geçmiş, hala da geçmektedir. Bu yola baş koyan her militan, bu zorlukları göğüsleme, ölümüne bu mücadeleye sarılma bilinciyle katılır. Tamamen bireydeki bilinç ve duyu birliğinin özgürlük amacıyla, halk-halklar sevgisiyle, Önderlik bağlılığıyla bütünleşmesindedir. Mücadele tarihimize Denizlerin ve Mahirlerin ardılları olarak Hakilerle başlayan, Mazlum, Egîd, Zilan, Bêrîtan ve Sinanlarla bugüne dek gelen şehadet gerçeği, gerçekten hiçbir biçimde zulme boyun eğmeyen ve özgür yaşamdan başkasına asla geçit vermeyen kahramanların yaratımıdır. Her biri mücadelenin o zorlu yollarını en önde giderek aşan, beyniyle ve yüreğiyle aydınlatan bir kahramanlık örneğidir.

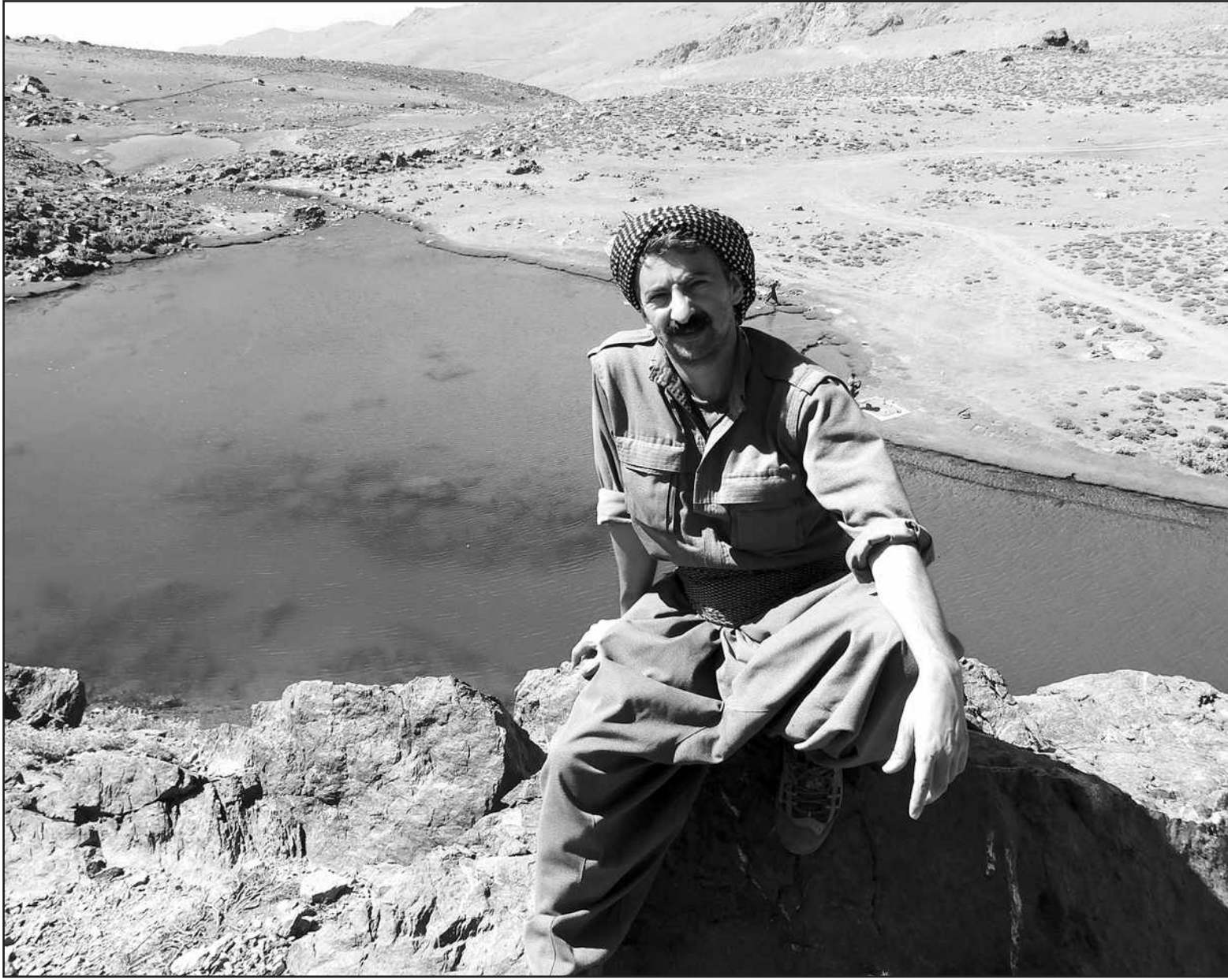
Dersim'in onurlu evladı Sinan, yaşamıyla da, mücadelesiyle de, şehadetiyle de yüreğimizde derin izler bıraktı. Kendisini seven birçok yürek bıraktı. Bu yürekler onu anlamaya çalışıyor ve mücadele kararlılığıyla kavgayı devam ettiriyor. Onun yaşama yüklediği anlamla ve tutkuyla çalışmalara katılarak halkların devrimci mücadelesini yükseltiyoruz. Kürt halkı olarak ne özgürlükle tanışmamız, buluşmamız ne

inancı, Hayri iddiası, Mazlum ilkesi, Zilan fedailiği ve Sinan özülüyle partileşmemizin birçok özgürlük abidesinde somutlaşan özgürlük mücadelesiyle, Önderlikle yoldaş olmanın kurallarına bağlı kalarak tüm zaman ve mekanlarda onların uygulayıcıları olabiliriz.

Özgürlük Mücadelesinde yer alan ve ilerleyen militanlar olarak çok güçlü bir belleğe sahip olmamız gerektiğinin bilincindeyiz. Bellek kendini bilmektir. Bu da güçlü bir tarih ve toplum bilincini gerektirir. Biz böylesi tarihi günler şahsında tekrardan güçlü bir belleğe sahip olduğumuzu çarpıcı bir biçimde görüyoruz. Görmek kadar hissetmek, hissetmek kadar yaşamak temel mücadele ilkelerimiz olmaktadır. Bir kez daha bize belleksizliğin ve soykırımın dayatıldığı bu süreçlerde kendi belleğimize, tarihimize sahip çıkmak, şüphesiz özgürlük değerlerini güçlü sahiplenmek ve yaşamsallaştırmak ile mümkündür. Özgürlükle en yalın ve derin bir buluşmayı yaşamak isteyen, bir kez daha kendi değerlerine güçlü sahip çıkarak bunu başarabileceğini unutmamalıdır.

Sinan Yoldaşın özgür ruhuyla, Sinan Dersim'in izinde ilerlemenin gücünü her zamankinden daha fazla yaşamsallaştırmanın inancı ve kararlılığıyla

Dersim'in onurlu evladı Sinan, yaşamıyla da, mücadelesiyle de, şehadetiyle de yüreğimizde derin izler bıraktı. Kendisini seven birçok yürek bıraktı. Bu yürekler onu anlamaya çalışıyor ve mücadele kararlılığıyla kavgayı devam ettiriyor. Onun yaşama yüklediği anlamla ve tutkuyla çalışmalara katılarak halkların devrimci mücadelesini yükseltiyoruz.

Savaşın siyasete, kültüre, ideolojik sorunlardan bireysel, yaşamsal sorunlara kadar mutlaka kafa yorar ve çözümler üretmeye çalışırdı. Her ortaya çıkan sorunda mutlaka ama mutlaka bir görüşü, bir düşüncesi vardı. Düşüncesine, diline ve kendine güveniyordu.

Sinan Yoldaşın kişiliğinde ve yaşamında değerlendirmemiz gereken temel boyutlardan biri de, Önder Apo'ya olan bağlılığı ve güçlü direniş mirası üzerinden büyük atılımların ve zaferin sahibi olunacağına dair olan güveni ve inancıdır. Mücadelemizin Uluslararası Komplot'la en fazla zorlandığı bir süreçte, Özgürlük Hareketimize yö-

derlikle olan ilişkilerinde çok net görülmektedir. Bu özü, Sinanların çizgisini esas almak Hareketimize her koşul altında direnmeyi esas alma ve bunu sürekleştirme karakterini kazandırdı. Direnmenin yaşam olduğu, yaşamın direnme ile anlam ve aydınlık kazandığı bir gerçeklik açığa çıktı. Bu gerçeklik, Kürt halkı ve özelde de Dersim halkı gibi yok oluşun eşiğine getirilmiş bir halkın yeniden diriliş, kurtuluş ve kuruluş mücadelesini verebilmesi açısından çok büyük değer taşımaktadır.

Dersim'in ve Dersimlilerin özünde özgürlüğe, direnişe büyük bağlılık, anlam katline ise büyük düşmanlık söz konusudur. Bu öylesine derindir ki, sa-

bir kimlik ve bellek haline getirebilmekten geçer.

Sinan Yoldaş bu tarihi bilinçle devrimci mücadele geleneğini, PKK ile hem derin bir yurtseverlik hem de derin bir insan severlikle sentezlemiş, bilimsel yönünü geliştirmiş, mücadele yol ve yöntemlerinde daha kapsamlı ve çok yönlü bir karakter kazanmıştır. PKK Kürtlerin içinde ulusal sorunu da çözmek üzere yola koyulmuş, ancak ulusal sorunu özgür insan, yeni yaşam esasını kendinde yaratmaya çalışarak çizgisini belirlemiştir. PKK hareketi hiçbir zaman dar ulusal sınırların içine hapsedilemez, onun öz karakteri buna hem çok yabancıdır hem de buna sığmayacak ka-

de onunla yol alımız kolay gerçekleşmediği gibi bunun sınırsız emek, çaba ve mücadele ile yaratıldığı bilinmektedir. Bu çaba ve mücadelenin en zirvede yaşadığı bir yerde bulunuyor ve böyle bir zamandan geçiyoruz. Bağlılıklarımız güçlü bir eyleme dönüştürüldüğü oranda bir değer ifade edebilir. Sinan arkadaşına bağlı olmak demek; yaşamda ve savaşta ne kadar eylem gücüyüz, ideolojiden siyasete, siyasetten askerliğe kadar ne kadar üreticiyiz ne kadar yaratıcıyız sorgulamasını derinlikle yapabilmek demektir.

Emeğin öğreticiliği ve Önderlik aşkının güzelleştiriciliğiyle, Deniz Gezmiş kavgacılığı, Mahir bilgeliği, Kemal Pir

süreç ve görevlere yüklenilmelidir. Önderliğimize ve Hareketimize karşı bir imha hareketiyle karşı karşıyayız. Bu kuşatılmışlıkları büyük bir irade, kararlılık, inanç ve mücadele ile aşarak, tüm özgürlük değerlerimizi yaşamsal kılalım. Direnişin görkemiyle tüm teslimiyetlere, ihanetlere son vererek Sinan Yoldaş ölümü kılalım. Biz yaşamdan heyecan duydukça, halkların birlikteliği için mücadele ettikçe, özgürlük için savastıkça, özgürlüğe aşkla bağlı oldukça ve devrim çalışmalarına zevkle ve tutkuyla katıldıkça Sinan yaşayacak ve bu topraklarda mutlaka özgürlük kazanacaktır.

Apocu ruhun yılmaz savaşçısı: Delal Yoldaş

Delal Yoldaşımız, PKK'nin, Kürt Kadın Hareketinin özgür Kürdistan ideasını farklı halklara ulaştırdığı ilk merkezlerden biri olan Riha'nın Xelfeti (Halfeti) ilçesinde bağlı Cibin köyünde, 1960 yılında dünyaya geldi. Apocular ile Dîlok'ta lise okurken tanıştı. Hiç tereddüt etmeden Türkiye halklarını demokrasi, sosyalizm ve özgürlükle buluşturacak çizginin Apocu çizgi olduğunu kavrayarak mücadeleye katıldı. 1980 yılı Mart ayında PKK'nin öncü kadrolarından Mehmet Karasungur ve Halil İbrahim Bilgin ile gözaltına alındı. Bir süre sonra serbest bırakıldı. 12 Eylül darbesinden sonra Dîlok kırsalında faaliyet yürütmeye başladı. 1981 yılında 3 yoldaşıyla birlikte esir düştü. Direniş kültürümüzün inşacılarından olan Sara (Sakine Cansız) Yoldaşımızla birlikte zindanda kaldı. Burada gördüğü işkencelerden ötürü beyninde hasar oluştu. Tedavisi sona erdikten sonra mücadelede aktif olarak yerini aldı. 1990 yılında geldiği Avrupa'da Kürt toplumu içinde devrimci mücadelesine devam etti. Beynindeki rahatsızlığına ve birçok ameliyat geçirmesine rağmen, hastalığının devrimcilik iddiasını engellemesine izin vermedi. Zindanda sergilediği direnişçi tutumunda olduğu gibi

hastalığının da iddia ve hedeflerini engellemesine izin vermedi.

Delal Yoldaşın ilkeli duruşu ve yaşam sevgisi, yaşadığı fiziki zorlanmalara galebe çaldı. 1995 ve 2000 yılları arasında Kürdistan dağlarında mücadelesine devam etti. Ancak hastalığı ağırlaşınca 2000 yılı başlarında yeniden Avrupa sahasına döndü. Sağlığı giderek bozulan ve bir süredir ALS hastalığıyla mücadele eden Delal Yoldaş, fiziki olarak katılamasa da devrimci yaşamın gerektirdiği ilkeler ve tutumuyla, her daim yoldaşlarına kararlılık, iddia ve sevgisiyle güç verdi.

Mücadele arkadaşları olarak Delal Yoldaşımızın en seçkin bir biçimde temsil ettiği, halkların kardeşliği ve kadınların özgürlüğü iddiasını gerçeğe dönüştürecek. Sömürgeciliği Kürdistan'dan defedene ve faşizmi yenene dek mücadelemizi sürdüreceğiz. Şehitlerimiz ve özgürlük mücadelemizin emekçisi Delal Yoldaşımızın, iddia, özlem ve kararlılığının ardılı olacağız. Delal yoldaşımızın şehadetine en büyük cevabı tarihin akışını değiştirenlerin açtığı yolu zafere taşıyarak tamamlayacağız.

Mücadele Arkadaşları